

4199

Państw. Teatr

Asystent
Lektura w 3 akt.

Gabryela Zapolska

W. L. BARNES
W. L. BARNES
W. L. BARNES
W. L. BARNES

Sotyka 15 II

1.

N. 1184 ~~3497~~

Reżyser: K. Chomnicki

Asystent.

233. list
216. arkun

Stuka

+ 3 aktach

4199

przez

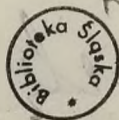
Gabryelę Lapolską

1919 r.

Państw. Teatr Śląski		
SYG	4199	
Katowice — BIBLIOTEKA		

8-78/7144

R 389A

BTW 4199

Chabeckis

Kyporynski

Półcori

Asystent

Osoby:

Ratschka

Dr. Raczkiewicz ✓

Batogowski

Asystent Henryk Mahou ✓

Rydzkowski

Prezes Lottys ✓

Lewin

Madrańca Margajski ✓

Ordon

Radca Labielski ✓

Pastawski

Porowski relacjon. medyk ✓

Siemianowski

Doktorka Barbara Raczkiewiczowa

Wieland

Doktorka Orzech —

Rylicka

Radcyui Kopojajty —

Kwiatkowski

Madradzanka Margajska —

WŁASNOŚĆ
TEATRU WIELKIEGO
ZARZĄDU MIĘDZYGOSPODARSTWA
KRAJOWEGO
KRAJOWY ZASTĘPCY

Anna Lena + okornicka ~~Wernierowa~~ ~~Modersky~~

Mecenasowa Bierstockel ~~Wernierowa~~

Lilusia Bierstockel + Kacurkiewiczowa

Anna Stasia ~~Wernierowa~~ Malinowski

Rewidentowa Józefykiewiczowa + Rawinicka

Róża masaryska + Nieminger

Łosia pokojowa + Górnka ~~Lukowicz~~

Stefan sturący Roman ~~Bajamowski~~

Sturba obojga ptei

Gustawa Strzygou Jankowska

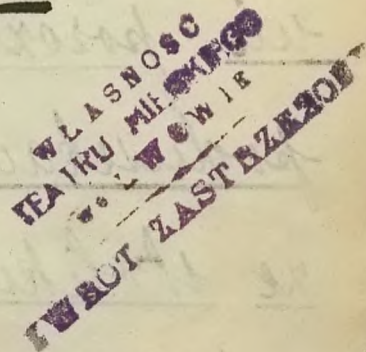
Pokojówka + Skryngierowa

Przez drzwi się w zakładzie
przyrodniczym Dr. Raczkiewicza
"Gigant".

Act I

Scena przedstawia przedsiamek
pensjonatu „Giganta” z wi-
lukiem na terasę. A terasy jest
widok otwarty naSPANIAŁY sad.
Po obu stronach sceny drzwi pro-
wadzące z prawej do gabinetu

Dra Raczkiewicza ; z lewej do pra-
cowni i gabinetu elektrycznego, a za-
razem gabinetu Asystenta. Na scie-
nie porozumiane leżaki z kocami,
poduszkami - garmitur ogrodowy
ze stolikiem - po prawej przy
ścianie sofka, z książkami ranku-
ta. Obok niej schodki prysunięte
do ściany dla wyjmowania książek.
Także mały stolik - na nim książka
do zapisywania krótkich książek
przybory do pisania - dwie puszki

7
do wrzućcia pieniędzy za wypożyczenie książki — o kacie po prawej jak waga, do ważenia pacjentów
Na ścianie tablice, z sentencjami —
I tak —

- 1) Łdrowa dusza o zdrowemu ciele
- 2) Zwróć się do przyrody tańce twoje zławienie
- 3) Łowce, światło, powietrze, dykta u zdrowia Cię
- 4) Gdy wchodzisz w te progi — szczęście trochę, uśmiech twoim ubrańcem

Pod ścianami, tu i owdzie przysunij-
ty stół do gry w karty.) -
Na chwilę przed podniesieniem za-
stony słychać rozpolącą muzykę
żydowską skoczną polkę. - Gdy zastawa
idzie w górę - widać słerny wschód
świeca, cały stół, oblewający scenę
uroczym blaskiem. - Scena jest dłuższą
chwilę pusta - wreszcie na tle tego
blasku światła i ciepła zjawia się
Róża, biegnąca z głębi sadu. Chwilę
driewce stoi tak ostocone, jakies

sumtus i wahające. Jakby miała
ochotę wrócić. Lecz nagle głosy wy-
buch s'miszy, kilku głosów kobiecych,
driała na nią, jakby uderzenie spiczasty.
Oprocz głosów kobiecych słychać brawa
i głos Henryka, - liczący takt - raz dwa -
raz dwa. - Rosia prostuje się,
zatyka chwilczkę uszy i biegnie
do strony srafi.

Scena I

Rozia

Jest to metoda suukta dziewcyua,
w salachetymu wyraris ocru i ust.
Odriana jest w spo'duicz granatowu,
wetnianu po kostki - i bialu batysto.
wu blurku z dluziem rzkawaniu
rozciataniu do tokcia dla wygody,
i powiewajzaniu za kazdym jej ruchem
jak skrydetka. - Wlosy ma ciemne
gladko uczesane, przepysne spizte
na karku w wzrost. Z pod spodniczki
widac' bosc nozki w sandatkach. -

Łaści bardzo dziwacza i bardzo ko-
bica. - Jest prawie ciągle smutna
i mówi cichym mitym głosem.
Gdy głosy kobiet wielką powoli gani-
uą histrycznych świszczów rozgda kauych
kumoszek. Róża wraca na próg si-
ni - patrzy znow w sad i uagle śad-
uym, miękkim gestem posyła w sad
pocafunek oba raz. - Cała duża
stodronego dziwacza jest w tym gście.
Podpatrzył ten gest Preres Łottys
idący z przeciwległej strony sadu.

I uagle staje przed Rózią usmiechnię-
ty pobłażliwie i sympatycznie.

Preses Lottys

La kien? czy dla kogo?

Rózia (chwile zmieszana)

Ach! nie .... dla nikogo ....

Preses Lottys.

Tak — w przestrecu?

Rózia

Dla strica.

Preses Lottys.

To gdzie

Róża

Ot... tak .... zwyciężę.

Preres Lottys

I całkiem naturalne + pań wiewa.

Róża

Łouie świeci dla wszystkich...

Preres Lottys

Tak... ale... zależy jak drista.

Róża

Chyba zawrze jidusko.

Preres Lottys

Ho! ho! jest pewna różnica...

Roxia

Pauu Prerowi zostawie ktorz z gazet?

Preres Lottys

Jaka bade' - i tylko jiduz. Dosyc tych
smut namu przy cennurze. Nicch

J tym dawom stuz do probowania
kelarsk. ~~Wystarczy~~. - Idz troche
odpoczec, a potem przyjdz po owz
gazet, - o ile mnie nie zaciagnz do
sukienego zielonego pola.

Roxia

To mech pau nie gra

Prezes Lottys

Dla formy. Bo właściwie co będę robić? —
 Starość panienko, starość, to i karty —
 damy papierowe — te kossra nie dadzą.
 Cierpliwie są . . . . .

Różia

Pau Prezes nie taki stary.

Prezes Lottys

Wolę ja to sobie powiedzieć niż żeby mi
 to ktoś inny powiedział. W tem
 logika . . . O! . . . Pa! . . .

(odchodzi na lewo.)

Scena 2. / 1^{gt.} lewo /

Róża potem Dr Raczkiewicz &

Róża otwiera szafkę i książkami ustk.

wia stolik, krzeszko, przysuwa schodki.

Wchodzi Dr Raczkiewicz.

Dr Raczkiewicz - wysoki, chudy, kościsty,
usiłuje uadac' sobie ton i powagę.

Wistwie cien żony i asystenta -

ubranu jasno - bosy idzie z sadu

z drągciem gimnastycepu w reku

zuzerony - rusza drog w kąt -

i mówi przez zęby.

Dr Raczkiewicz

Psia krew! (sposkręga Róża)

Czemu Pami opuściła brisko? —

Róża

Chciałam uporządkować książki. —

Dr Raczkiewicz

W kontrakcie ma pami wymówienie
brania udziału w gimnastyce. — Tu chodzi
o leczenie — z miasteczka przychodzi
się przypatrywać. Ławka wygląda
więcej o jedną pacjentkę.... Ma pami
flaszeczki wymyte?

Różia

Ra. Ró.

Oto są. (podaje mu flaszkę)Dr. Raczkiewicz

Do co pani poprylepiła stykiety?
 Ja sam to zrobię. Wszakże się
 muszę sam zajmować.

Różia

Pan asystent mówi...

Dr. Raczkiewicz(z wściekłością)

Tu ja nie pan asystent, dy-
 rektor! Dlatego pani nie jest
 jasno ubrana i nie w kostiumie

tylko w długiej spodnicy? —

Różia (milery)

Dr. Raczkiewicz

Ja pani mówię że pani ma
także chodzić do koła. —

Różia

Jako z personelu.....

Dr. Raczkiewicz

Własnie — jeszcze krócej — dla przykładu..
Potem godziła się pani przebrać w
włosy na jasno. — Pani wie że u mnie
personal musi być jasno blond. —

To działa wesoło - daję tu. Ciężko
 wstępy sprowadzają melancholijny
 nastrój. -

Róża

Już nie ma wody utlenionej.

Dr. Raczkiewicz

A co? a co? a do czego asystent - nie
 zapisze - nie sprowadzi - ~~Tylko żeby~~
~~suszy. On by do tej szrotki na~~
~~schodach flirty urządził - a o obowiązku~~
~~nie myśli ... Ja sam wszystko ...~~
 Jak woda przyjdzie niech Paci przy-

piłkuje, żeby drzewczyny ustępujące
miały dobre złote głowy. Jak marchew.
I sama takie.... to koniecznie....

Kłosa 3. / St. Lwów

(Cis Sam i Stefan.)

Stefan.

Imię typ - lose urugi do kolan -
Włos mi rowno, jasno probiu wuo -
si garsty i listy

Dr. Raczkiewicz

Jest co ?

Stefan

Listy.

Dr Raczkiewicz

Stie miej takiej grobowej miiny -
od rana - wesoto - nie z podoba....

Personal winien byc wrotem - potnagi
jawnosc i wesoty. Rozumiano?

Stefan (z westchnieniem)

Rozumiano

Dr Raczkiewicz

I mi wrdy chac. - (potwierdz listy)

~~Pani odpisze - nie tylko powysytac~~

prospekty - te jasno - zielone, albo różowe
i bilety moje i.... mojej kasy.

(Róża bierze listy i wychodzi do ga-
bietu doktorskiego. Przedtem odtręsa
jedną z gazet na wierzchu szafki)

Stefan / I prawo

Tu jeszcze jeden list. To przymiark e mia.
stecka prywatnie i czekaję na odpowiedź.

Dr. Raczkiewicz.

Dobre - A z głową swoją zrobił po-
rządek. Panna da ci wosły
utlenionej na włosy. -

Stefan

Itak już jak pojedę do miasteczka
to mnie właśnie dzieci mi posuają....

Dr. Raczkiewicz

Stupis' - nie u swoich dzieci jesteś
w starbie, ale u mnie - rozumiesz?

Stefan

Rozumiesz

Dr. Raczkiewicz

Idź i przygotuj dla pomnika drewna do rąbania

Stefan

Pity posserbione, ränge mi chęć -

siekiery popsuli ... gdzie to takim braci
 się do grubych robót i do uciążliwej pracy.

Dr Raczkiewicz

Nie krytykować ..... A to co? ... Niech
 dzisiaj układają buraki, - a to u nas
 to co zrobisz rozwalisz z powrotem.

Stefan

Pan Peres uważa wczoraj. Tę-
 cuch od studni jak sobie wodę
 naciągał.

Dr Raczkiewicz

A do dyabła .... znowu trzeba naprawiać.

Stefan

Bo gdzieś to takiemu do uciekłej roboty.

Dr. Raczkiewicz

Cicho! idź do buraków...

Stefan

I buraków skroś! — 1 gr 5 br!

Kelka 4

Stefan wychodzi środkiem. Dr. Raczkiewicz

otwiera list, który mu wręczył — czyta —

ktadzie do kieszeni i idzie przegląda

ty środkiem w sad, na to wychodzi O

Dr. Barbara, w powrocie i trepkach

z jasnej sukienki z utklewioną głową —
i widząc uśmiech zaparkowanego z głębi sa-
du z którego smok dolatują rybuchy
świecące kobiecego i głos Henryka, biegnie
do uśmiechu

Barbara / II prawo /

Co tu robisz?

Dr. Raczkiewicz

St. Basilewski! - Dzień dobry ci miotku.

Barbara

Czemu nie na gimnastyce?

Dr Raczkiewicz

Tam przecież jest asystent...

Barbara

Co więc coś z tego, ty takie posunięci
być. - Ale ty wolisz z kogoś się przepatrywać..
To Luane ... to deprawacya ... to hańba!
Skoro się ma taką żonę jak ja ... pod
każdym względem nieposłakowaną.

Dr Raczkiewicz

Aleś Basiecko targcam ci ...

Barbara

No! no! - Luam ja cię na wyrost -

29

Zastęgiwałbyś na to, uco zastęgiwałbyś...

A one się bała o ciebie nie przeszedł.

Nie boj się. Im pan asystent wystarzał.

Zresztą - do czego się właściwie tego nie-

robiła tu przynajmniej... To skandal!...

Dr Raczkiewicz

Jest uobra pacjentka.

Barbara

Przyjechała?

Dr Raczkiewicz

Nie - zatrzymała się w miasteczku

i napisała list - oto jest...

Barbara

Alaczego otworzyłeś? Mnie trzeba było
pierwej dać...

Dr. Raczkiewicz.

Przepraszam, ale tak się to stało...

Barbara

Może żeby się to więcej nie stało

Dr. Raczkiewicz.

1 na front!

Musi pójść po niego?...

Barbara

Musi ty? - Jak cię zobaczy to ucieknie
Niekoniecznie asystent. Ten już przegrywa.

Dr. Raczkiewicz.

Tak! Ten ja przypieczę.

Barbara

I skokietyje - przebrzydłe straszenie. —

Ala po **Co** się go trzyma - musi się go trzymać -
bo gdybyś ty był inny... Ale to, Boże
omiotuj się! Co tu gadać. —

:/ (przeogląda list.)

Jakas' Gustawa ... Przygoń Co to?

To nie jest mawisko, to Bóg wie co! —

A potem gdzieś tytuś? w Jencyanie
każdy ma tytuś. —

Dr. Raczkiewicz

To już mniejsza.

Barbara

Wcale nie mniejsza. W moim zakładzie
muszą być same nieposelakowe osoby...
Ja odpowiadam za honor Gencyany —
tak więc pamiętaj!... Ty i twoj asystent
sprowadzilibyście tu Tadeusza Karcystwo
zeby tylko trawa porośla! — Ja
was znam!....

Dr. Raczkiewicz

Ale! Basieusko wiele....

Barbara

No! no! wystarczy... Lepiej fałszujcie
swoje lekarstwa. Ale kto jest w Genyancie
ten musi być solidny, jak jego właścici-
cielka - Solidny, choćby to się jej ukłowi
nie podobało. Ale są zasady i zasady.

Dr. Raczkiewicz

Lgoda! ja wiem.....

Barbara

To doprawdy tak wygląda jakbyś powątpiewał.

Dr. Raczkiewicz

Hej Basiecko! klug się na sumienie! -

Panna Róża ~~u~~ u w gabinecie roz-
 syła prospekty.....

Barbara

Gdzie? kum? Muszę skontrolować.
 Skandal! wszystkim się musi sama
 zająć! - (pędzi do gabinetu doktora.)

Scena 5. I prawo

Dr. Raczkiewicz - Radek Łabieński

idzie z ogrodu. (Typ starszego się,
 ale młodsze się restarce ugraszy.
 Jest zupełnie typy i ma silnie uściskując
 brody - ubrany w białe spodnie,

dekoltowany kossuły pas i granatowy
 kurtkę, na czubku głowy mały ko-
 pelus angielski biały stonkowy i grana-
 towa przeczka - bosa - srepleni.

1 ~~Stefan~~ lewo! Dr. Raczkiewicz

Pan radca opuścił brisko?

Radca Labielski

Chmury się -

Dr. Raczkiewicz

A pan ciągle woły się boi -

R. Labielski

Troseczki - Troseczki... potem pan

asystent porwalił...

D. Raczkiewicz

Tu ja mam głos - ja głoszę -

R. Labiński

Kiedy pan asystent porwalił...

D. Raczkiewicz

Pan dris przyjdzie do elektrycyi.

R. Labiński

Dobrze proszę pana i ja chciałbym
powiedzieć panu coś, co mnie
niepokoi. Panie doktore!

ja się starzeję!!!

D. Raczkiewicz

Łkęd pan to wie?

R. Labielski

Pani doktorze ja się cały marusz

D. Raczkiewicz

Co takiego?

R. Labielski

Marusz się, ręce, nogi - Tokcie - kolana

D. Raczkiewicz

Może pan wody umyka - raz - drugi
 przed tuss - to się pan rozmaruszy. —
 Bego pan radca z tej ciemnej kurtce

choćci? - Jasno, całkiem jasno - to gruntu.

R. Lubielski

Kiedy to bardziej smutno....

J. Raczkiewicz

Pau radca kofet....

R. Lubielski

Ho! ho! robi się co może.....

J. Raczkiewicz

Niech się pau radca żeni -

R. Lubielski

O Bóg stęgnie to mi dla mnie. Kobieta

ta + domu, to zaraz pełnym gatunków

na podłokce - Ja tego mi lubię....

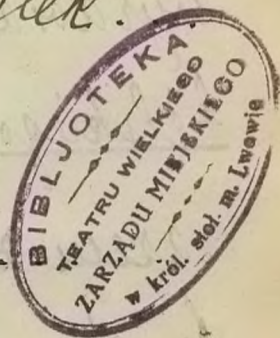
Dr Raczkiewicz

Paś radła woli jak motylek.

R. Labielski

Chciałbym jeszcze trochę.

Dr Raczkiewicz

No, no - kilka sesji i to Geucyannie -
zwrot do przyrody, tego - pami - i bę -
dnie jeszcze z pami osmastoletni chłopak...

(śmiej się)

Scena 6.

Cis sami. Barbaro

o

I prawo! Barbara

Idź i zobacz, co ta twoja Róża na-
wyrabiała. Żeby mi ją (spotrege Ła-
bielskiego) (zmienia toa) R.! jak radca
razem ze Stolicem powitać, powitać! -
Dr. Paeszkiewicz wychodzi do swego gabinetu

Barbara I prawo!

(patrzy chwilę za murem - i wraca
się do radcy Lubielskiego.)

Lualartez? -

R. Lubielski

Dotąd - nie . . . . .

Barbara

Ależ to straszne! to okropne. - Czy
ty chcesz komiecznie ażebym ja sobie
życie odebrała?

R. Łabieński

Ależ Basieńko - a więc ... ..

Barbara

Tu mi czas na awanturę; tu chodzi o moją
reputację - o mój honor mieszkający -
od tej podwójki wszystko zawisło....
Ja mówiałam wtedy, że ktoś jest po
drugiej stronie stoła. Teraz jeśli się

to wykryje to ja wdrapię się na ten
stóg i podpale się.. - zresztą nie wiem
 jak i co, ale się zabiję.. -

R. Lubiński

Proszę Paui, kto to będzie triedziat-
te to.. pan podwizka..

Barbara

Mąż pierwszy - a potem ja jestem
 jako dyrektorka mam tu prawo wo-
 sić pańszczy. A ja panu powiadam,
 ja się dowiedziałam kto jest panem
 naszej tajemnicy: Dyktent, cudy

asystent. Od tej pory na jego listach
prezycyjnej tkaczy jest ciągły wyraz ironii.

R. Labieński

No to go ~~wyżenie~~ wygranie.

Barbara

Prosi! Albo to raz już się chciało -
ale co, - raz się wszystko dać zacząć.
naję pakować, i Genjanna opuszczać.
Niechże pan szuka .....

R. Labieński

Próbuj .....

na dzień dobry .....

Barbara

Kui paluske dokąd pan me zapydzie!
To zapowiadam! Niech pan idzie.....

R. Labielski

Nie mogę - deszcz racyna padać.....

Barbara

O Boże!

(słychać zbliżającą się orkiestrę grającą
polkę, - wybuchy śmiechu - głos Henryka -
z gabinecie wychodzi Róża, P. Raczkiewicz.
Róża idzie do safty z książkami -
i siada na stopniach schodków, które

przystawia. Głębię - z sadu widać
 wchodzącą orkiestrę żydowską, a Tosię
 z czterech muzykantów rozpołęczających ramię
 wchodzą do sali i lokują się w kącie
 w zbitej grupie. -

Scena 7

Cis sami - i głębię wchodzi do taktu.
 prowadzeni przez Henrykę, pacjentki
 i pacjentki. - A więc: mecenasowa
 Pierstockel, - doktorowa Orzech, Rad-
 cym: Kucopajtyś, Panna Trema,
 Pann rezydentowa Józefcykiewicza,

Madradcranka Margajka, Lilusia
Bierstockel i radca Margajski.

Wszystko w kostyumach gimnastycznych
wagie tyłki - nogi - ręce i biusty -
na głowach kokieteryjnie poróżnane
fulary lub czopeczki. - Henryk ślicznie
rośty - młody mężczyzna, kostym jasny
basy - pewny siebie - rękawki i sukienki
jest to nim coś, co pociągga kobiety
to Francyjczyka oprocz wyrazu kokieteryj
także wyraz uślanek a nawet ja-
kiejś rozpacz. Wszystkie tei patros

na niego jak to być, Zaczęły od me-
 cesarowej Pierstockel, skończyły na
 małej Lilusi Pierstockel. Wszyscy ma-
 ją tożsamość drogi gimnastyczne i ry-
 kowne i faktoryczne. Poimie poimie

Rac. dwa -
 rac. dwa

Henryk

Pomni radco Łabielski do szeregu! -
 do szeregu! Tutaj deszcz mi pada, da-
 lej - raz dwa - raz dwa.

R. Łabielski

Liedy .....

Henryk

Nie ma kiesz - proszę o to uwój drag-
 (podaje mu kij) Ras dwa. - O! pan
 nadradca jak ślicznie się gimnastykuje.
 Je - a! serce rośnie. ~~A więc... do szeregu~~
 a potem polećkę z panem Lilusią.

Lilusia (mała dziewczynka

najwyżej osiu lat jasnowłosej typ i postawki
między si

~~Ja~~ ^{Ja} mi chce, ja mi potrzebuje -
 ja z panem asystentem.

Mecenasowa Bierstockel

Ona jest mi możliwa ta Lilusia (śmiej się.)

Henryk

No to z panią Józefrykiewiczową
Rewidentką Józefrykiewicz

(gruba - typ burżujki obżartej)

Dziękuję! Ja sobie wolę z panem asystentem.

Doktorkowa Orzech

(poł wąsiki - brunetka)

To i ja!

Radcygni Kocopajtyś

(obłuda, wyblaszrowana, mdlejąca)

To i ja!

(wszystko to mówione przy ćwiczeniu)

drogami, żalotwie i z uśmiechami
w stronę Henryka, Radca Łabieński
także bierze udział w gimnastyce

Henryk

(spostreaga Różę patrząc sułtanie
na cały ten rozweselony zespół.)

A pań pań Różo nie rauci?

~~Róża~~ Róża

(zwraca się po garsty i układać
je zaczyna na stoliku)

Pań widzi pań Rysztucis że
jesteś zajęta. —

Panna Irene

(Typ suchej, nerwowej, niepokojnej panny)

(do panny nadradcaunki Margajskiej)

Cóż to? Czy on mysli i nie tańczyć?

Nadradcaunka Margajka

(zrezygnowana, bogobojna panna)

Chłopc - dla żartu.

Dr Raczkiewicz. Rac Ina

No halt! już dosyć na dzisiaj. -

(Nikt go nie słucha prócz męszczy)

No.... halt przewiedziać.

Mecenasowa Bierstockel

(wdrizerać się)

Panie Asystencie! czy halt? —

Henryk

Niech będzie halt! —

Dr. Raczkiewicz

Tak! tak! już dosyc! —

(wszystkie panie zwrócone do Henryka)

Dr. Raczkiewicz

Troskę odpoczytku, potem śniadanie
i proszę częścią do buraków, częścią do
zabiegów... Niech pan to rozporządzi.

Henryk

Już to się robi. —

(panie rzucają się na łóżki w malowniczych
porach.) Dr. Raczkiewicz.

A gdzie panie Stasia?

Rezydentowa Józefcykiewiczowa

Została w salku — siedzi pod gruszą —
miechciała przyjść, mówi że nie może
chodzić, i że ją zahamowało.....

Lilusia

Bo chciała, żeby ją pan Asystent
złósł na rękach przymiot.....

Barbara (do asystenta)

Cześć panu jej mi przywiość?

Henryk (który okrywał

koce wdrążając się doktorowi Orzech)

Bo mostem w ręku drąg - więc było trudno

Barbara

Niech pan ją przymiecie. -

Henryk

(patrzy chwilę na Barbarę ze smiechem)

Kiedy mi mam czasu. Stefan! Stefan!

(wchodzi z głębi Stefan)

Wes' wózek - tam pod gruszą siedzi

panna - przywieś ją! -

P. Rewidentowa Józefcykiewiczowa.

Teraz mnie kocykiem! -

Henryk.

Stule! Ala ostrzegam panią, że jeżeli pa-
ni będzie tak ciągle leżeć, to raczy
pani użyć się schłodnie...

Dr. Raczkiewicz

Właśnie chciałem to pani powiedzieć,
Pani użyć się .... tak ....

Rewidentowa Józefcykiewiczowa.

Ach! panie Asystencie pozwól pan!

Takam ruszczona! Za to podwojnie bę-
dę drzewo rąbać... podwojnie wodę
nosić... podwojnie wszystko, co pan każe-

Grupa Orzech

(do pami. Kuropajtys)

To waryatka! Niech go pan odwoła.

Radcyui Kuropajtys

Panie Asystencie!

Henryk

Sturż ....

Radcyui Kuropajtys

Tak mi ręce mdleją!
(wyciąga ręce.)

Henryk.

Pan ~~Pro~~ia pawi po kąpiel rozmasuje.

Radcyui Konopajtyś

Ach owa mi potrafi tak jak pan asystent.

Henryk

Ja będę w Tasienkach.

Dozra Orzech

Ja uam dziś tusz, - przypominam
panu asystentowi

Henryk.

(z kokieteryą, pochylając się nad nią)

Takich rzeczy się nie zapomina. -

(Stefan staje na progu z wózkim do
wzięcia chorych, pustym)

Dr. Raczkiewicz

Gdzie pańska Asia?

Stefan (grobym głosem)

Pańska z pod gruszy - kazała mi że-
bym się wypchał ze swoim wózkim -
i powiedziała że czeka na pana Asystenta.

Lilusia

A to hyena centkówna!

Mecenasowa Pierstochel

(zawosząc się ze śmiechu)

Ta Lilusia jest nie możliwa - zaczyne
swoje swoje mocne wyrzary!

Barbara (do Henryka)

Pau słyszał? Niech pau idzie po
paukę Stasię i przymiecie ją...

Mecenasowa Bierstockel

Oleś to go wyserpuje...

Barbara

Ach proszę paui mecenasowej trzeba zasto.
sować się do życzenia pacjenta. Niech pau idzie

Henryk

Chciałem jeszcze okryć paucę Treuz.

Panna Treus

Niech pan idzie. Wspaniałomyślnie pozwalam.

Dr Raczkiewicz

Ja panna Treus okryję.

Panna Treus

Dziękuję ja zapraszam na pana Asystenta.

Henryk

(wychodzi środkiem)

Lilusia (biegnie do Rózi)

Proszę mi dać jakąś książkę...

Róża

Wczoraj wieczór wzięła Lilusia Słodunę

i Gouore. -

Lilusia

Ja oddam - przerytam, zakończę
uoduc - pobrali się. Proszę mi tyueta.
seu dać coś mocniejszego.

Różia

Narazie nie mam nic.

Lilusia

No to historyę występku

Różia

Ale to już tyle razy Lilusia
czytała.

Lilusia

To mi ..... proszę jakie nowe książki
sprowadzić. (bierze książki i biegnie do księżki)

Mecenasowa Bierstockel

Lilusiu podaj mamie jaką gazetę.

Lilusia

Ach! mi nudzi! i tak mi będzie czytać

Mecenasowa Bierstockel

To od nich!

(Lilusia wskazuje na księżkę i zaczyna czytać książkę)

Mecenasowa Bierstockel

(Ze smiechem wstaje z księżki idzie do Rosi)

Mecenasa Bierstockel

Panno Bozio 'mnie jakie co drukowanego.

Rózia

Proszę - to pozawerajisz

Mecenasa Bierstockel

wszystko jedno ....

Rózia

Ostrzegam państwa, że Lilusia wzięta po
raz piętnasty, Historyę występku. -

Mecenasa Bierstockel

Ach! proszę państwa! może jej państwo wszystko
dacie - ona nie nie rozumie - to takie dziecko.

Barbara (wraca z werandy)

Deszcz przestał padać, karataci na-
kryć do śniadania na małej werandzie.
Proszę moje Państwo . . . . .

Włodzisław Margajski

Chciałem właśnie ustawić stół -

Dr. Raczkiewicz

To zakończenie - proszę na śniadanie -

(Wychodzą głębiej. Dr. Raczkiewicz, Włdr.

Margajski, za nimi Barbara i Radca

Łabieński, który przechodząc potrząsał
leśniak z Lilusią.)

Lilusia (zła)

A to pierwiec toruński!

Barbara (do r. Łabieńskiego)

A potem srakać! srakać, bo będzie źle...

R. Łabieński

Będę - tylko mięk podeschwie.

Revid. Józefczykiewiczowa

Co ten asystent tak długo pod tą gruszą
robi?

Doktorowa Orzech

Pani się temu niepokoi?

Panna Trema

Idzie!

(głębię wchodzi Henryk, niesie na ręku
 Stasię, która przybiera omdlewające pozę.)

Panna Stasia (tłusta, wy-
 pasiona, burzyska jedynaczka o płaskich
 iityuktach.)

Proszę mnie złożyć na moim łóżku.
 (spokreśca Lilusię roztoszoną z jej łóżkiem)

O! to co?

Henryk

Ja pania na inny sposób. -

Panna Stasia

Ja nie chcę - ja na moim - tam są

67
moje produkcje - ustęp się ty - wieruśka!

Lilusia

kuś myślę -

Panna Stasia

Musiś !

Lilusia

Figa ! Matpissou królewski !

(Panna Stasia wskazuje straż Henryka)

Przepraszam - dziękuję Panno !

(ruka się do Lilusi, ta się wyrywa, i biegnie

do wyjścia wołając : hyena centkarska !

za nią sadowi p. Stasia, przeszkadza

kaniec z paucą, Margajską i radcy-
nią Kucopajtyś. - Po chwili obci z piśkiem
i wraskiem gina w głębi sadu.)

Henryk

(ociera pot z czoła)

Helena z Biersockel

Pau asystent się zmęczył! Po co było
 ją nosić, niechby tam była siedziąca -
 Pau widział ją leżącą. - Potem
ona taka ciężka.

Henryk

To było nerwowe.

Mecenasowa Bierstockel

Niech pan tu siada przy mnie. —

(Henryk obliża się i siada w ugarach krzaka.)

Mecenasowa Bierstockel

Dlaczego ja czekam zawsze cierpliwie
aż Pan sobie o mnie przypomni?

Henryk

(całując ją w rękę)

Bo pani jest aniołem

Mecenasowa Bierstockel

Nie — tylko jestem doskonale mychowa
wauz kobiet.

Doktorowa Przech

(do radcyui Konopajtyś)

Skusze do nas . . . . .

Radcyui Konopajtyś

Wiad z ruda gtorą

Doktorowa Przech

I z takim nosen!

Radcyui Konopajtyś

To nie nos - to katastrofa!

Panna Lena

(do nadradcyui Margajskiej)

Niechże go pani odwróci. Widzi pani

co się dzieje, całymi już po rękach.

Madradcsauka Margajiska

Kiedy jakos mi wypadło.

Panna Treua

Bóże jakikolwiek pretekst

Henryk

(do Mecenassowej Bierstockel)

Coś pauci jeszcze więcej kumareto?

Mecenassowa Bierstockel (molejżca)

Get - - ce . . . . .

Henryk

Nie wierzę . . . . .

Mecenasowa Pierstockel

Proszę się przekonać!

Panna Trena

Panie Asystencie! Prośba! Niech pan
mi przyniesie z sadu liść topocku-
tak mi bije w skroniach. To jedno
mnie uspokoi.... I dla panny Nad.
radcaurki takie, tylko szeroki, pan
to doskonale wybiera....

Gróza Orzech

A dla nas gąszczki od much
Henryk (wstaje powoli)

z leżaka, widać że jest runionny)

Co jeszcze?.....

Róża

(Chwilę jakby się wahając - nagle wybiega
na środek sceny)

Róża

Pan pozwoli panie asystencie - Ja pa-
nie wyęcę i przyniosę tym panicom
co potrzebują

/głęboko/

Henryk

Ależ ja pójdę.....

(Róża biegnie w głąb sadu, skąd widać

jaż jak szybko rwie topuch i gałazki)

Henryk

A Pani Łopczykiewicz swoim rasem.

Ta ... Proszę pani, niech się pani obudzi.

Proszę Orzech

Niech pan krzyknie jej w ucho -
snuśdanie - to zaraz wstanie.

o Róża wróciła, dała paniom topuchy -
pokładły je na głowy. Lilusia wró-
ciła zta, idzie do lesika.

Lilusia

Żeby ja wszyscy dyabli wzięli!

Henryk

A to także tak kłacz!

Mecenasowa Bierstockel

Owa tak z drucimady. - Ale Lilusiecko
rzeczywiście to brzydko. ^{żniatanie}

Rezydentowa Józefcykiewiczowa (budząc się)

A jakie śniadanie suche czy mokre?

Henryk

Suche - najsuchsze dla pań.

Rez. Józefcykiewiczowa

Możeby kawusi

Henryk

Nie! (do Rósi)

Dziękuję pani! -

o (Róża wraca do szafki - słychać dźwięku
uchwycenia śniadania. - Pani się wykręca.)

Rev. Józefczykiewiczowa (stagałnie)

Eklaucę kawy!

Henryk

Dostanie pani dwa orzechy, surową
rzepę i dwie rodkiewki, tam już
zarrzędne.

Lilusia

(ironicznie)

Kto chce być piękną musi cierpieć!

Rev. Józefykiewiczowa

Czego ta ośa mnie się czepta... (do Mece-
nasowej Bierstockel) Niech jej państwo porie..

Mecenasowa Bierstockel

Miej to dziecko!... Lilusia to uistadnie

Lilusia (do matki)

Daj mi pokój! Widać że jestem zdenerwowana.

Grosz Orzech

Wto chodźmy! chodźmy 'a Pau panie
asystencie....

Henryk

Proszę usiąść - a ja tam przyjdę

Lilusia

Ja nie chcę - ja nie potrzebuję - ja z panem.

Henryk

Ja zaraz przyjdę!

(Panie wychodzą głęboko.)

Lilusia

Stos honoru?

II prawo

Panna Lena

(idąc pod rękę z Nadradciantką Mar-

gajską - z listem topachu na gło-

wie, przechodząc przed Henry-

kien.)

Panna Irene

Czy nam do twarzy?

Henryk

W każdym razie bardzo stylowo.

Anna Orzeł (do radcyui Kucopajty)

Dwie stare panny .... (do pannie)

Cudownie wyglądacie jak dwie rusalki..

(wychodząc śmiejąc się)

Rek. Józefcykiwiczowa

Węc stawisco tylko repa i dwie usodkierki.

Henryk

Tak, tak .....

Rek. Józefczykiewiczowa

Co za los!...

Henryk

A jak pani to wie, to dostanie pani
na przeszenie nowiuteńki rydel i
i pójdzie Pani okopywać drzewa w sa-
drze. Nowiuteńki rydel - prima sorta.

Rek. Józefczykiewiczowa

Jabym wolala kawe. Ale pan tam
przychodzi pod to drzewo? **II prawe!**
(Wychodzi za cieńcem, na scenie
ostaje Róża i Henryk.)

Henryk.

Ma pani Flaszczyński?

Róża

(wyjmuje je z kieszeni od sukni)

Oto są! —

Henryk

Pani je upełni woda, tak po polowie
Do tej pani wypis trochę cukru, a do tej soli.

Róża

Jak zawsze?

Henryk

Tak! Napisy to już ja sam dam.

(widocznie ruinouy siadla na kauspie ogrodowej.)

Rosia

✓ (patrzy na niego smutnie przez chvilę.)
Pau asystent me i dzie na swiadanie?

Henryk (zruinowany głosem)

Laras pojde. —

(zamyka oczy i siedzący zasypia)

(Rosia zbliza się na palcach, bierze
z lesiaka jakos' kuzinkę poduszkę
i ostrożnie podsuwa mu ją pod głowę)

✓ Henryk (nieotwierając oczu.)

Tak.... chwileczkę.... cicho.... odpocznę..

tak.... dobrze....

(Rósia bierze jidusz z porosreucanych
pres dany gazek i delikatnie stojąc
z Henrykiem ogarnia go z unuch.)

Scena 8.

Rósia, Henryk, preses Lotys, wchodzą
i widzi tę grupę - patrzy pres chwile -
Rósia dostregłszy go, chowa gazetkę
za siebie i idzie w stronę szafki.

Henryk siedzi nieruchomo, - na krześle
spisany z samkiemtemi ocyma)

Rósia

Pau Preses po swoj gazet... oto jest

(zdejmuje ją z wierschu szafy i mówi
przyciszonym głosem:)

Preres Lottys

Dziękuję! może jakos wymknę się tam
tym drzwom od kart i pojedę na kąpiel
Stouceruz. - (patrzy na Henryka)

Cóż to asystent spi? —

Rosia

Tak - troszkę - zwiirzył się temu wszystkiemu
(Preres Lottys siada na krzeselku
po drugiej stronie stolika naprze-
ciw Rosi.)

Preres Sottys

Czem? to jego wieku, wszystko to jeszcze
mi pozwolę go wyserpować. - Boże!
ja gdy miałem jego lata... Dac' tak na
jego miejsce Radey Labielskiego... Pami-
nie panu Rosia - uratemu wczoraj Jan-
czek u studni. Myślałem że mnie Stefan
bici' będzie.

Rosia

To głupstwo - to tutaj na porządku
dziennym. Wszystko się psuje. Idzie
się do naprawy. -

Preres Lottys

Wstawa się w rachunczek...

Rózia

To już....

Preres Lottys

Nie - już wolę grać w karty z tymi
panami i z dziadkiem. - To mniej
kosztuje, jak na starość zwrot do presy.
rochy co? Ho! ho! gdzie to te czasy,
kiedy z pań tatusem grztało się tak
zapamiętałe u nas w szech, dwóch ko.
legów.... co? pamięta Pani?

Rosja (po chwili)

Pamiętam!

Preses Lottys

Przygotowywała nam pani sachożnicę
potem przyjmowała nam od mamusi
kawę czaruz i siadała cichutko przy nas..
taka słodka mała dziewczynka... i tylko
od czasu do czasu śmiała się pani -
jak skowronek takim cudotwórczym srebrnym
świechem. —

~~(Henryk nie poruszał się otwiera
oczu i patrzył na mch rosnące w kącie)~~

* dal słychać wspomnień, mi słyszę
jednak co mówią, bo oni mówią pomyślnie.
ciesząc się głosem.)

Przesłuch

Dobre to były czasy.....

Rusia

Tak .... mamusia była, tatus.....

Przesłuch

Niech państwo się rozeszliście jak dawniej.

Rusia

To niepodoba się śmiać się już mi
 innym. -

Preses Lottys.

No!

Rosie

Lapomuiatam!

Preses Lottys.

O! paui siq teras usmiechneta ...

Rosie

Ja siq usmiechnetau, ale me rose-
suiatam, to jist rosnica.

Preses Lottys.

Paui liusi byc cipko na srecie -
rostata paui taka sama.

Rosia

Jasj mi skasz - tylko mi tzskeu
za Wolricauu. -

Preres Lottys.

Paui bierre pensyg po oycu?

Rosia.

Jut mi. Mam osiunascie lat.

Preres Lottys.

Bytby teras tak jak ja preresem...

Rosia

Byle tylko zyt! -

Preres Lottys (wstajac z krzesla)

Gdyby pani było coś potrzeba, może
jakaś porada... ja pani w każdej chwili
słucham & radę, & pomogę, proszę się udać
jak do ojca.

Rosia

Bratku's Pann. - Staram się iść przez
życie sama

Preses Lottys

Ale zawsze.... proszę mi dać na to
słowo że pani o mnie mi zapomniała....

Rosia

Aleś najchętniej. -

(podaje mu rękę.) (Henryk widział
to i zaraz zainkuztocy siedząc dalej
mierucho.

Preses Lotys.

Do widzenia toż dziecko do widzenia.

(wychodzi środkiem.)

Scena 9.

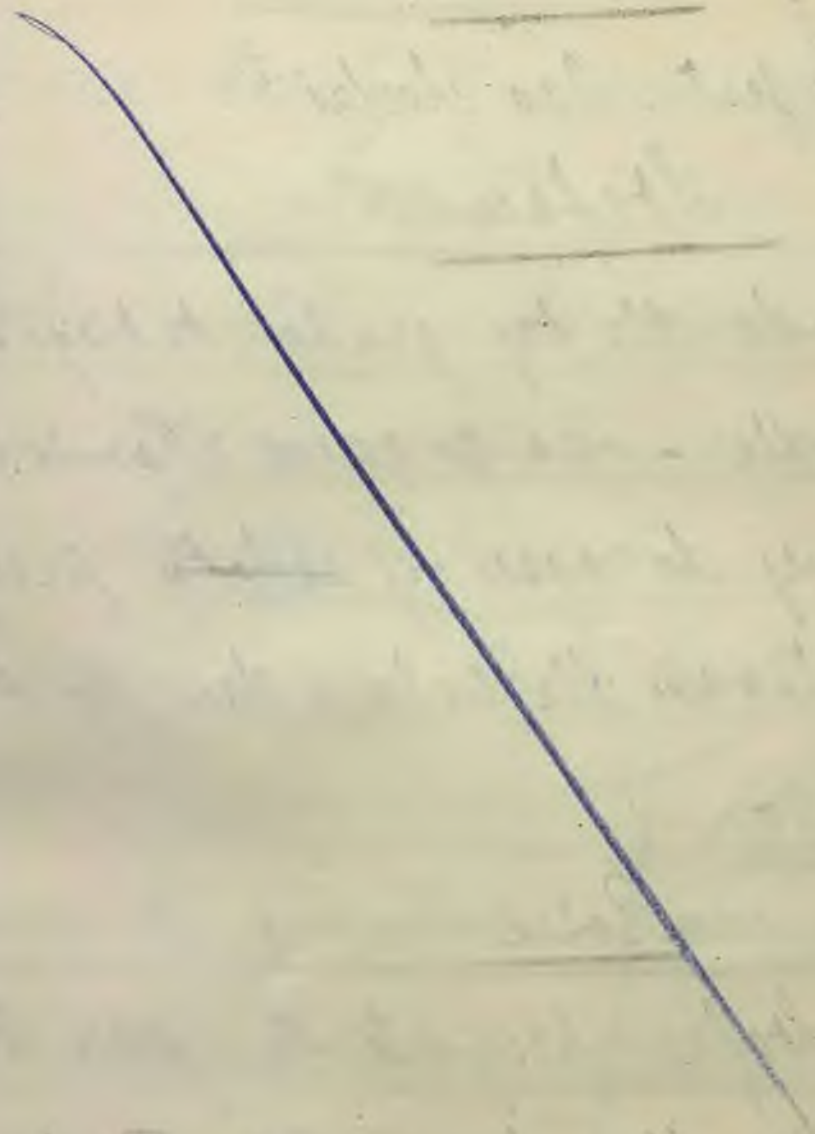
Henryk, Róża, Stefan w głębi z ry-
deką, prośnej Łosia.)

Stefan

Jest tu asystent

0

Rosie

Cicho - jest. Oco chodzi?

Stefan

To szkoda dla tej grubej, takiego silnego rydla - ona go zaras i tamie. Idzie to takiej do uciążliwej ~~pracy~~ pracy...
Ja go schowałam dla siebie, a dam jej starą Popatę. -

Rosie

Niech Stefan przysła tu przez Łosię
śniadanie dla pana asystenta -
niech będzie, sól, cukier miarki - toda.

Stefan

A one kasaty mu powiedziec ze czekaja.

Rosia

Dobrze, - dobrze - Ale miedzi Losia tak
miesie reby mi widziały - przez gabinet elektryczny.

Stefan

Dobrze - ale jak Boga Kocham rydla mi dawa

(wychodzi)

1956

(przez ten czas Henryk odrzucił ze
wstrętem poduszki podłożone przez
Rosie ramki i wry i jak dziecko
sam do siebie:)

Henryk

Jeszcze chwilę...

(Róża uprosiła krawca - zamu-
 kiem szafy. Wchodzi Łosia z taczką,
 na której jest smadanie)

Łosia

(Łosia - to sukni białej, naszytej po
 krakowsku wstążkami, gorset aksami-
 tny wyszytyy białkami, krótkie
 rękawy - włosy utknięte na różę
 uciętą kokieteryjnie upiętą.
uda.)

Łosia (cichy)

Tam już siedzi jedyna w gabinecie elektrycznym, wpatruje się przez okno. Powiedziała.
Tam to dla państwa Rózi śniadanie.

Rózia

Dobrze.

(Łosia wychodzi środkiem. Rózia idzie ci-
chutko z taczką do Henryka, przysuwa
stolik, ustawia śniadanie. Henryk otwiera
oczy i z kokieterią uśmiecha się do
z miejsca.) Henryk
To dla mnie?

Róża

Tak - żeby pan wysił spokój -

Henryk

Ale się zdrewniałem. (siada wygodniej)

O! kakaś 'a pan już był na śniadaniu?

Róża

Nie! ale ja.....

Henryk

Tu jest dla^{nas} droższe dożył - wiel pan siada.

Róża

Doprawdy nie mogę -

(Róża napiła łyka z karafki stojącej)

99
naACY flaszeczki i daje Henrykowi)

Rozia

Pau saau tu douypie cukru i soli - proszę,
a tu ma pau masło, butecrki....

Henryk

Paui mnie psuje

Rozia (zdziwiona)

Ja?

Henryk

Nie tak jak te wszystkie panie.

Rozia

Przeiwuuu - one chyba

Henryk (jadrząc)

Nie proszę paui są dwa rodzaje psucia.
One ciągle odemnie coś żądają - ale
o mnie się nie troszczą - a paui o mnie
się troszczą, a dla siebie mnie nie żądają.

Róża

Bo mi mam do tego prawo. —

Henryk

Ma paui takie samo prawo jak i one.

Róża

Ach! one są paucutki, a ja...

Henryk

(Pociera rękę po włosach, potem trząsa rękę.)

Ktoś, kiedy spałem, podsunął mi po-
duszkę która pachnie jak sto dyabłów,
tę paumą, Stasia - Ldaje mi się, że ja
wiosę na rękę. To szydło - Kobieta po-
winna pachnąć sobą, a nie sklepiem z per-
fumami.... O! paum, paumo Rório - pa-
um pachnie sobą, i to jest cudowne,
to nie męczy, nie narsuca się. - Niech mi
pau da swoją rękę.

Rório (mitynktownie cofa rękę.)

Henryk

Pani styry? - Proszę Panią o rękę... Och!
nie do ostarra, może pani tak uwzględni.

(Śmieje się. - Róża marudny czoło ~~widocznie niekierowa~~)

Henryk

Na taki sbytek sobie nie mogę poświę-
cić. Może jakiś prezes....

Róża

Proszę pana....

Henryk

A cóż? to byłaby nie zła partya. Wzi-
driadem tak prezesu jak się pani

do niego uśmiechała, musiał mieć pani
coś bardzo miłego. -

Róża (walczac ze Strami)

O tak! bardzo miłego.

Henryk

(mimowoli także rozdziarzony)

Strękę mu pani darować na odchodnie.

Ode mnie ja pani cofa - a pani źle robi-
rac dlatego że i ja mam swoje uciera-
stewiczne dwie... a potem że my należymy.

my przecież do personelu... pół nago - jasno-
i wesoło - i na usługi wszystkich! A!

Róża

Proszę pana - ja pana nie uproszę.
 Panu uiszeu, ażeby mi Pan ubliżał.

Henryk (rodzajomony)

To mi jest radus ubliżenie, to jest
 Preres... to mi to kij dumiela..

Róża

Pan jest chory...

Henryk

Ça se peut -

Róża

Proszę mnie przeprosić...

(chwilę mierz się wrokiem, ona karda
i tymiosta, on zdemetrowany)

Scena 10. /głęboko/
Dr. Raczkiewicz

Pani tutaj? nie na burakach? A pani do
tarcieck! Co pani tu robi! Wszystkiemu
się zafinować sam muszę... Tam już są
pacjentki dochodzące z miasta.

Rosia

Idę! /wychodzi głęboko/

Henryk

Tu już są flaszki z wodą ocukrowaną

i osłona - jak je uwarować? Już by.
 Ta botanika, mineralogia i wszystkie
 swięci... To mięk się uwarować Brytanade,
 to na ten, - a to na serce Amorosina.

Dr Raczkiewicz

Doskonałe! - To na serce to może za-
 farbować sokiem malinowym. —

Henryk

Walać sok malinowy! —
 (napisać na etykietach warzyw.)

Dr Raczkiewicz

A ja wieczorem im poradzaję. —

Henryk

Nie - to ja poradzaję - inaczej skutku nie
będzie.

Dr Raczkiewicz

Może ... jednak ...

Henryk

Ładuję się i tak by było ... Ładna
by mi spała ...

Dr Raczkiewicz

Ciekaw jestem, czemu pan je usypiasz?

Henryk

O-biet-u-i-ca-u-i! - I kobieta, to
niektóre słowo. W porę użyte nie zaszkodzi i skutku.

Dr Raczkiewicz

Ba 'ale skoro się obiecuje trzeba dotrzymać.

Henryk

Boj stręgi - wtedy wszystko dyabli biorą.

Leona H.

(lis sam. Barbara) 19 Feb 1905

wy tutaj? Naturalnie 'a tam skandal-
Józefczykiewiczowa dorwała się do kawy-
typita dwie szklanki, poszła okopywać
drzewa, rozwalita się z topatą, pod ją-
błonią, i chrapie to najlepsze - Ta ko-
bieta to hańba Henrykowi - ona ciągle

je - spi i przybiera na tuszy. Przez nią
 ja się lewiszę, głodnie i chłodnie, żeby wie-
 dzieć w miasteczku że się tutaj chłodnie.

Dr Raczkiewicz

Uspokój się Basiecko - ja pojadę ja,
 zbudzić potem pognać ja, na buraki.

Barbara (do Henryka)

To pan musi zrobić, ona inaczej nie wstanie.

Henryk.

Tam w gabinecie creka p. Kousapajtyś - mam
 ja, elektryzować

Dr. Raczkiewicz / II Czw.

Ja to zrobię! (idzie do gabinetu i cofa się)

Jak mnie zobaczyła - uciekła...

Barbara

Naturalnie.

o (wpada Stefan z kartką do Henryka.)

Stefan

Kartka od tej pauny, co chodzić nie może.

Henryk (czyta)

Lebyciu ja przyniosłem buraki.

Barbara

Niech pan idzie, to nasza pacjentka

Nam na niej zależy. Jej rodzice doskona-
nie za nią płacą...

(wpada Łosia)

8

Łosia

Pani Doktorowa Orzech, mi chce porzucić
pamięć Rósi na tutej - powiedziała że
czeka na pana asystenta -

Dr Raczkiewicz

Ja tam pójdę...

Barbara

To ucieknij jak tamta.

Dr Raczkiewicz

Nie wieknie bo jest gośa

(wychodzi ~~średkiem~~)

II lewej

Barbara (do Henryka)

Ma co pan czeka - wieknie pan idzie.

Henryk

Właściwie - gdzie mam iść - czy budzić
panią Józefcykiewiczową, czy iść do
na panią Orzech - czy elektrykowi
panią Kucopajtys. - Czy mieć panią
Iasię - proszę mi powiedzieć.

Barbara

Pan zamiedluje swoje obowiązki.

Henryk
(z irytacją)

E! proszę pani, rebym był nawet taki
roznieśliwy jak (ze znaczeniem) pod-
nia — zka z różowej góry, to jeszcze
byu na to mi wystarczy.

Barbara (amieszana)

Co za subtelna akcja — mierosumim! —

Henryk

Ale ja rozumie!

Barbara (aby odwrócić uwagę)

Co za nieporządek! po co tutaj taca?

Losie! (wybiega środkiem) Losie!

Henryk (wsieckty)

A to psia krew rykta!

Scena 12.

(Lilusia Bierstockel rodkiem)

Henryk

(upadł na krzesło wsieckty - i zdener-
wowany - Lilusia podbiega z tytu
i zastawia mu osy.)

Lilusia

A kuku!

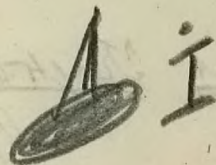
Henryk

Cóż tam znów?

Lilusia

To ja! — przystan na masars elektry-
 cny. Ja pierwsza przed wszystkim!
 Ja stysalam jak te dwie stare panny
~~z topielami na glowie, ruszaly sie~~
 ze przyjdą pierwsze: —

Henryk

Niech mnie Lilusia pusci. To posunie

Lilusia

(Bejjajac sie go i me dajac mu wstac).
 Ja nie chce. Ja nie potrzebuje ja pierwsza
 przed wszystkim. Ja chce masars elektrycny.

Henryk

A to pita i -

(i wszysty chwyta ja przewraca sobie na
kolana, i daje jej pięć porządnych klap
poś - po cemu stawia ja na ziemi.)

Ja się rzyga)

Henryk

Ma Lilusia masaż elektryczny.

(Lilusia w furcy czerstwa, & zaciśnięte
mi pięściami, stoi z rozstawionymi nogami.)

Lilusia

Osiół koronny!

Henryk

Padam do uóg! Stodka dźwięcko!
(ucieka głębia)

Lilusia beery - tupie uogami
i uog skochajac:

Osiot korony! Osiot korony!"

 Lastowa spada.

4 paź 24/5 920

Proszę o
Jędrzej Garmy
1920

Akt 2.

Scena przedstawia tę samą dekoracyę
tylko po lewej rostronie stolik do
gry w karty i przy nim siedzą
grając Nadwórzański, radca Ła-
bielski, Preres Łotys, Chwilec Sychaś
tylko Tomot rzucający o stół kart
i Sychaś głowę graczy.

(wchodzi Barbara)

Scena 1.

(Barbara - preres Łotys - Nadwórzański
Radca Łabielski.)

Barbara (na dworcuaj uprzejmie)

E! E! panowie kuśw przy kartach -

Preres Sołtys

Choro nie wolno nam drzemać po
obiedzie, dajemy się skusić pauc
baderacy i oto partyjka.

Baderaca Margajski

Preszt skwiercie. -

Barbara

Gdyby panowie choć stolik na we-
rauskie postawili.

Badr. Margajski

Kiedy radca Łabiński był się mógł,
która o tej porze z gór się wsuwa
A pan doktorowa dobrodziejka usgła.
by nam pożyczyci swego męża aże
byśmy mi grali wiersze z dziełem.
To jest ostatnia męska gra z dziełem.

Preres Lottys

Ale co pan chce, to bardzo odpowia-
 dla nas
 dui i towarzystwo - ~~Cały~~^{Trzy} ~~drin~~ dryady...

Kadrolca Margajski

Ja preres uiech i sobie tak mi mowi
do panu jessere do kriadu daleko.

Barbara

Ja mojemu inspiracji mi brakuje, ale
przedewszystkiem ma obowiązek jako
dyrektor rządu, a potem on kart
mieszkawcy.

Madame Margajski

Pani dyrektora daruje, ale w to nie
wierzę. - Aż mu się wszystko ikrze, kie-
dy robaczy jak siadamy. Zresztą to
naturalne. Kobieta w pierwszym wieku
choć na kłopot, a uszczególnia gra
w karty. Inaczej bardzo smutna starość.

Barbara

Ach to uniejsza... Pami Rados Ła.
bielski do pana mała sprawa ściśle
zakładowej natury.

Rados Łabielski (ustaje)

Stuz pami doktorowej: -

Barbara

Lualisions?

Rosl. Łabielski

Grunktem i ani sprób znaleźć. -

Barbara

Badać - badać tego nieroba asystenta -

Wierząc wyjechał do mnie i takż aluzję
o różowej postawie, że wszystko we
mnie zamartw.

Rad. Labiński

A ja ciągle mówię, wyrzucić go..

Barbara

Muszę mieć pewność. Inaczej padnę
ofiara jego zemsty. O ja skłona że kauf.
tam panie.

Wade Margajski

(chowa karty do kieszeni i składa to.
hł, do przesła Lotyze.)

Co ona od tego Fabielskiego chce...
 Aż się cały skurczył. O to Herdebus
 baba... użrnie, mżrnie, ale to zdaje
 się rozumieć.

Preses Lottys

Wideri pan, jak paterę na takie re-
 cesy to widerę jak dobrze się stało kim
 się mi ożenił. —

Stadr. Margajski

O to swoja inna sprawa. — He! he! są
 pańcuki już trochę starsze w latach,
 ale za to statecznie, bogobojnie, gospodarnie,

i z dobrego gwārda.

Przesłottys

Nie panie nadradco, jui godybym zwa-
ryswat i oisnit iuz - to z jakas' miedzy
i skiera, dxiwczynka, ot jak porauek
majomy - Panie jak pan wchodki do
sklepu z kwiatami, czy pan weinie
zwizdly kwiat? Nie - i wusnie.

Nadr. Margajski

Moi!

Rad. Labielski (do Barbary)

Mam zamowioną elektryczną.

Barbara

Lavare cos' - to myła, to elektrysa-
cja to deszcz.

Scena 2

© Ci sami i Dr Raczkiewicz, pozmiej Henryk.

Dr Raczkiewicz

Ja po pana - panie radco..

Barbara

Właśnie przypomniałam panu radcy.

Dr Raczkiewicz

A panów, potem kolejno będą czekać
w gabinecie elektrycznym.

(idzie do gabinetu elektrycznego wchodzi
Henryk.)

II Scena
Dr. Raczkiewicz

Pan pierwsz mi pojechał po tę panią?

Henryk

Zaprzęga ją. -

Barbara

Niechże pan tylko jaks'...

Rad. Łabiecki

Co to? nowa pacjentka?

Barbara (z błyskiem złości w oczach)

Tak panie radco.

Stadr. Margajiki (do presesa Łotyśa)

Wre pan - szkoda wsiunąć się na niego
uatkugli. - Miałem zamiarabrać
paua karty i wleść do kutury dny, by-
libysmy tam sobie ucieli partyjkę.

Preses Łotyś

Co się odwołasz to nie uciec.

Chodźmy na werandę - tu duszno.

(wychodzą na werandę)

Dr. Raczkiewicz (który wpuszcza
radcę Łabieńskiego do gabinetu elektry-
cznego do Henryka)

Dzielcie pan jedzie, - ja tu wysytko ka-
 tawiz. Lwaiz Josefcsykievicova, w o-
 góle za kawatiz co bydzie do za kawatizowania.
 Dziel mi pan da te lekarstwa,
 ktore siz wosoraj z sfabrykowato. -

Henry

Oto sa. — (podaje mu flasecki)

№ 2 Расклевки

Łauykanu mój gabinet i biorę klucze.
bo mam tyle do czynienia że to... uwa-
mie gławy.

Barbara

(która porządkowała leżaki i posłuski
na nich)

Idę się już do tego Łabieńskiego —
bo on mówi mi się ma ochotę przejść
trochę przejąć się.

Henryk

Nie radziłbym mu...

Barbara

Glacisgo?

Henryk

Bo desers może padać, broda mu
się odfarbuje i wtedy co?

Barbara

Pau jest bardzo złośliwy. Pau się
nie uchowa. —

. Henryk

Ja się j^uż dawno uchowałem. Ale
w stronę stogu to bym nie radził
chodzić... Tam dla starszych teren
niebezpieczny.

~~Dr. Raczkiewicz~~

(który zamknął drzwi do swego gabinetu
na klucz, idąc do gabinetu elektry-
cznego, wchodząc uświ:)

Stuz pani radcy!... —

Scena 3

Barbara (wściekła)

Ory pan wie, że pod oknem pani
 Józefcykiewiczowej znalazłam całą
 skład pudełek od sardynek, —
 dwie flaszki od portera, — puszkę
 po homarze ..... ktoś jej to dostarczył
 ktoś co chodzi do miasteczka. —

Henryk

Chodzi ja? pani dyrektorowo pani
 już przechodziła (idzie w głąb)

Coś u dyakta z temi konami. —

Stefan. (zjawia się Stefan.)

Scena 4

Liś samci — Stefan

Henryk

Czemu nie xajędkają?

Stefan

Bo jak wczoraj goście przigli wozie da-
chówki do altany na brockuie tak
kłacz okularwili, jak tysego. pisa-

Barbara

Tego tylko brakowało (wybiega brockiem)

Henryk

Niech Stefan powie, żeby mi naprzęgi
 & pojedynkę do wórecka. Stefan!
 Czekaj jeszcze!

Stefan

Stucham pana asystenta. —

Henryk

wydało się, że Stefan przynosi
 pacjentowi wiktuały & miasteczka

Stefan

Tylko tej grubiej i to nie zarose...
 Może że umiera & głodu!

Henryk

Ows po to tu jest, aby umierać & głodu!

Stefan

Króćka można dostać & takiż kuracyi. A potem, to nie po chrześcijańsku ludźmi głodem umierać. —

Henryk

No! no! to do Stefana nie należy.
Papawiaadam: — pierwsze jedno sala-
mi — jedno porter a Stefan pojadzie
stąd jak strata... Proszę wybierać..

Stefan (po chwili)

Wybrauś! — zostaję... Ale jeśli
co z tego się stanie przes to głodac
nie, ja nie biorę na swoje sumienie

Henryk

Tylko proszę pamiętać — żadnego par-
dunu — wyiznu! —

Stefan

Sam tego nie robię prawie asystencie
dla głupiego przeciętnego burmistrza-
go kółka, dwóch takich inteli-
gentnych ma sobie kobie przykroć.

Henryk

Symonowi - niech ten jeden coś
 wiek inteligentny pojdzie ratować
 dla drugiego inteligentnego kuce.

Stefan

A co pojdziesz szukać. Ale to takie
 mało jak sprawy, warty się to w ko-
 niczynę. -

Henryk

To dobrze - pojdziesz razem,
 bo widzę że nie pojedziesz do miasteczka.
(skierujemy się ku wyjściu i natych-
raz na leżącego z siostrą Barbarą) &
956/1

Scena 5

(Ci sami - Barbara - pończotki St. Racz-
kievicz)

Barbara (tragicznym gestem)
Panna !!!

Henryk
Kto? (Stefan ucieka)

Barbara
Oua! klacz! zabili ją - wyprawie-
li ją na pług jak nosili da-
chówki...

Henryk

Je ich spotkaniem - jak się z nią
prowadziła Gertruda Orzechka na urodziny
a dwóch kadejów podpierali ją po
bokach -

Barbara

I tak ją dostawili do stajni i po-
stawili przy jej łóżku niby ^{nie} nic! (negle)
Ale to panna biała, - czemuż pan to
stolerować? -

Henryk

A co mi temu zrobić? Może ją wziąć
na ręko jak pannę Stasię - z kopy-

tem i ogrosu. - E! pani dyrekto-
rowo daj mi pani spokój - (wybie-
ga głośno - Barbara puka do drzwi
gabinetu elektrycznego.)

Barbara (stucha)
Mój panie! proszę na chwilę!
Dr Raskiewicz (z pokoju drzwi)

Wszystko!

Barbara
Kochanie! mój drogi proszę!
Dr Raskiewicz (pokazując)

O co chodzi!

Barbara (z furem)

Ach ty stary miedotęga! Przez ciebie klacz padła - mówili, nie dawać im coś kiego do rzeki, bo to nieperue... Nadziali ją na plot i zabili...

Dr. Raszkiewicz

Mówiła doktorowa Orzech, że jest z obywatelskiego domu i że się na koniach zna.

Barbara

Wtasiń - ona nie z domu, a z cha-

tupy. - A teraz kowu zostawic to
 klac do rachunku? Doktorowij
 nie ma co, - to i zna kolegi,
 Margajski, jak mu pitę dac do
 rachunku to wreszcie jakby go kto
 ze skóry darł - chyba ten preres...

Dr. Raczkiewicz

To, to - ale chyba to ostatniem ty.
 goscini, jak już będzie miał wy.
 jechać - bo taka klac to powinna
 porzucić. -

Barbara

143
Było her tego mikroby asystenta
ich nie puszczac.

Dr. Raczkiewicz

A może ona jeszcze żyje. pójdę ko-
harz...

Barbara

Idź się pod nos, które z naszych
fabrykowanych lekarstw - to żyje. -

Dr. Raczkiewicz

Ach Basiecko! jak ty nieprzychylnie
odnosisz się do mojej wiedzy! -

Barbara

cho! dobre już ....

(wychodzą i ustykają się na nad-
radcy Margajickiego)

Scena 6

(Nadr. Margajicki - nadr. Margajicki
posiada drwa Orzech

Gr. Rąbskiewicz

(na werandzie do nadr. Margajickiego)

Pan nadradca chwileczkę raczy zacie-
kać na swoją koleję. - Ja muszę to sprae-
wić czysto administracyjnę na chwilkę.

(odchodzi z głęboką Barbarą)

(ctadr. Margajiki iduci do stolika do
gry + karty i z tamtąd zabiera ze-
stany Nadradsanka Margajika whiga
i spistrega ojca - poslušaj dokt. Orseel

Nad. Margajika 19.5.1911

Ja wśmnie rukam ojca ..

Nad. Margajiki

O coś ci się rozchodzi?

Margajika

Będzie potrzebowała trochę pieniędzy.

Nad. Margajiki

Naturalnie jak zawsze.

Margajika

To dla ... pana asystenta...

Nad. Margajski

Przecież go wstawiają do rachunku co
tydzień (wyciąga trochę pieniędzy i da-
je córce z westchnieniem)

Przynajmniej oświadczyć Ci się który?

Margajika (smutniąc)

Nie...

Nad. Margajski

Margajika

Nicola

A ja ci zapowiadam, że ~~to~~ ^{ojciec} ja i matka
zdobyliśmy się na ostatni sezon

wiem ci matka pisała - żebyś her ja-
kiego bądź naczelnego mi wracał.
Sprawiało ci się na kredyt trzy,
suknie i kapelusze i kostyum do
gimnastyki i wiochęle pręci-
radło i czerstwie co, to profituj
i staraj się... Maw do wyboru pre-
zesa i asystenta.

Margajka

Kiedy proszę tatki - pan asystent
włosy odleci. -

Nad. Margajki

Gęś jestes' - nie masz mistryki na
 ciele. A przy ślubie to już moja
 rzecz. - jakos' się go tam zagada.
 A po ślubie to już mmiejisa - Tylko
 pamiętaś sobie - ja nie jestem wiec
 zostanie na bruku - tylko matka
 będzie brata po mnie to mędrz.
 więc staraj się! Zdobytem się nawet
~~na nocne czuwanie,~~
 pod porożem boku gardoła. My-
 ślałem, że ci się wreszcie oświadczy.
 Nad ranem zaglądałem a my najipo-

kojnej tupać ~~w rumel~~ pikiety!

Margajka

Proszę ojca, ja widziałam, że on się
świdzi, mi widziałam co z nim mo-
wić. A że takto, jak tylko kto do nas
przychodzi zaraz proponuje pikiety... więc ja.

Mad. Margajki

To i ja. Ja nie jestem panem na myśla-
nie, i nie mogę rozkazać na karku
Chrystusowe lata - mnie wolno grać
to co chcę - ale nie tobie. —

Margajka

Ł. 'proszę tatki! To już zapokój! Te-
 raz to i święty Boże nie pomoże. Ja
 bym wolęła nauczyć się co praktyczne-
 go, to mogłaby się co zarobić na to
 co mam po ciocie. Te trzy tysięcy
 w kasie. - (ociera nos i oczy)

Madr. Margajski

To będzie wypadło... jaki sklepik
 z barczanami. To wstyd byłoby dla
 mnie... wybij to sobie z głowy.
 Przekaj sobie jeszcze użę... to je-
 dyny twój ratunek. -

Tad. Margajka (ojciec ukraiński
1890.)

Nadr. Margajki

Musi pan asystent mi Tadeusz ?...

Musi się mi podoba !

Margajka

Właśnie proszę tatki o to jest za Tadeusz
dla mnie ...

Nadr. Margajki

Wiedzieliśmy że jestes grupia, ale kiedy
aż do tego stopnia ...

Margajki

Ach ! proszę tatki ! proszę tatki !

Oj to moja wina to wszystko !
 Tylko rano tylko siedział w kasynie
 a mamcia dbała tylko o to, żeby
 jeść było na czas i pod dostatkiem.
 A i młodość moja przeszła. —

Nad Margajski

Pacho!... mi rob mi tutaj sceny...
 dość mam tego piekła w domu.

Margajka

Och!.... ja mam dosyć całego życia.
 Jesus Marya! jak mam dosyć! Wstanie
oczy - wypuszcza pieniądze, wypada

drova. Orrech.) / głęboko

drova Orrech

Jest tu pami tatko?

Margajka

Jest tu -

drova Orrech

Drizkup - o tu biez piersie piniade.

Margajka

Drizkup - tak mi sie wysunęły z ręki.

(ociera rękę - zbiera piniadę i mychodzi
srodkiem.)

drova Orrech

/ do nadz. Margajki

Pau nie - wydało się. Widziałam jak
okoje pędzili do stajni. -

Nadr. Margajski

Lutykajmy!

Josz Orzech

Gdzie?

Nadr Margajski

Ja pami coś zapropowuję. Wziemy kar-
ty, wykradniemy Łabieńskiego i kasujemy
się z kukurydzą - tam nas nikt nie
ruszy. (idzie do drzwi gabinetu elektry-
cznego)

From Orreel

Ja się tam nie boję - wielka awantura
 taka głupia, chuda klauzura... co to może
 być warte - parę koron. Pociąg przegadany
 pudel kosztuje 20 koron.

Nadr. Margajski

Ł! Co panu miło! A przecież to może
 być prestium affectionis - a panu
 gra to perfecta?

From Orreel

Ja gram we wszystko -

Nadr. Margajski / u de w gabinecie

Pst! — radco!

R. Labiński

Stuz nadradcy.

Nadr. Margajski

Lasty okolice, które zmuszają mnie
i doktora Orsela na jakiś chwilek
się ukryć. Proponuję prefekta.. skoro
mnie wypisze. Potem i tak nas
ceka nad wieczorem odebrać samego
dyrektora. Pan wie czemu to pisać.
Luzkajmy!

R. Labiński

157
Możeby wziąć parasol. —

Nadr. Margajski

Nie ma czasu — pami doktorowi dobrodziejsko
weś pami radę po drugą rękę bo go-
tów uciec.

(bierz Łabickiego pod rękę.)

Dalej! marsz! Łostawny iu na Tup
pressa, wiel się z mimi ułory. Prędkiej!
prędkiej! (wychodzę duciem krokami
głębię. Po chwili wychodzi z sadu mce.

Bierstockel i Henryk.)

Kellia

9t5h5
1prawy

1945
~~Henryk~~ Henryk

Maciuśka Bierstockel
Mec. Bierstockel

Nie! nie! to daruno, nie daruję pa.
 mi kicia. Dobrze iż pawa zapałam.
 mmi się ualeśi moja gimnastyka
 oporowa .... nie ustąpię.

Henryk

Ale ja za chwilę jadę - już kuce
 się kwalifikuję...

Mec. Bierstockel

Ory mam tak powiedzieć jak moja
 Lilusia? (... udając driska) Ja nie.

cheg; ja nie potrzebuje, ja pierwas. -

Henryk

Wszystko dobre - nie tracimy czasu - Niek
pami staję do pracy.

cheg. Bierstockel

A co? ja wiem, że ja u pana wszystko
wyskakuje. - Lecz ja mam sposób po-
stępowania z nią - w-a-l-a-ję-cy.

Wszystko to w ogóle nie ma, - (staję do
pracy.) - ona takto musi być.)

Czy pociągacie - czy odpychacie?

Henryk (mimowolnie trochę wściekły)

128
Chcie pani mnie odpuścić. O! taki
stały opór?

M. Bierstockel

Po czymś bez przekonania.

Henryk

Tera - garde à vous - ja prawię odpowiem.

M. Bierstockel

Tak okrutnie? bez oglądania.

Henryk

Musiademu zebrać wszystkie siły woli. -

M. Bierstockel

Po cóż? Ach!...

Henryk

~~On~~ się stało?

M. Bierstockel

Pp - rus. kic. . . .

Henryk

Łtamał się?

M. Bierstockel

Nie - ale o mały włos, że się tak nie sta-
ło. - Byłabym nieprecyzyjna. Według
mojej własnej formacji stopień kultury
świeższej u kobiety, studiując jej pancer-
kie. Dlatego tak bardzo dbam o moje

paruokcie. O ten piąty przególny -
 midri pan - jak uigdał i jak ^{lasterko.}
 wielką mu ^{przejawia} uwagę... Co?
 teraz cienie z syje? Tylko ostrości
 Lawre mi się pry mił zwraca w gło-
 wie.-

Henryk

Stę pierz. Pani rusa się na liniech
 najłatwiejszego sporu. -

Mec. Bierstockel

Tak.... ale bynajmniej sytuacye, które nawet
 solidny indywidualności jak u nas, by.

trzęca z rękawami: och! / podłoga mi
pranie w ręku) Och! chęć - pa-trie-
 moj nasz miot; że mam szczęśliwy
 rapach stosów tych - na karku drabach.
 Czy pranda?

Lewyk (oddychając ciężko)

choć...

M. Bierstockel

chęć jest czasem taki smieszny-
 ar usiwy -

Lewyk

choć pań teras usiwy -

Mec. Bierstockel

Dobera! (siada) Henryk ryciąga ręce -
ona cyni gest lewicy, ryciągając
swój pasury kuchenną kotki)
 "Ach! tak chętnie bym kogoś udrapała.

Henryk

Proszę panie, - oto moje ręce...

Mec. Bierstockel

Panie? nie! nie mielibym serca, do
 tego jest przecież mecenus - mój mąż.
 Nieraz go zadrapię do krwi - takie już
 mam przekonanie. On nawet kryje się

siz wtedy szczeliwy. —

Henryk

Pierwszy ciotnik. —

Mec. Bierstockel

Przeiwicie - kupcie szczeliwy. 'U'miem
go ciwie'! - Intencje mi robić pierwsz
klasy - sam palisander - ja mam już
taki gust - palisander wolę - nawet nie
uważa! Jest trochę cieplejszy. Och. mu-
ra mnie pan do postawienia... uniosta
się... Co? zobaczyć pana u nas? Necessa-
ry dla pana bardzo rad.

Henryk

Wie wiem czy będę miał czas. —

Mec. Pierstrocki

Och! mi Ducham radnych wymówek...

A resztę pan musi wytracić w lokalach —

Co? — Ja się panu przyznam, że ja głównie

i przeważnie takie. Od czwartej do piątej

tej pan mnie zastanie w Urzędniku — po

piątej w młynie Tustanowskiej — po

szóstej u Drechlera na muryce — a jeżeli

nie tam, to może pan zajdzie do cu-

kierui Pomadomiego, tam będę z pewnością

Wśród mam swoje stoliki - tak z Li-
lusią biegamy - a dependenci męczą
sami nas odnajdą.

Henryk

A Lilusia także?

Mec. Pierstockel

Och! to bapiesne dziecko - ona bardzo
sobie lubuje takie życie. Pan wejdzie
do którego z tych lokali i zapyta pan
o mnie pierwszego lepszego kelnera.

Albo i to zbyteczne. Lilusia chodzi
zawsze między stolikami - pan przystąpi

do nas dobrze?

Mecenasa

Henryk

Dobrze. Ale co pani robi w takim lo-
kalu? Och. ja albo rozmawiam w kresytach
wysoce inteligentnych, albo ironizuję
na koszt bliźnich. — Bardzo przyjem-
nie, skoro się ma doświadczonego partnera.
Zresztą pan musi takie prześiadywać
w lokalach.

Henryk

Cham fidus, specyalnie studencki ka-
wiarnię — to mi wystarczy. —

Mec. Bierstockel

Ach! czemu jedus? To wlasnie rajmuje Zmiana.

Henryk

Niemozliwe - bo mnie nie ma nie pani co?
Kreda - no! kreda! Paniu to nie potrzeba
ale mnie...

Mec. Bierstockel

Sta dwyczajnie! Ale ja ~~przed~~ ^{przed} panem czy-
nię spowiedzi z mojego bytowania / ze
smiechem / jak się teraz urobi - a pan
wykorzysta ten brak oporu i gdzieś
jestem po prostu na Tasce i mi Tasce

pana. To more kawracie w glowie ni-
dozwie nawet silniej jak ja natura.

Henryk

Proszę być spokojną, mi wykorzystam.

Mec. Bierstockel

Nie kasi mi pan katoraci tej naszej wspólny-
-sity woli. / patrzy na niego przeciegle-
-obojni milcząc uśmiechają się do siebie
po chwili mec. Bierstockel mdleje.)

Proszę zapominajmy że pan jest .....
młody - bardzo młody. -

Henryk

191
A pani piękna, bardzo piękna ...

Mr. Bierstockel

I dzisiaj bardzo gorąco.

Henryk

A to powietrze gorąca magnetyczna burza.

Mr. Bierstockel

Wtę lepiej przerwać ... ten ...

Henryk / z aktorem

Jeans oprowadzi gimnastyki...

Mr. Bierstockel

Która może przestać być oprowadz...

(z aktorem rochodem się - ugle & chodzie)

preres Łotyś

Leona S

Preres Łotyś - Henryk

Mec. Bierstockel / która puse.

chodzi do głównego trijicia, korzystając
Henryka i preres Łotyśa, stojąc już
na werandzie uświ do Henryka)

Lapomniatam panu powieckicie ... di-
 lusie popadła + jakiś depresye,
 nie jadła obiadu - chciałam postać po
 pauze i o cudo! mi pozwoliła = Coś mię-
 dry wamni zdaje się zasło ... Ej panie

bo pan me będzie moim kiciem... A szkoda.
 kruszy dependencje tego kicia o mię się
 ubiegają. Lilusie zabiera panna Polka
 do Tarciech, niech pan się z mią pogo-
 dzi.... Pa! a rivederci!... (wychodzi)

Pr. Lottys (patrz za mią)

Wspaniały okaz, występień w miarę.

Henryk

Morawy uśmiech trzeba przysnąć -
 niech pan przeszedł w konkurencję.

Przes Lottys

Nie chce panu wchodzić w drogę. —

174.
Henryk

Mnie? Czy pan nie widzi, że cała moja
przeszłość i wszystko cieni się tu trze-
mam jest to, że mi rucam chustki
ale migocę nią, to przeszedł. Doktor
a zastawca asystent kowaty, czy taki,
który zrobił wybór przepadł. Ładnie
mi tego mi daruje, że to mi ona wstanie.
Ale pan, panie przesie... co pan
przepuści... niech pan wybiera...

Przedostatni

Przedostatniemu, to że ja wyprzedzam

125
panie drogi jak mówi, który z wielkich
Ludwików, a pragnę wypręgnąć z godnością.
A potem panie Henryku, czy to warto
abyś się tu zapomniał?... Może pan
bo młody...

Henryk

Wie pan tak wiele rzeczy...
...

Łotys

A no... widzi pan... i Pan uważy... no więc...

Henryk (z pierwszym rozumieniem)

Ja panu powiem... jest jedna rzecz
warto grzechu i godna uwagi - to jest

itaka prawdziwa - jasna - dobra
 jednolita drewnynka - To jest na-
 prawdę piękne.

Łotys

Tak! ma pan rację - to jest ta jasność
 rycia, czy dla młodego czy dla starego,
 i to jest ta prawdziwa piękność kobieca.

Henryk

I dla niej jednak zapomnieć się warto...

Łotys

Wierzę panie - warto...

Henryk

174
A zwłaszcza gdybym tak jak pan miał
za sobą...

Goty

Co? moi lata?

Henryk (z ironicznym uśmiechem)

Ach! to nie - to jest bagatel... pierwszy
lepszy formal potrafi i musi być młodym.
Ale e - me - ry - tu - ra to wielkie
słowo! Je panie przenie, gdybym miał
emeryturę za sobą, to narządziłbym się
z najcudowniejszą i najstodszą dziewczyną
na świecie. A tak patrząc jak to czynią

drudzy, a samemu pchać powoli. pół-
roczna medycyna, jedno za drugim
(z westchnieniem) jedno za drugim...

Łotys

Studia medyczne są kosztowne?

Henryk

Phi: to idzie na tysiące ... to cała tra-
gedya zwłascza jeżeli się miało zyc,
ktorego całę duszę i pragnieniem było
mieć syna na medycynie. I nagle,
wybrał pan sobie, gdy wszystko jest
na najlepszym torze — gdy całe miasteczko

nie ma siły uwielbienia dla matrego urzę-
 duika, który potrafił tak sobie od ust-
 łąstko odejmować ^{gdy} i ten matry Henryk
 już przepchał pierwsze rygorozum, wyka-
 raje się u biednego urzęduika cukrzy-
 ca z karbiunkiem, brudna operacya i-
 smierć. — Henryk jecha dalej medycy-
 nę, matka zaporysa się i bardziej do
 szkieleta jak do ciotnika podobna,
 czeka na ów doktorat, wpatrzona w me-
 go jak w tęczę. Henryk zostaje asystentem
 tu i tam, — walery z neurastenią, troję

autodossia, z pięknościami pan mecenasa-
sowych i t. d. i o mała tragedia co-
drumna, bardzo głupia, bardzo ładna
i bardzo zmyślana o której taki pan
prerzes, taka mecenasa - i taka jakas
środek drzewcyna nie ma pojęcia. -
Przechodzi się mimo i nawet nie powie-
się o! patrzeć ten chłopak z czer-
wonymi. ten chłopak nie ma ambicji,
ten chłopak jest kobietą na wielką
skalę, ten chłopak jest lew, ten
chłopak jest ciętym ~~at~~ medykiem,

~~ten chłopak jest młoda...~~ ten chłopak
lepiej żeby nie był żył (zdeuszony
śmiej się młodo.) Co? panie przenie
jak się pan dowiecie do mnie patrzy...

Lottys

W każdym razie z uśmiechem sympatyz.

Henryk

O tylko nie z politowaniem panie przenie.

Lottys

Przedewszystkiem nie narywaj mi
pan przenie - Mów mi pan kryzysie
po ludzku pan, albo jak tam będzie.

Henryk

Ach! to cudownie, przestań gadać
za dużo o potęgę. Idy się mamić ty.
tużem, to jakbyś się dra kroki
naprósł, a jiden to tyś. Wiemadkę tego.

Gottys

I ja takie. I będa pan częściej ze mną
tak skręty, jak byś przed chwilą.

Henryk

Olepiej mi; - przesłóć to jest rhytek
a na niego mi można sobie znowu
poskobić. Tak jak na miłość. (stychać)

śmiech Lilusi i Rósi - widać też na
 ubrykanych drzewach sadu. Męczy się
 odurzającą miinowoli głową w stronę i kęś
 dobiega śmiech kaskadą srebrną dwójką
 dzień i noc i gra też.

Łotys

Jak pięknie śmieją się te głowy.

Henryk

Po dzień i noc! baroko po dzień i noc!
 (na werandzie ukazuje się Róża i Li-
 lusia. Lilusia skacząc błyszczy za sobą
 białe przesłanisko, którym jest osłona

mając pod niem trykotonne brata u.
 branko kąpielowe. Wyciąga broniący
 i śmiejący Rósi z wstawił dwie wielkie
 sylkretone depilki i uciła z miami
 na scenę wołając: Niech mnie pani
goni... Rósi przostapi na werandzie
 balana falkę rozpuszczonych wstawił.
 które podwabiła długą falkę, spadły
 jej nagle na twarz i ramiona. Rósi
 jest ubrana w jasnoblękitnym kitlu
 z lśniącej srebrno ceraty, które to kitlu
 w wszystkich miejscach kąpielowych

uisnąc do kąpieli pacjentów. Prępa-
 samy pastkiem wirko króto bioder - okrywa
 ją całą - a pod płaszcza widac' jej bosc
 stopy. Teraz, gdy tak stoi na tle tęczy
 a fali szwach rozpuszczonych włosów,
 robi wrażenie cudowny - olśniewa sama,
 waląc z woskami, cudna i drwicie wroce,
 pocięga oczy swą pięknością i wdziękiem.
 Dostęga kpatrowych a wież męczyka-
 sawstydrona, chwile tracha się, nie
 wiedząc co pisać ze sobą.

Przeszłość

Jaka ona piękna!
Henryk (zapamiętał)

To mała piękna!
 (Lilusia sposterzega mężczyzn przebiega
 mino Henryka, nachmierzona skacze
 na fideu z leśaków po prawej stronie
 widzion, kawią się i stroje przeciwnie do
 i tak porostają z głową zakrytą.
 Róśa wsta do niej, Lilusia moje kpiłki

Scena 9

Przesłoty - Henryk - Róśa -
Lilusia prynci Stefan.

Lilusia i pod przesłaniami tryzga z kę

Tu są proszę przyjdź przebie!

(Pocia biega i kataru mię się przesł
mglicyruami z awstydoua.) Roria

Ach przepraszam państwa!

Łotys

Ła co? Łotkie dziecko? Ła to, ci jest
tak piękna? To my raczej dziekować
ci wińczymy za tę uroczą chwilę,
którą nam traja pięknie sprawiła.

Roria

O! proszę pana (zobliś się do Lilusi)

Widnia co' robiła: inulib

Lilusia

Dobrze pami tak - było mnie przy-
misić aż tutaj - miechby był robacys
że i mnie na rękach noszą (styciac
dworaki sąsiadujących kucio, wchode
Stefan.)

Stefan /97569/

Ekwipar pami Asystenta (rychodki)

Henryk

Dobrze - idę - H. S. S. R.

Lottys

Witaj pan co - więcej mnie pan także
wywiercie. Wyjdę na gościniec i tam bę-
dę czekać na pana - i przysiędę się..

Henryk

Nie będę wracał sam, tylko wraz
z pacjentką.

Łotys

Wroć do domu - uciekam przed odkry-
ciem dyrektora. Widziałem się na dachu
po ucieczce z kapłanem. Wobec przysię-
gi uciekam. Ma mieć odkrycie po-
trebie oddychania woskiem. Miałem dożyć

przesięgo odrytu o stręcamin fluide
czy pracy z konicz-palców.

Henryk

Siedzi teraz w stajni i opłakuje
 z Praciz klac.

Iskrys

Ach! trzeba będzie za tę klac zapła-
 cić - to biedni ludzie na dorobku. Żal
 mi ich! No ja idę - a pan za chwilę
 wyjedzie kucami po mnie. Muszę
 kupić w miasteczku tytoniu (do Rosi
która przez ten czas upijała sobie wódecz

i okryta lilusią przeciwadestkiem)

A tobie Róziu co przypieć? Cukierki,
ciokolady?

Rózia

Dziękuję - mnie nie nie trzeba. -

Lottys (trzechodząc)

Poczęstujes pania Józefczykiem ciotką.

Leuryk (po chwili do Rózi:)

Gniewamy się ciągle?

Rózia (patrzy na niego i Tralko)

Ja się mi umiem gniewać! -

Leuryk

Henryk
 Szkoda!

Róża
 Preszły - na pauc dziś się gniewać
 mi można.

Henryk
 Dlaczego dziś?

Róża (i prosiła)
 Bo dziś pana imieniny.

Henryk
 Co pani miś - zapomniałam -
Róża

Ale ja pamiętam! ryce, pauc / precera
ryce po ciele / wszystkiego... wszystko...

Henryk

A ja drękuje... proszę daj mi Pauli...

Róża

Cóż? nie mam nic...

Henryk

O tę różę, którą masz przy pasie.

Róża

Ach a cały dzień. O to nie...

Henryk / wpina do butowierci

przepysną, purpurową różę, którą

19
moja Pócia podłoga)

~~Tak~~ porostanie przy mnie do końca me-
go żywota.

Pócia

O to za długo!

Henryk

Za krótko raczy... przynajmniej dla
mnie. (chcę pocałować Pócię w rękę

ona rzucając się do niego,
która leży ramiona i klatkę piersiową
na jego klatce)

Pócia

Przez pana asystenta. Liliś naprawdę
 jechał z dworostawa, mi jadł obiadu,
 i miś jechał podwieszać.

Henryk

Michał jest pani da na podwieszać
 czekolady, ciastka, to raz na tygodnie.

Róża

A dwoje ciastek?

Henryk

Try - cztery. -

Róża

Saua przyniosła ... (wybiega - spotyka)

sy i rezydentowa Józefcykiewiczowa)

Scena 10

Henryk - Józefcykiewiczowa - Stefan

Lilusia zakryta. /gt3big/

Rez. Józefcykiewiczowa

Jest tu nasz asystent?

Pani

Jest tam właśnie -

Rez. Józefcyk.

Panie asystencie...

Henryk

Stusi, pani! - (podchodzi do Lilusi)

Panno Lilusiu ... ~~jak~~ depresja trwa
ciężko? J. H. L.

Lilusia (a pod prescją adla)
Ja się - proszę się mnie nie cieszcie!
Prezydentowa Łosefcsykienicowa jest ubra-
na w długą angielską nocną koszulę
i trepki - na czubku głowy ma spójte
trochę włosów, na karku ma modrą
paltó w kratki z pasem i guzikami.
W kieszeni paltó tkwi ogromna marchewka.
To wszystko robi wracając
się kopy siama, sapie i dysze ciężko

uiuio to między się do Henryka i uśmiesz.

Rek. Józefczykiewiczowa

Ja tu prosto z kąpielii Stoncernej
i tu przed kolacją - dziś dzień mo-
jej wagi. Pan mnie kwazi luby panie
asystencie. Niech wiem jaki wyrok
zapadnie. Czy dalej będziecie mnie
biednie, głodnie, czy już wrócić pro-
cz do normalnego życia. Zdaje mi
się że troszeczkę schudłam -

Henryk (biorąc kapelusz.)

To się pani zdaje! Pro ja widzę

węce przeciwnie. - Wąsyć paui mi mam
czasu, bo ja jadę do miasteczka, uiech
to uiecyri sam dyrektor - albo pauius Rócie.

Rek. Józefczyk.

La mi w świecie, uiekt tylko pau.
Ja siadam na krąg i siedzę dotąd, do-
póki pau uie wróci.

(wytari sapiąc na krąg i rozsiada się.)

Henryk

Jak się paui podoba...

Rek. Józefczyk.

Pau jest okrutny!

(Stefan wsiadłszy łapiąc się za palce
i stawił na scapie z książkami, prze-
chodząc między grobowym grosem.)

Stefan (głośno
prawy)

Osiemnam się zwrócić uwagę pana
 asystenta, że tu się denerwuję...

Henryk

Idę! Słysz panu? Mówi mi to!

Mówi mi to!

Prof. Józefczyk

Ja czekam...

Henryk.

Wesołej zabawy! (wychodzi i znika z gło-
bi sadu, słychać odjeżdżające kucy i gi-
nęcy odgłos drzazgów.)

Rev. Józefczyk.

It! It! Stefanie!

Stefan

O co się rochodzi wielmożnej pani?

Rev. Józefczyk.

Jak Stefan będzie kupować dla mnie
na noc kousery z homara, bryndzę
i butki, proszę wstąpić do cukierni
i wziąć tort czekoladowy, który dla

mnie kamotniejsu.

Stefan

Stie hiedrie au: torta, au: cnota. -

Rew. Jozefczyk

A to co ruowne?

Stefan

Przez prosta - wykryto nasze krasactwa
i oto konsekwencya. Miala wielkosc
pani rydel i Topatę, mogla zekopac
w ziemię pudełka i flaszki, nakle-
pac i bytoby wszystko w porządku.
Ja nie mogę mojej karyery, dla

wypielniania kołódka poni nararai...

Per. Józefczyk.

Cis ja teras robię...

Stefan

Będzie wielużona pauc ryci wśladym
 przemyślen. Ja tak rycim ze moich
 sierociniskich lat i ^{jestem} ~~byłem~~ chudy jak
 szkielec bez zadnych piwnu dyndu
 przyrodo - licuiccy
 clliędzy nami uodize, uozi drisci
 tak samo ryci i sz takie jak szkic.
 lity ale to rokiya i prace. Wielużona

pani także się rozwinię i wykwatci
 (choćby Róża, miesie na tacec deka.
 misiek z czekolady, estery duse
 ciastka i miesie do Lilusi, która przes
 ten czas pod presieradtem napraw
 dz zamsta. Róża przyniwa kresetko
 i stawia tacy przy lesiatu, na ktt.
 rym lesy Lilusia)

Róża (do Stefana)

Czy mi ma wiccorusj poety?

Stefan

ctie wiem co się stalo, ale mi ma listo.

nossa ... J. S. R. L.

Rosie

Moje jeszcze nadejdzie. Czy Stefan
przygotował katedrę na dachu dla
pana Dyrektora na odczyt.

Stefan

~~Witam wasz drabing.~~ Ale desce wii
to powietrze - to uciek was pan Brz
ocali od tego odczytu (wychodzi głębiej)

Rosie (do rek. Jożefy kierownicy)

Moje panie, żałuję?

Rek. Jożefczyk. (xli)

Grigory! Ale pamiętaj, że ja nie lubię
kobiecych zabiegów medycznych.

Róża

Właśnie i dzie pani dyrektor to on
pauza zwasi

Scena II 19^{tego} luty
Lewo!

Per. Jurecykiewicz na tracku

Liliusia uspiwna pod przeciwnością

Róża - Dr. Raczkiewicz

Dr. Raczkiewicz (do Rózi)

Gdzie pani radczyni Konopajty?

Róża

207

Była na słonecznej kąpiel -

Dr. Raczkiewicz (napiisany)

Proszę ją zawiadomić, że przed odjez-
dem zastrzyknę jej licytynę.

Rozia (cicho odprowadzając go na
bok.)

Ona ma licytynę - wysze a w aptece nie ma.

Dr. Raczkiewicz (cicho)

Proszę mi przynieść cichaczem ~~wody~~
przygotowanej wody w szklance - to
będzie wystarczające. (do rewid. Józef-
cyk.) Co pani robi na tej drodze?

Rev. Józefcy kilnicowa

Prekam na pana asystenta żeby
mnie zwarił.

(Róża wysłała środkami)

Ja to uczynię! (zabiera się do wacenia)
Co to pani tam ma w kieszeni?

Pier. Józefczyk.

Moją kolacyę. Przecież pan doktor
kazał mi, żebym jadła to, co trzęci.
gnę z ziemi, więc trzęciagam co mogę!
(trzęciaga z kieszeni obierzynię marchew.)

Dr. Raczkiewicz

Piękusi - to dla pani jedynę kba.

wiem. Tylko miel pani pamięta, ude-
rzyć trzydziściu sześć razy rękami, w to,
co paui ma pod rękami. —

Per. Józefczyk

W co mam uderzać? w tę marchew?
ma surowo?

Dr. Raczkiewicz

Tam pod płotem rośnie koper, miel
pani zerknie Tedyki... bardzo zdrowe
warzywa także jeść ma surowo..

Per. Józefczyk

Dziękuję! To wszystko byłoby bardzo

odpowiednie, gdybym miała trochę
zwierzęci przerwającego - ale tak
jak jest - to rozpaczliwe - jak Boga
kocham to rozpaczliwe!

Dr. Raczkiewicz

Czy pani żyje dla tego aby jeść!

Rev. Józefczyk

Ale ja nie żyję.

Dr. Raczkiewicz

Ja pani powiem prawdę, pani kuś
użyła o 2. kilo. Ja nie wiem co pan
rezydent powie, jak przyjdzie...

Per. Józefcykiwiczowa

A wiek sobie gada co chce - umie
to już wszystko jedno! -

Dr. Raczkiewicz

Ala honorowi gościami, to nie wszystko
jedno - napisz pani kartkę, ile
pani dziś trzyma!

Wychodzi do swego gabinetu, który otrzyma
z kluczem, rezydentowa Józefcykiwiczowa
chwytając patrzy na nią, wreszcie reska-
kuje i wagi biegnie do teraseczka na
którym stoi czekolada Lilusi, wypija

z debanka cokolady, chwyta ciastka
pakuje do kieszeni palta i wraca
na waga na którą wdrapuje się sa-
piąc i pakuje proszenie kawałek
ciastka, który ukradł w kieszeni.)

Dr. Racekiewicz (wraca z kartką
z ~~receptą~~)

Oto jest ile paui warty dris.
 Liczcie to, ale prawdziwie. Niech
 paui idzie teraz pojeździe na
 sztucznym drewnianym koniu, w sa-
 li gimnastycznej uoxia dris' kurs
 galopa - będzie paui miasto lepszy

apetyt na kolacy.

Per. Józefczyk

To mi chyba niepotrzebne.

Dr. Raszkiewicz

A potem zapraszam na odsyć...

Per. Józefczyk

Nie omieszkam... nie omieszkam
(wychodzi środkowe) — (do siebie)

Będzie mi widział jak stoję ucho.

Scena 12

Dr. Raszkiewicz - Lilusia, która bukię
dotrąga taczę z podwieczorkiem, za-

głoda do drbańska, dostęga że
jest pusty i wreszcie.)

Lilusia

Tu była czekolada! Gdzie jest moja
czekolada. —

Dr. Raczkiewicz

Napisał dawno po podwieszeniu —
teras kuchnia zamknięta i regulamin
zakazuje wydawać jedzenia. —

Lilusia

Ja byłem głodny...

Dr. Raczkiewicz

Regulamin zabawy być głośnym
pomysłowy jedyne posiłkiem a dwu-
giem ...

Lilusia R.S.L.

Ja chcę moją czekoladę. Pan ją pierwszy
wypić, albo ta gruba stóra, co się
dostała do wadze ... (wchodzi Stefan i wie-
sie gramofon, który ustawił w kącie.)

Stefan

Się z ogrodu gramofon bo zabiera
się na burzę i państwo będą pierwszy
po ciemku tańczyli.

Lilusia

Czy to Stefan mi wypił czekoladę?

Stefan

Proszę stężyć!

Lilusia

To pierwsze ta gruba. —

Stefan

Pierwsze — bo ona się teraz żywi wstępnym
przeucytem. Wskazatem jak się ka-
pychała ciastkiem, kiedy a tąd lecia.

Ta. (Lilusia lata po scenie to prze-
radle)

Lilusia

Moja czekolada 'Ja chcę moją czekoladę.'

Dr. Raczkiewicz (który przez

ten czas siedząc na kanapie ~~na kanapie~~

przeglądał kartki swego rękopisu mówić

poł głosem) Chrupkowi Stuchacze i Stuch

Chacski! Wy nawet nie wiecie co się

musi w króciach waszych pałków,

oto treść waszego życia - koncentracja

i aglomeracja waszych sił życiowych.

Pracuj, jiducym słowem - pracuj...

Lilusia (stąpi przed nim)

Ja chcę moje czekolady...

Dr. Raczkiewicz

A coś to za niezwykłe stworzenie! Ste-
fanie przyniesij tej czekolady, i za-
drzwi pierwszy raz na odczyt...

Lilusia

Ja nie chcę, ja mi potrzebuje... ja chcę
tę co była w tym debaniczku...

Dr. Raczkiewicz

To miępodobne do ziszczenia.

Lilusia

To ja się rozchoruję i umrę...

219
(kręci się na swój lewiat i zakrywa się
prześcieradłem.)

Dr. Raskiewicz

Strach: żadnego kaciunka dla mego
stanowiska i wiedzy: (zabiera kartki
i ucieka do swego gabinetu, na koniec
prostopięt kłuska pod pręścieradłem.
Stefan ustawiający gramofon.)

Stefan I lewy

Radziłbym trochę opamiętania aby
przedwczesnych wybiegnięć tempera-
mentu kobiecego.

Lilusa

Patwariorum domestica!

Stefan

Lgoda! uinil bę dzie, ale jak tak
dalej pąj dzie, to powinnośac' przy.
wleuń matronce wielmożnej pa-
luński (wychodzi-stychać deuuek u
oderyst.) / gt 5 big lewo

Scena 13

Pauis. Mec. Bierstockel, rad. Kono.
pajty - p. Ikema, nadr. Maszajka
rex. Lorefykiewiczowa - pryncy p. Anna

p. Pória . . .

Radca. Kóuopajtyś

Jest tu pan mceusowa Bierstockel?

Stefan . . .

Pani mceusowa jeidei na drowianym
kociu galopem w haci gimnastycznej.

Rad. Kóuopajtyś

Proszę jej powieścić że ja tu jestem
i czekam na nią. Stefan tychodei

wpadają p. Treus - urod. Margajka,
Lilusia uakryte preiieradtem.

J. Treus

Gt 5 wie, prawn

Jestem ! chodźmy ... zaprowadź
was bruno, siwka - bzdriem nasad
to do radzienia minit

Rad. Koupajty

Dyle tylko dostac' to, co pragniemy.

Irena

Proszę paui - szampa paui dosta-
nie nawet na bieguie potnocnym...
A tu rozchocki się o szampa - prawda.

Margajka

Bzdriem pięć szampa ?

Irena

A co? paui chciała krasne uleko?
 Tobysiny go wracyty na imieniny....

(wpada mec. Bierstockel i p. Józefczyk
triecowa w spodnicy i w płaszczu)

Mec. Bierstockel.

Jestem - chodim - głęboko prawno

Margajka

A może on strampau nie lubi?

Irena /cała scena
w głębi

Gdzie paui widziła mężczyzna, któ-
 ryby strampaua nie lubi?

Margajka

Mój tato...

Irena

Takie gadanie! Ale jak tam w kasy-
nie? každy mężczyzna musi że nie
lubi trawpana - a gdzie się te krowie
butelek podcieraż, na całym świecie!

Rev. Josefczyk

Co uas to obchodzi co on lubi, czy on
lubi. Dla mnie proszę żeby była mądra.

rad. Kucopajtys

A dla mnie....

Mec. Piernstockel

Powiem ci to po drodze - uciekam
 bo czeka nas albo burza, albo co gorsze
 odezwę dyrektora...

Lilusia (ochrany przyjaciela
do - wpada niegdę nie wróć)

Ja z trawą: 'musicie mnie zabrać z sobą!'

Mec. Bierstreckel

Mieś Lilusiu, sensu nie ma my karas
 bydlęcy z powrotem.

Lilusia (do matki)

Cieło będzie - mi decyduj mnie... Ja
 Także muszę wybrać to co lubię...

Mec. Bierstockel

Ja wiem która, markę lubię - bóg de spokoju...

Petr. Józefczyk.

A creść dzieci i ryby nie mają głosu...

Lilusia przebiega do p. red. Józ.

Ja jestem już dorosła, a potem to paui jest wieloryb kameradalski!

(do paui) Jak mnie nie weźmiecie z sobą, to ja w tę pętlę lecę do dyrektora i was zdradzę -

Mecen. Bierstockel

Oni ma co trzeba już wziąć - ona nam
wszystko popsuje. Ale jestes mi ubrana.

Lilusia

Ja lecę po prasecyk - was dopędzę -

Mec. Bierstockel

Początek scierki...

Lilusia

Wiem, wiem, - (wylatuje środkiem - uważa
się z p. Stasia - która wpada jak
bomba z ogrodu)

Panna Stasia / z listami /

Idziecie ? Przekajcie sekundę - macie

poście (rozdaje listy) Od uznania, od
uznania, od uznania (do pamięci)
 jakieś zagadkowe... nie od myślenia bo
 z tych karatek trudno będzie...
 my panny...

Margajka

To od Mamusi!

Stasia

Ja także - i szkoda że tylko.... ale
 tu mam coś, co mam pokazać tylko
 & sekrecie, pamiętajcie umieć proszę
 się do... (pamięć skupiają się koło miej)

Stasia

To do ... asystenta.

wszystkie i zainteresowaniem A...

Stasia

Jak mamusia kocham! To od kobiety.

/ wszystkie i oburzeniem O!

Mec. Bierstockel

To more my mu nie wiessujemy. -

Stasia

Ale co najkomiczniejse (zasmiara sie)

to jest to, ze to takie od ~~jej~~ jej ma-
misi... / wszystkie rozjasnienie G!

Stasia

Ale co za list! koniec ze smiechu i
 chajcie: /wyjmuje z ubogiej koperty
 list na brudnej ciarcie papieru -
 i kartkę pocztową z twarzą kobiecą
 mającą przycepione sztuczne włosy.)

Stasia

Tak się ten list otworzył wiechący -
 myślałam że to do mnie ... że to ktoś
 z rodziny... Eufii, tak się rozdartło!
 Wyglądała taka kartka. Nie! patrzeć
 tylko: 'coś' bajecznego ... U nas kucłarka

ma nad To'kiem z prarodkami wło-
sami, wskielicie coś takiego? pou-
cajcie... / pamię macie kartkę i kawa-
łek się ze śmiechu, ubite w gromadkę-
środkiem. wesoła Róża i sta w stro-
u szafki i książkami, katrymata
się widząc co się dzieje - one kacięte-
niez na nią uwagi nie zwracają.

Scena 14

To samo - Róża

Stasia

A tu list! Arcydziśto!... więc...

{ Kochany synu, ale kochany prze h -
 w dzień twego patrona przesyłam...
 (śmieszę się) tu była nie na kartę
 walka z ortografią.. owo „przesyłam”
 było kilkakrotnie poprawiane ss-
 na rr itd. (czyta) ci życzenia
 zioła walka i ss na rr. ~~uodlatamy~~.

~~jakby powiedział mój papa „iślicius~~
 panne, żebyś się z taką zaręczyła, tam
 gdzie jesteś i byś zdrowy, czego ci
 z całego serca życzę. A w tym roku,
 to już na mnie nie lic - bo mi

{ coras ciżniej i rdać już ras na tego doktora,
 to i mnie będzie z powodem i te
 drugi i ofiary, co się zaciąga poślacie..
 (uinni) A ~~to~~ ofiary to osobno o.
 a osobno fiary! Jak mamę kołan!

Rozia (wchodzi powiększony pauc)

Preprassam, - ale rdać mi się że ten
 list mi był do pauci pisany -

paucetasia (chwili stopionas)

Litowos mnie spotkał przed bramą
 i oddał mi wszystkie listy. - Tutaj są
 gazety .... i list do doktora. -

Róża

Pani mi odda także i ten list!

Stasia

Proszę! choć mogłabym mi oddać -
Sama mogłabym wręczyć asystentowi.

Róża

Taki otwarty?

Stasia

Och! to wypadek!

Róża

Kolportować by go pani tymczasem
dalej - Ale to niemożliwe.

Mec Bierstockel

Prezydent - to nie Tadeusz...

Rad. Kowopajty (do p. Stasi)

Chciałam to państwu powieścić...

Revid. Józefczyk.

Ja także.

Panna Helena

Przytłum się nawet, jak to państwo mo-
że karmować!

Stasia

Tak? Jakżeście wystuchali to się teraz
deklaracie (do Rózi) państwo jakim tuncu

do mnie musi. Ja do tego nie jestem
przystosowany...

Rosia

Do wszystkiego + życiu musi się pa-
rzykować...

Stasia

Najbardziej mi potrzeba. Pocho-
dzi ze sfery, + której się mi potrze-
ba do niczego przyzwyczaję. Potrze-
ba to doktoratu, a oni uapię do swoich
rodziców. Ja tu mam carte blanche,
na wszystko co mi się żyć po-

dobrze i mieć mi kładych uwag nie mo-
żę robić - a teubardziej paui -!

Jestem uwrzko chora i jako taka,
robię to co chcę.... U nas swiata jest
dobrze wytreskane! Chodźmy uoje

Paui! / odchodzi, na scenie zostaje Róś

~~XXXXXX~~ Róś (do p. rad. Kłopotyś)

Wracam pani uwagę że pan dyrektor
ma pani zastępcę licytynę - proszę
żeby pani czekała w gabinecie.

Rad. Kłopotyś Kłopotyś / ostatnia

Wolę poszukać na paui asystenta

(Słychać dźwięk odlewy - uciekają
 wszystkie - spotyka ich Lilusia ubrana
 w płaszczyk, biegną na lewo cicha-
 czem. Róża zostaje sama, chowa
 list Henryka do kieszeni płaszcza
 bierze schodki, przystawia do szafy -
 wychodzi na nie kładzie tam gazety
 i zostawia schodki tak, przy szafie.

Scena 15

Dr. Raczkiewicz, Róża, Barbara
później Stefan - (Dr. Raczkiewicz
 wychodzi i uroczyście miną ma w ręku

kartki z odrytem.)

Rosia

Proszę pana dyrektora, tu jest list
do pana - napisane - osobiste - nie do
dyrekcji zakładu.

1 I lewo

Dr Paczkiewicz

Dobre - (bierze list nie otwiera - do Rosi)

Gracious poraz pierwszy na odceyt.

(Wchodzi środkiem lewo. Barbara)

Barbara (xta)

Panno Rosiu - trzeba przygotować
pokój dla nowej pacjentki, pan

asystent musi raczy ja przysięść z mł.
sta. -

Rosia

Dobre!

~~P to zaraz...~~ (Rosia psychodki)

Dr. Raczkiewicz

Skoda ze p. Rosia nie będzie na
odcycie, byłaby jedna osoba więcej

Barbara

Na jakim odcycie?

Dr. Raczkiewicz

Choiu - który mam mieć za chwilę
na dachu kąpieli Stoussowych.

Juś dekouiso ....

Barbara

Nie kompromituj się najlepiej, młot
na trój odesyt mi przyjdzie.

Dr. Raczkiewicz

Kieszy mówię, że juś dekouiso. —

Barbara

Widziałam z okna mego pawilonu,
jak te wszystkie panie pędziły jak
karyatki, boczuwci ścieśkami do uia.
steczka ... Tam pan asystent zabrat
preressa po drodze i pognat fakre do

miasteczka. Orzechowa zajęta się z
 mężczyznanami w kukurudzę i grę
 w karty. - Wogóle jej prowadzenie
 jest skandaliczne. Pod pretekstem sportów
 ciągle z mężczyznami. Trzeba aby się
 mężczyźni o tem dowiedzieli. -

Dr. Raczkiewicz

Daj spokój - on uam przypuła pa-
 cyentów. Tutaj Basiecki jest do
 mnie list osobisty, proszę Cię more prze-
 czytać pierwszy.

Barbara

Dawaj! (czyta po cichu list w chodki Stefan

Stefan / Sirocki czu

Czy dżwonić na odzysł po nas drugi?

Dr. Raczkiewicz

Tak jest...

Stefan

Musi pan dyrektor weźmie na ten
dach parasol, bo zabiera się na desce.

(podaje parasol.)

Dr. Raczkiewicz

Regulamin zakazuje chodzić z pa-
rasolem... —

Stefan (stania w kęcie paraw)

Dobre, - Tam już urządkiem publicę.
 W pierwszym rzędzie siedzi kuchars,
 za nim podkuchenny i przytapatem
 listowne. Po stronie dam w pierwszym
 rzędzie roztasowała się klucznica,
 dalej pokojówki ... kąpielowa - Losie
 nie chciała przyjąć, przyjeżdża się czy coś -
 Potem będą ja .... to już wszystko...
~~Wielu~~ ^{Ale} państwa ani śladu.
 Jak wymiott...

Dr. Raczkiewicz

Jeszcze nadzieja... Tylko Stefan nie
jeszcze zadzwoni.

Stefan

Mogę...

Barbara

Takie mam spłakane oczy, że dobrze
listu nie mogę przeczytać.

Dr. Raczkiewicz

Och rozumie! dlaczego płakałaś?

Barbara (usiłując aby ją Stefan

styczał) Jaki? Stracił też ulubio-
nego klamra, to nie mi smutno?

Ja byłam do niej przywiązana, jak
do najkierniejszego pułła...

Ł. Raczkiewicz

Ales Basiecki ty jej sierpieć mi mogłeś.

Barbara

Ja? Niech Stefan idzie...

(Stefan wychodzi - po chwili wychodzi de-
wot - na odcypt - ścisniona się i zabiera
na burzę.)

Barbara (do matki)

Porcie! Czy u ciebie nie ma za grosz
sprytu? Chodzi o to, żeby lubić

wieści, że mam na tej klasy moralnie
zalety...

Dr. Paszkiewicz

A tak!

Barbara

Ja za siebie i za siebie muszę mieć
ciągle rozum.

Dr. Paszkiewicz

Ach Basiek - taki jesteś spracowa-
ny i cały ten Józefsykiewiczowa, każdy
dziśtem uspokajacie nerwy maty
Bierstockel, przygotować wody ka-

miast licytyny dla Kowpajtysovej.
 Mało się nie rozserw - potem wrze-
 szenie przed odcytem. Basiecku
 awieś idź na odcyt blagam cię -

Barbara

Ami myślę! Tutaj burra idzie, a ten bla-
 sen asystent wziął kuce i poleciał jak
 szalony do miasteczka. - Jak gdzieś z ku-
 cami utknę na płocie to kto zapłaci?
 On mi ma kossuli na grabiecie.

Dr. Raszkiewicz

Chyba bój się - on mi jest z obywatelskie

go domu, ani preses, on potrafi dać
sobie radę z kowami i z kobietami.

Barbara

A ja ci mówię, że jego musi się wyznać
jak najprędzej raz - dwa, Lastę pes się
zajdzie, a tu trój kolega Maciekowi
pisać, że ma jakiegos', który musi w tej
chwili przyjechać. Treba napisać par
expres, mieć jidnie. A tu trzeba
tak mądrze coś wymyśleć z tego
zerwaniem kontraktu z tą piękną
potworą, aby się ładnie i tyle bab mieć

rusyja. To mi dość si będą miały
 zastępek - ale trzeba acieby im wlaśnie
 o tego prestatu chodzić! -

Ł. Raczkiewicz

Je taki list napisać i wysłać zaraz
 par expres. Ale Basiecko! Czy mi le-
 piej byłoby już dotrzymać Henryka
 do końca.

Barbara (a trybuckiem)

Właśnie! .... po górach nam chodzi;
 nie mi robi, terazie całym kaktą.
 dem, ty jesteś sercem, nieśmiesz formie

wiskiem, Stefan tu więcej znaczy. Je-
żeli ty nie masz ambicyi i kurwisi to-
to ja mam ambicyę, za siebie i za siebie
Nie mogę ścierpieć tego odtużej i nie
ścierpie. Sprawdźaj nowego, a z nim ja
się jęknę katatwiz.

Dr. Raczkiewicz

Pamiętaj tylko żebyś się nie skom-
promitował.

Barbara

Być tak jak postanowiłam - albo
je wyjadę z Jędranym, wybieraj.

Dr. Raszkiewicz

Basiusku! jak może być uroda
o ciemni' podobnem. Niech idzie na
Tamanie karku! Wysłał list Stefanem
saras po kolegi — odepisze rannym
pocizgiem, a teraz Basiusku amiel
chodzi na odczyt. —

Barbara

Ami wysłał — idź do siebie i pisz
ci brulion listu o nowego asystenta —
chodzić ze mną.

Dr. Raszkiewicz

Tam czeka...

Barbara

Kto? Kuchars i klucznica? To wacniejsze
chodzi! Prabiere ugre i wchodzi do gabine
tu Dr Raczkiewicza, chwila scena pusta
wreszcie w glębi podemu spada Gustaw
Strygoni oglądając się strasznie.

Scena 16. I lewo

Gustaw Strygoni - prosciej Dr Raczkiewicza

Barbara i Stefan II lewo

Gustaw Strygoni jest to Tadeusz
wstade kobieta o wydatnym biele

ubrana z wyzywającą przesadą mody
 czarno, krótko, ma duży kapelusz,
 czarne rękawy, asyrowe półrękawy -
 pół buciki na wysokich obcasach.
 Jest to amalgamat czegoś ruchliwie-
 go i fiki. pół smutnego. Strasz jej
 wychudła blada, robi wrażenie
 kwiatka wyhodowanego w północnem
 mieszkaniu, który zakwitł ale bez
 barwy i woni. Jest to typ kawiarz-
 nej kasyorki, która życie swe prze-
 dzieliła pół spię, pół dręcząc na bufecie.

Porządź się po scenie, pokazując
od czasu do czasu język i dotykając
się poruszających przedmiotów.
nagle z gabinecie rychło Dr. Paczkiewicz
i mówi do będącej w głębi gabinecie
Barbary.

Dr. Paczkiewicz

Dobre Basiecku! odwołam odesył
i najlepiej mieć Stefan od razu
i dnie z tym listem na stacyę.

(odwraca się do stojącego Strzygomińskiego)
proszę prędko chwycić za krzesło

238
cofa i zastawic się niem wolącej :

Gustawa Staryga

Proszę się do mnie nie oblić...

proszę się nie oblić.

Dr. Raczkiewicz

Cóż to rozum? Czego panu dobrodziejka
się boi... Ja jestem dyrektorem tu-
tejszego szpitalu Dr. Raczkiewicz
a panu dobrodziejka?

Gustawa Staryga

To pan nie jest tutaj pacjent?

Dr. Raczkiewicz

Ja jestem właściciel - kierownik,
i twórca tego zakładu. —

Gustave Strzygowski (opowiadanie)

Ja myślałam, że pawa jest męte capty
i przesłasyłam się. Bo tak między nami
mówię, choć pawa na braku i jak
by już całkiem buto na świecie mi
było.... i koniec z pawa - jak Bogu
kocham, pawa się moim przesłasyć,
jakby się tak pawa to ciuym przejęciu
spotkało ...

Dr. Raczkiewicz

A tak! mój asystent pojedzie właśnie
po paucy.

Gustave Strzygón

Takie małe koniki jak ssucury i dwójk
facetów, jeden stary, drugi solidny
autody - Trzymaj się właśnie młodzi
Ja tu nie kuracyz do nas; właśnie
nie kuracyz, ale nie odprawy jak
Barbora jestem rucachaus, tak ci
mi już chwilami być się nie chce.
Mój doktor powiedział że się to wykona
i że tu podobno przesłuchanie ludzi na

nowo. To by się zdało.

Dr. Raczkiewicz

Przedewszystkiem kto pan jest. Panie
młoda czy starsza?

Gustawa Streygoni

Co pan chce - do wyboru. To jest przecież
głupstwo. A uasygnam się naprawdę
Streygoni. To sobie zażyczą, tylko
sobie przybratam Gustawa, bo za-
życzą się uasygnam lubię kobiety, które
mają wązkie i miękkie linie Co?
A pan?

Dr. Paczkiewicz

Ja nie wiem. —

Strzygou

O pan młoty! taki pan już w la-
tach, a nie pan nie wie! Pan jest
kowik - naprawdę że pan jest kowik
ale z pana musi być coś przeciwnego.
Taki pan ma siwe włosy ślepie..
Tylko z pana musi być pantofel.
To aż bije w oczy. Ma pan krowę?
Mój doktor mówił że jest i że to one
wszystkie trąsają. Ale ja sobie z nią

dam radę! Nie z takimi ja sobie pora-
dzitam. Ja zaraz wypunktuję gdzie staba
strona i będę w tę bita. -

Dr. Raczkiewicz (ogląda jej nieśpo-

kojmi na desi swojo głowi)

Lepiej panie, że moja kocha...

Strzygou

Że co mnie tam ona obchodzi! Był dobrze
jść dawata! To grunt. Bo w miasteczku
to pękasz z was ze śmiechu. - Narywa
was narywa i moker, głowa. - Ale mnie
się to narywa podoba. A już te góry.

to pauc pycha! Ja nigdy goi nie widzia.
 Tam - tylko w kucie - ale cós to trzęsie
 się i xę smut! A tu tak się dobrze
 oddycha, a i płuca nastarczyć mi mogą.
 Ja mało mi swarzyć tak mi tu dobrze..

Dr. Raczkiewicz

Cieszy mnie to iż widzę w pauc mi.
 Tosnice przegrady...

Streygou

Ja tam mi wiem czy to przegrady czy
 jak - ale wiem, że mi tu jak w raju.
 Pau się mi będzie drwić, jak się Pau

dobrze, że o takie coś jak ja to biessie bardzo.
 bo to mi pomaga nigdy swiergo pniecie,
 Souca mi trider panie nie. W domu spi-
 a to uosy uider za tym bufetem.

Ł. Raczkiewicz

Jakto za bufetem?

Straygón

To bo je pitem taka ucena kasyerka.
 To pana dsini... Teres pitem to Piekle.

Ł. Raczkiewicz

Pani Dobrodziejka daruji, ale to musiaia
 pastac' rresy.

Strygoni

Ż! to się pani nie podobają. Ja sobie
tak myślałam od rana - dlatego uprzed
zapowiadałam do miasteczka.

Dr. Raczkiewicz

Proszę pani, u nas są same pacjentki;
wsoby powracie, solidne - miesiącki albo
panny...

Strygoni

Także wielka awantura. - Być państwu to
się musi, a miesiące to mój koszt
na ^{upartego} ~~upartego~~ takiego. No i co! kiedy

się uam sproszdric' ? Polec narad do
 miasteczka i jstemu z powrotem... Ja
 bym chciała deis' jeszcze
Dr. Raciłkiewicz

Proszę pani dobrodziejki, jstemu trochę
 z ambarysje. Ja się uamę naradzić
 z uam... tym... współmikiem. Gdyby
 to idemnie zależało. -

Strypa

A co! uamitem si pan jst pantofel.
 No! naradaj się pan naradaj...

Dr. Raciłkiewicz

Ory pani dobrodziejka mówiła to mi-
stecku, kto Pani wstawić jest?

Strzygou

Łouu!.. mi głupiam. - Ubrałam się na
czarno a kreść co komu do tego. Wy-
glądam całkiem na coś porządniejszego...

No katuszki mi będą nudny, ja się spro-
wadzę - O! już wreszcie się panu śmieję...

Dr. Raczkiewicz

(miurowali rozweselony, ale oglądający
się na drzwi swego gabinecie) No! uo!..
dobrze... postaram się zrobić co będę

możę. - Może pani wejść tu do tego
gabinetu, posiedzi spokojnie i poczeka
aż ja panią zawołam... (otwiera drzwi
do gabinetu elektrycznego) Tylko mich
pani tu nie miewa, bo to są cenne
aparaty elektryczne.

Strzygou

Chyć doktor ma takie takie blagi.
Ale to mnie tyle pomaga co umartwina
kadzidło - O tak! Stwierdzenie, ule-
ko, bo to jak Bożę kocham pierze,
że mnie odpręży.

268
Dr. Raczkiewicz

Małże państwo tu będzie... A przecież
państwo oddycha?

Strzygowski

Czy ja wiem - no przecież mi tokiem.

Dr. Raczkiewicz

Bo należy nosem - oczywiście Państwo -
w generałowie będzie państwo musiata
oddychać nosem...

Strzygowski

Ala tutaj nie wiem czemu... byle tylko
tu być... / przechodzi, podskakując

do gabinetu elektrycznego)

Dr. Raczkiewicz

Nosze - paui ma doskonaty nos do tego.
nosze co' tego...

Streygoi, II lewo

La - dar - ty - Ale na codzienn starcy.
(radziujac nos koncem palca, chowa
si do gabinetu. Dr. Raczkiewicz patrzy
ze niez i lubosc, prostuje si przy-
biera postawę trochę bardziej utrud-
zania wlosy - tymczasem i jego
gabinetu wychodzi Barbara, dostrecza

ucze, podchodzi do niego i trąca
go po ramieniu. /

Barbara

I lewo!

Co ty wyprawiasz?

Dr. Raczkiewicz

A! Basia - Basinucha!

Barbara

Kto był tutaj? Posiadałam ci kurce
na bierku, ale tu otrzymałam jakiś
głos kobiety - Kto tu był?

Dr. Raczkiewicz (odprowadzając

ją na drugą stronę sceny)

To jest ta nowa pacjentka ta pani
Gustawa Straygou, mążka się z asystentem
i przyjechała.....

Barbara

Gdzieś ona?

Dr. Raczkiewicz

Ale Paniuchus. je cię muszę ostrzec,
to zdaje się będzie dobry gość. Można
jej będzie dać ten białą narosiny
pokój z balkonem... Ona dobrze kaptaci.
Pacjentka solidna... tylko...

Barbara

No coś się tak wykręcasz...

Dr. Raczkiewicz

Tylko - to jest osoba... zdaje się
lekkiej konstytucji - nie wiem dokładnie
ale tak wspomnę... tak coś -

Barbara

Co? który to taki?

Dr. Raczkiewicz

To kasjerka w jakiejś cukierni czy coś
gdyś... Takie dekadentne czasem są,
wyjątkowo solidne... i świetnie idą
za nami...

Barbara

Czy ty oszalał? do Jencianiny pójdziesz te pamiłki sprowadzić - takie coś?
 A nie! to świat się kończy. -

Dr. Paśkiewicz

Czego jest cięśno ubrała...

Barbara

A mielibyście jakeś chęć, - Ja za nic
 nie postawię na taki skandal!
 Wierzę, że tobie bardzo by się podobało,
 starego rozpustnika, a jeszcze więcej
 Twemu asystentowi...

Dr. Recski swiec

Oui si^g mi susz^ę - uin^ęli si^g na
goscini^ę -

Barbara

Me si^g posuwaj^ę ... ~~Trój~~ swego kawa
znajdzie chociaż nie szuka ... Nie
poswól^ę, mi wem^ę, mi prępn^ę,
ieby mi trien co si^g dzieło!

Stefan (ukazuje si^ę w głębi)

Oy dziewcz^ę jess^ę ras na odceyt?

Barbara

Ni ma radnego odceytu, mech stusba

wracę i przygotuję kolację - a Stefan
 mieć bierze ten list i zamieszka na
 kolej, pociąg teraz będzie szedł
 i będą wybierać z puszki...

Stefan

Dobrze. —

Dr. Raszkiewicz

I proszę powiadomić publicystów, że
 z powodu niepełnej pogrady, odcięt
 odskłada się na dui następne.

Stefan

Nie mieszka się! Tylko zabiorę drabinę.

(wychodzi z listem) / 9/5 6/9/

Barbara

A ty wyem' to stworzenie ...

Dr. Raszkiewicz

Basieśku ... tak jakas nie porzucenie
moje ty jako kobieta -

Barbara

Nigdy w życiu - ja zawadzi się sta-
mie, aśbym z taką gadatą. - Proszę
to zrobić zaraz, bo ulewa tak po
górsku wagle łunie i nas gotowe
się tu roztawac' nie może... (zgodnie)

Wtedy ja wyjdę z pool...

(Łeciemnia się pospiesznie) (Barbara
wychodzi głębiej) (sirociom)

Dr. Raczkiewicz (bardzo umartwia

my i zaktopotany idzie do drzwi gabine-
tu elektrycznego i mimi.)

Pani dobro dziejka będzie Taskawa
postoli ...

Strzygum

II lewo

O 'po ucie paus młoc', kety me pamiado.
Co? niechcesz mnie?... (umartwia
dzieciunym tuem) To szkoła! pa

była taka koutenta.

Dr. Raczkiewicz

Kto ona?

Steygn

Ona ona - (puke się w pierś) Gucia!

A teraz z tego wrystkego uici...

Ki-ci!... Ale dlaczego?...

Dr. Raczkiewicz

Wspólnik mój twierdzi, że zarząd
paui mógłby zrobić grono naszych
paui...

Steygn

Oj joj! trzymajcie mnie - takie krótkie
figury. - Ale one nie potrzebują wiedzy
kto ja jestem... Ja się tak zachowam
całkiem jak one, niczem się nie kdra.
dę, dę, słowo...

Dr. Raackiewicz

Wspólnik mój jest mi uciążliwy..
Przytem nie ma już pokoi wolnych..

Starygón

O'gadanie austeryackie - a potem to
mi żaden wspólnik - tylko pańska
żona. Jakże one mi dobre takie

panie! Ha, no! sobie pójdę. -

Gr. Raczkiewicz

Proszę mi wierzyć że bardzo kładę...

Strzygou

Ja wierzę że Pan kładę. Ludzie mnie
lubią, bo jestem bardzo dobra i zgo-
dliva. I my obraje ryliłysmy w wielkiej
pracy. Jeszcze byłby jaki techtel-
mechtel a tej pracy (sunie się)
a tak! Posiedzę trochę w miasteczku
i będę udawać jakie hrabstwo. - Będę
tacy co się na to wiesz. Tego mi

247
zous paws nie zabawi...

Dr. Raczkiewicz

Lechce pani dobrodziejka wierzyć...

Stężyca

Cały mnie - panie dobrodzieju - pięty..

(wybiega z siadkiem, stychac' domu,
uadysidajacych kucy - oddalony gromot.
btyskania - wbiega Łasia i zaczyna
z drugą deciencyą, runie poziemiem
z werandy fotele, książki, z ogrodu wołanty.)

Scena 17

Dr. Raczkiewicz - Łasia - panie Henryk

Dr. Raczkiewicz

Ldaje się że w sadzie są hamaki...

Lusia

Już zabrawe - o - puscitą się ulosa..
w sam czas powrócić. -

Dr. Raczkiewicz

Gdzie chodzić?...

Lusia (ktamie)

Nie wiem - gdzieś boczemni sięiskani
na spacer..... Ale już wszystkie są
i siadają do kolecyi w małej salce.

(wchodzi) Henryk

1936 r. 10. 10.

283

Co! wysyłam cię na cześć...

Dr. Raczkiewicz.

Cie się kucam nie stało?

Henryk

Ładnie się jak rydce... Nie ma tu
panny Rosi - mam do niej interes.

Łosie

Ja pamią asystentowi pamią Rosię
przysię...

Henryk

Proszę to zrobić.

Henryk (do Dr. Raczkiewicza)

I preses zdaje się mi wróci na kolo-
cyz - został w miasteczku, kupował
sobie tytoń.

Dr Raczkiewicz

Co za mioproszony pałac. -

Henryk

No! mi gniewajmy się - będzie nas
przynajmniej w kacie czystować...

Dr Raczkiewicz

Je nie pały...

Henryk

Tylko w sekrecie...

Dr. Raszkiewicz (przebiegającej
pokojujki) Tu trzeba postawić
miednicę, bo tu zacięka.

Pokojujka

Właśnie przyniosłam...

Dr. Raszkiewicz

Trzeba okna przesunąć w stronę
gabinu (wchodzi do gabinetu, stykać
front zamkniętych okien. Wbiega
Pozie za nią Łosia.)

Pozie

I Lewy

Jestem panią asystentką, tytko posa.

mykamy okna i gólczy w gabinecie
 elektrycznym (wbiega i Łosia do gab.
II lewej
elektrycznego - Dr. Raszkiewicz wychodzi
ze swego gabinetu.)

Dr. Raszkiewicz I lewej

Już wszystkie zamknięte, stary spuszcz.
 me idę na kolację - idzie pan?
 już podali: -

Henryk

Lazarz przyjdę

Dr. Raszkiewicz wychodzi, mocując się
z trichurą przy otwieraniu drzwi

287

Scena 18   1. siódma

1. Grze Orzech - Henryk - poróżnił przez
scenę przebiega Łosia - burza wrasta
Henryk z pełną radością wstępuje się
w hałas wlewy i bursy, rżanie się głośnie
wyjęciem Łosia, biegnie przez scenę,
poprawia miódnicę, w którą razięka
wode i przy wyjęciu natyka się na
Grze Orzech, która wpada z sadu, ocie-
kając wodę ma spoduć rol sukni
zataroną, na głowę widac bratę ko-
ronkową spodućkę.

Łosie

Jeaus Marya - a to co rozumie?

Grosz Orzech

Pst! mi nie tu gdzie pana asystenta?

Łosie

Otu właśnie (wybiega - gromot)

Grosz Orzech

Ja też panem jak ze zławieniem -

Henryk

Gdzieś panu tak smutnie?

Grosz Orzech

to kukurydzy (imię się) zławienie

289.
w karty.

Henryk

Niechcie paui idzie si rozbrać, wesunie
teruofor ciępy i napije si herbety.

Grze Brzech

Jak moje prababka - Mnie nie me
bedzie. Ja ze wsi - ja do tego przy-
wykłam. - Ale tam state si katastrofa.
Pan musi ratować sytuację (peke
se suniechu)

Henryk

Cóż si stato?

Grze Orzech

Radca Labielski grał z nami w karty -
 Ulewa nagle się puszczą tak po
 górsku - i panie asystencie! Skonać
 musiał ze śmiechu! cały kamień
 w jednej chwili i od - far - bo - wał się!

Henryk

Jakto? nie rozumiem...

Grze Orzech

On był cały farbowany, to pierze
 jakie miał na ~~głowie~~ i na brodzie
 było białe, a on pofarbował na

czarno. - Dlatego tak się zawsze wady
 bat. - Zagraliśmy się w karty w kuku-
 rudę - nagle traci! - linczto jak z cebra.
 (i zawiści się pod śmiechem) w jednej chwili
 li przemokliśmy jak najęty nie było
 się gdzie schować bo kukurudza, to
 kukurudza i wszystko. -

Henryk

Czyżby mi wróci do pokoju?

John Orrell

Niemore - bo wróci do jego pokoju
 z małą jadłownią, a tam Texas wszyscy

siedzą przy kolacyi. - Łobaczyliby go
tak na ssaro papuszysto i dopiero
byłby smiech! - A on pan wie -
w kokietyach! Niczem iadna dama. -

Henryk

No to miel siedzi aż się skończy
kolacya i światło pogasną - Ja mu
pośle parasol - o ten jakiś stoi:
(bierse i kate parasol)

Grzegorz Orzech

Daj pan ja mu sama zamiesz...
Nie trzeba biednemu staruszkowi robić

na złość. - Zresztą on się tak rasył
w kukurydzą, że nikt go oprócz mnie nie
znajdzie -

Henryk / hierse parasol
który poprzednio Stefan zostawił dla
dra Paczkiewicza i daje ~~Henryk~~ Orzech

Uo pojókcie paui taui do tej kryjówki
pod parasolem, ale wróci paui jak?

Henryk Orzech

Jak? jakim prapstą, kiecku na głowę
i dalej! Ja mi jestem farbowane i mi
rosną kusz się. Nie ma strachu. - A po.

tem ja jestem prawie ze wsi - obywatelska córka - i sportsmen w każdym calu, ze się tam czasem coś z klasą, mi uda to mi moja wina. - rana lepiej zostać drogo, odemnie i każdy hotel w Polsce.

Henryk

Pięknie - ale niech ta sportsmen
pójdzie z powrotem do siebie - zdejmie
te mokre kiedzi, wlecie do Łódki
kusi sobie dać ciepły terafor
i napije się ciepłej herbaty. -

Grave Orzech

O! jessere co! Miei chyci panie,
miei chyci. -

Henryk

More panie dostaci...

Grave Orzech

Kataru - wielka awantura. To będe
miate czerwony nos dla odwiezianey -
(otwierze parasol) A teraz to imię Boga.
(zaczyna mucić marygantę) Allons
enfants de la patrie ... Le jour de
la gloire est arrivé ... Le jour de la

gloire (Henryk pomaga jej stwo-
 rzyć drzwi, wicher szalony i deszcz
 szarpie niemi - parasolem i Orzechową
 która smując się, spierając i szanow-
 ując z wicherem, gnie w ciemności. /

Scena 19.

(Henryk - pokojówka z latarką kapa-
lową, potem Rosia i Lois /

pokojówka

Czy tu jest państwo Rosia?

Henryk

Tam w gabinecie elektrycznym -

(pokojuśka stawia latarkę na stole
i można stwierdzać drzwi do gab. elektrycznej)

Pokojuśka

Panno Rósiu! Czy ma pani klucze,
od pustych pokoi. - W niektórych
okna postwierane, nie porządkowane
w haczyki ... Wicher maseje...

Rósiu

(II. Ciepło)

Mam nawet przy sobie... (pokojuśka
porusza klucze i leci z powrotem, zo-
stawiając latarkę zapaloną przy stole)

Rósiu

(wchodzi na scenę)

~~na zmoczonych ręce i sukienkę.)~~

Ledwie zdolałam wymacać brzocho,
która się tam poukładała. —

Henryk

Je mam dla pani pewien sprawunek
pau preses i tity zostat jeszcze w uis-
steczku, bo właśnie czeka na swięty
transport papierosów. Ale mmi dla
dla pani jakiś present i prosił aby
to pani wręczyć (~~podaje jej ogromne~~
puszko cukierków, owiniętych starannie
bibułką i zwiazanych wstążeczką.)

299
Rosia

Dziękuję Panu ... taki pan dobry..

Henryk

To mi ja dobry - to on. To czekoladki
„Marynia” - kostki, bayonki i inne,
ta w miasteczku i tak to było...

Rosia

Ach! po co on to robił -

Henryk

Tam nawet coś na bilecie napisał.
(Rosia bierze bilet; chowa do kieszonki
chojstnie mi czytając.)

Rosia

Raz jessere paui dajkujs, ze pa
sechiat mi to prypieci -

Henryk

Podstau jak wicher, kauce kraty sig
nerowno... Tak mi cegrs byto spienno
z powrotem (- Piorun)

Rosia (mimowoli zastanie ocy)

Och !...

Henryk

Cos wspanialego - boi sig Paui ?

Rosia (z prociatq i

(drugiym głosem.)

Froskę.

TEATRÓW DYREKCJA
MIEJSKICH
w Łwowie.

Henryk

Miech pani tu podejście i zobaczy jak
cudowny widok... (Później postępuje
podchodząc i staje także przy drzwiach
błyskawice oświetlają ich co chwila.)

Henryk

Żeby pani wiedziała jako pani
pięknie w tym blasku... Tylko mi
pani odcień mi zamyka...

Róża

To mimowalnie... (hetyserice)

O pan ma jessere moja rozę?

Henryk

Mówię panu że będzie cięgle
przy mnie...

Róża (ze smutnym uśmiechem)

Dokąd mi zwiędnie...

Henryk

Wtedy zostanie jej wspomnienie...
i tego dnia.... i tej burzy... i tego
wszystkiego.

Róża

Rosia

Ach! ja mam jeszcze cos dla pana. -
 List (wyjmuję z kieszeni list który ode-
brała Stasi / Uprzedzam że jest otwarty
 / Henryk bierze list i chwyciwszy za czoło)

Rosia

Ja tego nie robiłam...

Henryk

Nie na chwilę nie podejrzewałem
 pani o taką podłość - Chyba nie ma
 nic bolesniejszego, jak mi mieć prawe
 do swojej własnej tajemnicy listowej

314
I to się przecież musi. / Henryk
podchodzi odepkowi do laski, którą
pokojarka zostawiła na stole - prze-
gląda list oświecony. Rósia chwyciła
jeszcze ~~ten~~ przy oknie. /

Henryk
To od waszej matki!

/ Rósia zbliża się do niego i staje
pochyłona nad laską. Henryk
przygląda się ze wzruszeniem listowi
i kartce, wreszcie mówi z ciężkim
westchnieniem. /

Prześlus uroję matczyńsko!

Rosia

Pa jest szczęśliwy, pa ma matkę..

Henryk

Tak to wielkie szczęście, ale to są
wielkie obowiązki.

Rosia

Dla matki mi nie jest ciężkiego!..

Henryk

Tak! ale pa ma takich jących pa
sów od pana Presera, które pa
przepraszam. -

Róża

Przeedytam poemat...

Henryk

Blaszy panu tak to lekcycarz. Gdyby
panu trziedziata jak on te cukierki
wybiera... Najlepiej jakie byly
i tak sliscie kaza opakowac...

Róża

On mi czesto cukierki dawal, gdy by.
tam uwalutka. -

Henryk

Ala teraz zmieniła się postać rzeczy

To jest doprawdy zacny cstoriek -
i majacy duz wartosc... (mi patrz
na mę i kidać że to co uońi jest e przymuś)

Róśia

Ja mi proszę .... (po chwili.) Ja uam
do paus wielką próśbę...

Henryk

Prosz mieć paui rockeryj...

Róśia

Ja tylko proszę - Oto... tylko mieć
pau się mi obraci i mi odlicz
mi (miesiąc) mieć pau weźmie

to pudełko cukierków, dla swojej
matki. - Pan jej powie, że to od ta-
kiej biednej dziewczynki... która
już nie ma matki! -

Henryk (marusowy)

Dobrze - mi odwasiam, bo wiem, że to
pani sprawiłoby wielką przykrość. -
I dziękuję pani w imieniu mamy
(całuje ją w rękę) I będzie to dla niej
wielki ból... bo mama bardzo lubi
cokoladki, a teraz u nas.. to tro-
chę trudno i potem....

Rozia (ucieczona)

Tem lepiej ... tem lepiej ...

(Łosie biega - deszcz trochę ustaje -
gruszoły się oddalają.)

Łosie

Pani Asystencie, nie ma pan co chodzić
na wieczerne wizyty - bo wszystkie
panie już poszły z kolacyi do swoich
pokojów - mówią, że się kładą spać
i poramykają drzewi. A pani panu
Rozii, trzeba żeby pani poszła do
pani dyrektorowej wysmarować jej

lewą piętę, która boli ją na tę stronę.

Kurzyk

Ja pójde do pana Margajskiego. Czy
jest u siebie?

Łasia

Jest - wszystko pagassone, kolacye,
ja państwo ranostram do ich pokoi.

~~Chce, chleb, masło i mleko. A ja~~

mam tu czekać przez noc - pora.

wykas' potem okna - bo Stefan
przejdzie na kolej. Tak już burza się
skowierzy, to ja zamknę główne drzwi.

i pójde spac'. Tak państwo dyrektorstwa
kaceli. -

Henryk

Mich pami pójde - ja pami, odpro-
wadzę do pawilonu dyrektorstwa, bo
bardzo ciemno. -

Rosia

Grzeczni pami! / on podaje jej ramię
wychodzą - Rosia bierze za ramię)

Rosia

Mosi państwo wesnu, latarkę...

Henryk

Ławaj dsielowo swoj łatarkę. -
 (bierse łatarkę, wychodzi z Pórsz.)

Łosia chwylę czeła, ażeby odessli, potem
 gwizdząc balce z "wesłej wolówki"
 drapie się po drabinie stojącej przy
 szafie z książkami - wyjmując z kieszeni
 fartuszek, pudełko z zapalnikami i kapa-
 la jednoraz. - ta gasnie...

Łosia

A to psia - krew... xamokty...

Wznow gwizdając, wreszcie jednoraz. x zapalnik
się zapalił. Łosia zapala lampę

stojący na kafe - rżesi a drabinki ale
ja mi odlataria - biegnie na werandę -
przynosi i tamtąd kusię, w nim są
saklański kampaure - kieliski do
likierów i do wina, kilka talerzyków
deserowych - kusięcki do owoców, pa-
tera do cukierków.

Scena 20

1975 big
prawy

wpada me. Bierstockel awimie
czernym szaleu, za nią Lusia
i obrymą czerną, kokarda, tre wto.
sach. pukaż - Lusia otwiera tajemniczo drzwi.

Łosia

Wielmożna paui już idzie aj! tylko
prędko żeby kto światła mi dojrzał.
Tu jest koryk z uacyniem.

Mec. Bierstockel

Dobre! Lilusiu daj coś przynieść...

Łosia

Ja już kamroxiłam szampana...

Mec. Bierstockel

Cudownie!

Łosia

O ja się ze tem quam, proszę paui

uccensiovej'. —

Mec. Bierstockel

Wierz - wierz -

Lilusia

Proszę mamy - wio-groua - a tu ciastka.

Lusia

Tu są koszycki - może jeszcze co
uda mi się sięgnąć z kredensu.

(wylatuje)

Scena 21

Mec. Bierstockel - Lilusia - następnie

radc. Konopajty Jura Orseel - panna

Irena p. Stasia, Nadr. Margajka wrescie
ren. Joseferykiewicza. Pami wkradaję
się kolejno to same, to po dwie.

Karida co przynosi to flaszki, to
paczki, mają Fakre kwiaty - które
panna Irena kładzie i otugiemu Tody.
gami to kossu, a cięte kładą na
leżakach krzesłach i t.d. Niszą cicho
prawie szeptem, śmieją się, są w dosko-
nych himorach, ubrane przesłonię
te szlafrocki i wielką kokieteryą.)

Mec. Biestockel

Cicho 'cicho.' byle was mięt mi postygac.

Kouopajtyś

Dyrektorowa lesy, a dyrektor prosy mój
cniwe.

Per. Józefczyk

(do Lasi, która wpadła ze dworu.)

Lasiu, tam siostrze będzie widać
ze dworu -

Lasia

Laras... (do młc. Pierstockel) Tu są
dwa korkociągi... a tu jeszcze dwa
talersyki. (oddaję co przyniosła)

318
~~Spuszczając się.~~

Mec. Bierstockell

A ja przyciśnięty lampą (odejmując swój
szal, drapię się na schodki i owiję
klasa od lampy, purpurowy blask za-
lewa pół sceny.

Łanopajtyś

A to nawet demonicznie wygląda. -
(pamięć kręci się jakto urządzenie
stolika, który przesunął na stronę
na której stoi szafka, tak że na ten
stół pada czerwone światło - lampy.

Przemysław Lesiak - kuzyn.

Lilusia

Mamusiu! p. Józefcy krewniowa
portret ciastko...

Mac. Pierstockel

No to wielka historia, dziś wszystko
kasidemu wolno...

Margaryta

Kiedy to przecież mi nasze imię...

Panna Irene

O jakże z panu formalistka...

Panna Irene

350
Jolcie asystent!

Lusia (która otwierała butelkę)

Lusia zdaje się na siebie...

Mazgajka

Był u tatki, żeby mu zamieścić plaster, ale tato już przesunął nogę przed.

Me. Bierstockel

To wszystko gotowe... teraz chodzi o to, która z nas ma nogę u taty czy wisi chusta...

siedzi na leżaku i wyjmuję z kieszeni

szleproks karuet z ołankiem

Grora Orzech

More pauna Stasia.

Stasia

E! ou to miéwierz, bo ou wfaściwie
trze, że ja się dobrze na nogach trzymam,
ou gator mi przyjdzie...

Mec. Bierstockel

On musi! jako asystent.

wszystkie

Tako ou musi! -

Rex. Józefcykiwicz

Niech będzie ja - byle się już przedem
zaczęto!

Mec. Bierstockel

Ma paui papier i otwerek - Lusia kamień.

Per. Józefczyk

Pisac' ? O! ja tego nie lubię..

Lilusia

Mosi paui nie umie...

Mec. Bierstockel

Lilusiu! Niech paui uspiase tak -
przystan do hali po gazetę - upadłam
coś mi się stało w nogę...

Jose Orrell

Niech pani doda - niech pan natychmiast
przyjdzie.

Rex. Józefczyk

(as się spróbuje z wysiłkiem) ociera czoło,

A to ciężka praca...

René

Pracda? Co?

Mec. Pierstockel.

Losie, weź weź tę kartkę i leć po
miego.

Losie

Migriem - (wylatuje)
 Jul. Per. Józefczyk II Przewod

Skroda że się napisało, że ja przy-
 stam po gazetę, bo ja nigdy gazet
 nie czytam - jeszcze to wocy...
 Gatoń nie uwierzyć...

Irena

Musi!

from Czech

Teraz musimy tak siedzieć cicho
 jak myszy pod miotłą...

Paula Stacie

A tu są kwiaty... (prosi kwiaty
które panie przypinają sobie do gorsetów
i do pastor)

Lilusia (wzięta jakieś wielkie
kwiaty i popychała sobie we łtocy
i ze pastek, posem drapie się na dra-
żynkę i tam siada).

Konopajstys

Ldaje się i dnie...

Mr. Bierstockel

Stanimy w pół kręgu (panie otaczają
trejście, śmiejąc się) Lilusia! choć
takie!

Lilusia

Ja się gniewam! ja mi mogę!
 powiedz mi żeby mnie przeprosił
 Zmierzył we mnie najcięższą kochanie.

Stasia

Kamiedze! (stychać pospieszne kroki
Henryka na werandzie i głos Lasi.)

Henryk (ze sceny)

Tu jest?

Lasia

Tak panie. asystencie...

Scena 22

Tę samą Henrykę którą wbiegała w biały
pościenny kith kliniczny, w którą
na krzyż rosła od Rósi, gdy wbiegała
panie otaczając go i rzucając na niego
krzykami wście. -

Wszystkie

O witaj nam witaj przesyły pro.
 fesorze...

Henryk

Róś to co? filia kulparkowa?

Mec. Pierstockel

Prześlij to dziś panu miernemu. -

Prose Orzech

Wzię my z powinszowaniem. -

Konopajtyś

Jak przystało na wdręcnie pacjentki.

Per. Józefczyk

A potem zaproszenie na malicką
przekąską i kieliszek co kto lubi...

Henryk (śmiejąc się)

A paui to graj! (Zosia ma na kumpara)

Mec. Piastocki

Proszę się mi chwiliście - siadać tu
mędzy nami - i powiedzieć, czem mac

my państwa wracają! -

Henryk

Ha! skoro tak - to niech będzie zgoda.

Mec. Birstockel

Ja państwu radzę zacząć od szampana -
i skończyć na szampanie.

Rek. Józefczyk

A ja zapraszam na swoją maderę.

Henryk

Ej! Ej! co tydzień?

Rek. Józefczyk

Przepraszam tylko o marchewkę i z resztą

do mnie mi wyjeżdżać... (wszystko się
 daje... grzeczność się z Henrykiem po
 środku i świetle czerwonej lampy.)

Reza

Wielką mnie mi ma jak Martel-
 pau musi się mnie napisać się Martela...

Henryk (coraz więcej
obstawiony po wali rządowi wyśmienitych
kolejnie przez pani kieliszków)

Ala ja się upię...

Mec. Bierstockel

O to mi więcej, pan ułóż mi

doskonałą głowę. -

Irena

Niech pan nam nie psuje nroku
o sobie, pod którym żyjemy. Młóciury
ze słabą głową to jest młóciury.

Werystkie

Tak! tak!

Lilusia

Czy ja będę się tak długo gniewać
na tej drabinie?

Leurek

Pracda - panna Lilusia jak msty

kogut na drabinié ...

Stasia

To jest posłobus prser paus, xniwa.
rowy majestat kobiety

Henryk (bierre piden & ke.
lietkin którym obetawity go pauc)
Pauo lilusiu za nasze kawalerskie.

Lilusia

Najprzód pan mnie musi przeprosić.

Henryk

Sto razy mi raz (kleke & stop drabiny)

Lilusia (tryumfujące do pań)

przeprasz mnie! Widzicie?

Wszystkie

Widzimy! widzimy! (Lilusia bierze
od Henryka kieliszek trąca się z nim
i pije szampańca.)

Henryk

Dobre?

Lilusia

Cóż to pan myśli, że ja pierwszy raz?
Hee. Bierstockel (zawracając się

do smiechu!

To stary praktyk! -

Stasia

Ale my tu mamy pomiedzy soba
notoryuskie.

Henryk

Kto?

Stasia

Pausa Margajska. Podobno nigdy nie pita,
sampausa. Przynajmniej tak mowi.
Musisz napić.

Henryk

Le moje zdrowie!

Margajska

Ja tu już coś piję.

Wszystkie

Co one piję? (patrz na butelkę)

Margaryta

Coś mi dobrego...

Leśce Orzech

Skosztujemy co? (anielskim głosem)

Esencję porzeczek. -

Wszystkie

Ha! ha! (ślicznie się śmieje z radością)
na swojej drabince)

Panna Asia

Catkiem po amelsku!

Henryk (do matki. Margaryty)

Pani musi samponem trypić moje edro.
wie to będzie pani debint na resztę
życia (podaje jej kielisek)

Margaryta

Kiedy posłobuo temu się strasnie lu-
dnie upijają.

Panna Irene

Solenizantowi się mi odmaria pauno
Mamie?

Wszystkie Tak? tak!

Henryk

Czy mam poprosić na kolanach jak
pamięć Lilusie?

Margajka (mystyczna)

Jesus Marya! to mi wypadła!

Mec. Bierstockel

Isi' wszystko wypadła!

wszystkie. Tak! tak! -

George Orrell

A więc raz-dwa na kolana pamięć
asystencie.

Margajka

Ja już tak mępię, tyłko mięk pau
nie kłaka... (bierse kielisek i pijs
przymyka oczy)

Och! alee to scepia...

Rev. Józefczyk

Ja tego mi cierpię!..

Mec Bierstrokel

A ja za ten przepadam

Lilusia

I ja także -

Stasia

O! gramofon! panie asystencie -

pan się z tem umie obchodzić.. pnie
pan w rękę tę biedę.

Wszystkie Tak! tak!

Henryk

Postyś się może w papiernię dyrektora.

John Orzech

Latka mu się pysk, wiek się ka-
nadto nie drze.

(gramofon ryczy jak opętany)

Wszystkie O to kanadto!

John Orzech (zdejmuje stro-

je hwa i claje Henrykowi)

W pakuj mu pan bra w uordę mē
hędek tak slychac'...

Łosie (pokazuje się we drzwiach)

Czy mē nie brak?

Grze Orzech

Pilnujess?

Łosie

Naturalnie - proszę się nie bać.

Mec. Bierstockel

Choć tu we chwilek i napij się kwi.
hisiek. -

Łosie (przechodzi do stajni)

Dziękuję wielmożnej Pani że to lubię..
(pije) Za zdrowie pana asystenta!

Henryk

Dziękuję!

Mec. Bierstockel

Mysimy że wypiliśmy właściwie zdrowia
pana asystenta.

Wszystkie tak! - tak! -

Konopajtyś

A więc jego zdrowie!

Henryk

Dziękuję - dziękuję -

Mec. Bierstockel

Niech pan mi da tę różę, którą pan
ma w butonierce. Je panu dam ten
mak - pomieniamy się. -

Henryk

A! to - to nie. Mak mogę wziąć, ale
tej róży mi dam...

Grze Orzech

Jakaś romantyczna historia...

Mec. Bierstockel

O! je mam o panu asystencie lepsze
wyobrażenia.

Henryk

Ja także! Pan bierze się z praktycznej
strony.

Henryk

Jak ciemu -

Rev. Józefczyk

Co on ~~ty~~ rycey ten gramofon?

Łosia (z ustami pełnymi ciastek

i z kieliszkami w ręku)

To polka z uietopersa!

Lilusia

Nie prawda - to dyryktor!

Łosie

Jak Boris kocham, panienko to "metopers".

Lilusia (us drabini tysie
uogani) Lysystrata!

Panna Stasia

Aui to - aui to - "Manewy jeniune."

Margajka (trochy pijane
Stodko) To gepis ....

rev. Łosefcrak

Mnie się zdaje że to "Kłopoty i Górale"

Stasia

Nie! cos' takiego!

(wszystkie się zacieśniają na punkcie
operetki, nagle otwiera się główne wejście
i ukazuje się w nich Dr. Paczkiewicz w kr.
lesnaach i bardzo długim kaskołu
piaskowego koloru.

Lesie

A je wielkoruym pauciu gardo
daję ci to metapers...

Liluse (wreszcie /

Ly - zy - sta - ta.

Scena 23

Li sami Dr. Paczkiewicz posmiej Pociś -

i Barbara.

Dr. Paczkiewicz

Co się tutaj dzieje? -

'Łosie ucieka z ciastkiem, wszystkie
panie zmuszane, po chwili Henryk
zaczyna się śmiać'

Henryk

To są moje imieniny panie dyrektorze!

Dr. Paczkiewicz (Baronny)

W ten sposób obchodzicie?

Mec. Pierstockel

no... no... proszę się nie gmerać - to

nassa kina. Scizgnętyśmy pauc asystanta
fortelem ... -

Jure Orsed

Me wiedziat o nicem ...

Kruspajty

Me wiedziat o nicem ..

Henryk

E! co tam! wiedziatem, ccy me wiedzie.
tem to jest fraska.

Dr Raczkiewicz

To wcale nie fraska, to choski o homu
rektadu. - Form az k catym sadzie widzi

przez różne światło i stychała gra-
mofon. Lubię się przeobrażać - gotu-
ję się rozchorować... ~~wystata mnie~~
~~niebym robił~~. Myśleliśmy że to
~~stwierdzenie~~ sobie na takie wy-
bryki. Państwo rzeczy się rozjeżdżają.

Gene Orzech

Qui nam to w głowie? Prawda? Co?
moje Pami...

Wszystkie Naturalnie!

Me. Bierstockel

My tu najwięcej eu train a pan

nas rozgania do ułomków..

Dr. Puckiewicz Józef

Ł! co nas dziś regulamin obchodzi!

~~Ł!~~ / podaje mu kielisek / Proszę
napić się z nami...

Henryk

O to właśnie doskonałe wyjście z całej
awantury - pij pan za moje zdrowie.

Leona

Pij pan - pij! zapomnij pan o -
wszystkiem, choć na chwilę bądź pan
normalnym człowiekiem...

Henryk

Doskonale pani powitajcie go ... bądź
pan normalnym estonkiem.

(wskazując w stronę Raczkiewiczów niektórzy
panna Stasia crepia się go pod jedno
ramię.)

Stasia (do Henryka)

Pierś pan go z drugiej strony pani
asystencie - (proradę go do stołu)

Mr. Bierstockel

Doskonale! posadzić go na honoro-
wym miejscu.

Dr. Raczkiewicz

Alci moi państwo...

Greus

Basinichua nie widzi...

Henryk

Nie widzi! nie widzi! - no więc uopie
zdrowie, maciej pana nie wypuszczimy
z domu... (Dr. Raczkiewicz siadł kum.
ssony przes Steig i Henryka - Stasia
siadła na poręcz fotela i podkłada
mu przed nos kielisek.)

Stasia

O jak pachnie ....

Dr. Raczkiewicz

No więc dla świętego spokoju! (pije)

Lilusia (x drabiny wreszcie)

Wypit! Wypit!

Stasia

To dla solenizanta! a teraz dla mamy

Przeć pan mamie kocha ... Co?

Dr. Raczkiewicz

Wtęściwie mówię ...

Stasia

Ale kocha mamie pan! przeć ją więc

dużo jak pan ze mną rozmawia strzele...
 bij pan! (tręca się z nim)

Dr. Raczkiewicz

Co panu wyrabia? (zaczyna się śmiać i pić)

Lilusia

wypit! wypit! nie mi zostawi!

Henryk

Bodajże go - bodajże go - pan Bró
 zostawi!

Lilusia

Ogłaszam że panu Józefcykiewiczowi
 zjadł w tej chwili siedemnaste ciastko

354
Dr. Raczkiewicz

O! proszę paui rezydentowey...

Rek. Józefczyk

Och! tylko dziś do mnie nie trzeba
wyjeżdżać z suchą dyktą. Dr dyabła
z marchwią (wyciąga z kieszonki płaszcza
i rzuca na ziemię) do dyabła z ręką
(wyciąga rękę i ciska ją także na
ziemię) do dyabła z suchą kolacyą.

Dr. Raczkiewicz

Regulamin geucianny nakazuje dla
osób otyłych...

Stasie

Ej! do dyabta z regulaminem - do dyabta
z regulaminem! - Niech pan powie -
do dyabta z regulaminem!...

Lussytkie

Niech pan powie - niech pan powie..

Lilusia (zestawienie ze szkołą)

Niech pan powie!

Henryk

Skoro mi to do serca nie potrzebne,
to niech pan powie... Co to panu
szkodzi.....

Dr. Raczkiewicz (smiejąc się)

to trze - do dyabła & regulaminem!

Irma

Hehehe!

Stasia

Leby pan trzebiat, jaki pan teraz
sympatyczny.

McC. Bierstockel

Robi pan konkurencyę mi na zarty
panu asystentowi...

Konopajtyś

Gotowe pistolety wszystkie w paui

257
się zakochać...

Dr. Raszkiewicz (ogląda się na
dławi)

O! proszę pani...

Joze Orzech

Pokrzęć pan nogi i uregaj wszystkim!
(uagle dławi się otręcając i cicho wchodzi
Róża, która zdumione patrzy na to co
się dzieje, wreszcie podchodzi do statku
i staje z Raszkiewiczem.)

Róża

Panie Dyrektore!

Dr. Raszkiewicz

378
Co się stało!

Róża

Pani dyrektora mam przesyła, roba-
cąc co się stało z panem dyrektorem.

Henryk

Pan dyrektor zaraz wróci. -

Mec. Bierstockel

Panno Różo - wygas! kieliszek.

Róża

Pani daruje - ale...

Dr. Raczkiewicz

Ja rozumiem! miel się pani napije

Stasie

Niech pani się nie czepie pana dyrektora.

Rosie

Lepiej byłoby, aby powrócił do domu.

Stasie

On jest normalny co? prawda panie dyrektore - jesteśmy normalni.

Dr. Raszkiewicz (pijany)

Ja tam przyjdę! ja tam przyjdę!

Henryk

Panna Rosie - rzezyzować - proszę z nami / Rosie się Cofa mistykotornie Henryk

postępuje za nią - znajdując się po dru-
giej stronie sceny.)

Henryk

To moje imieniny... Te panie chcą mnie
wciągnąć...

Róża

Łdapić mi się nie przesuwajstwiec siebie
chcą, wciągnąć...

Henryk

Pani się to mi podobna?

Róża

Co pana to obchodzi czy mi się podobna

361
czy mi podobne ...

Henryk

Obchodzi, bardzo mnie obchodzi.

Rosie

Nie wiem: 'juz' mi wiem ... zresztą ja
mi mam prawo: 'tylko - tylko proszę
o moją rolę ... po co ma trwać w ta-
kiej atmosferze. -

Henryk

A nie: 'choć to po studiach - ale ja
się z nią tak łatwo mi roztawia...

Rosie

musi pan (wyrywa mu szybkie gesty
rosę z butonierki i cisnę na kciuk)
 Tak!

Henryk

A jak to cudownie - jak to cudownie
 pani jest z Trómią! pani ma takie
 rady!

Róża

Niech mnie pan pusci...

Henryk

Pani musi być zadowolona. - Je się
 bałem że pani mi ma trud, a tak

jest przesłanie ..

Róś

Dobrze! dobrze! tylko ja z tą pająką.

Henryk

Ja panie, odprowadzę ..

Róś

Ła nie trwajcie (uciekcie irodkiem)

(przez ten czas panie pisy i smiaty sie)

i Dr. Raczkiewicz który jest coraz więcej
pijany)

Rex. Józefczyk

Ważę ja mogę być ile chce?

Dr. Raczkiewicz

Pani mi to wszystko mi powie
pani datus po trzydzieści i pani
będzie coas więcej tyła.

Rev. Józefczyk

Oregis mmie pan gładzi!

Dr. Raczkiewicz

Ila ideli... a cresca mundus vult
decipi

Dr. Oneda Henryk

Ergo decipiatur

Dr. Raczkiewicz

368
Pani dobrodziejka to ona?

Proś Orzech

Prześcis jestem i ona, doktora. -

Stasia

Po jakimś to? i co to ma być?

Dr. Raczkiewicz

Świat chce być oszukany - więc oszu-
kujemy.

Greus

Luacy się błądą na wielką skalę.

Dr. Raczkiewicz.

Na najwęższą!

Ireus

No to darajcie mi papierosa...

Dr. Racskiewicz

Nie wolno...

Ireus

Skoro blaga... pan musi mieć trochę pan da.

Dr. Racskiewicz

Ja mi palę...

Stasia

Bajki przeswietny sądzicie! Ja wa
własnie ocy widziałam jak pan się

zaczęł jak stary kuzar. Pan myślał
 że pana ukt nie widzi.

Liliuś (wykręca mu z bocznej
kieszeni płaszcza kilka papierosów). O!
 są papierosy - panie rozbiera się papierosy
smięje się - zapala je - Henryk po odejściu
Rosi usiadł rękopis na boku us
kanspce ogrodowej i narazie nie me
nowi. Podd. Kucopajtyś poszedł
do niego, siadł przy nim paląc papierosy,

R. Kucopajtyś

Osi pan tak nagle stracił na humorze.

Henryk

Ja ? Ale to się pani tylko zdaje. —
 Przekucie jest pewnie w doskonałym
 usposobieniu ... Nigdy jeszcze w takim
 mi byłem ! (podmicając się coraz więcej)
 Spotkało mnie coś bajecznego. — Odkry-
 tem płamy na słońcu ... płamy. A
 słońce bez płam samo jest tylko bez-
 kartościowym głupim kręgiem. Jak
 pani znajduje ?

Kuopajty

Przyrzuam się pani że mało się znam

na tem - ja mi jestem stonczna,
je jestem wiecej księzyca... To
jest własciwie mój kraj...

Henryk (zrywa się z kanapki)
w każdym razie zachwycający...

Mec. Bierstockel (x papierosem
w ustach) / Pamięć asystencie nie ucieka
Pan od nas i nastan nam pan gra-
mofon - je sobie z tem mi nimie
poradzić. -

Henryk
Stuż - a na co wystawić?

Stasia

Niech będzie to samo co przedtem -
tylko niech rycey - to imię -

Lilusia (dręci)

Lyrystata ! -

Margajka (cienkim głosem)

Gejsa .

Rev. Józefczyk

Krakowiacy i górale !

Stasia

Panie doktorze - co to takiego co
ono rycey ? niech pan rozsądzi . . .

Ł. Paczkiewicz (staje i idzie

w stronę graniczone zagarnając kasę)

Me wiem daję słowo mi wiem! pan
asystent hydro wieszat...

(w tym drzwi środkowe otwierają się
i staje w nich Barbara w białej
matnie - z papierosami we włosach
w rękawiczkach i w krótkiej halce.
Na tym uśmiechu kąpiat.

Barbara

Jesus Marya! a tu co się dzieje? !!!

Ł. Paczkiewicz

(spostregety znow całkiem pijany)
 Basni aniele! bój się Boga! co ty
 tu robisz w tym lokalu?

Barbara

Co to jest? Postatam ciębie - przepa-
 dles, postatam Polę, nie wróciła,
 musiałam sama przenieść i oto co
 za skandal zastaje...

Stasie

A to awantura!

Barbara (do męża)

Przedewszystkiem idź do ^{siebie} domu

Basia

373

Dr. Raczkiewicz

Poszedł sobie wyłomaczyć ..

Barbara

Cicho bądź - jesteś nieposzytalny ...

Dr. Raczkiewicz

Myślisz się poważnie, ja teraz jestem
normalny człowiek.

Mec. Pierstrecki

Wielki pan dyrektorowa to nam wy-
baczy. To są imienia pana asystenta-

Barbara

A co? przecież tam od razu kto jest

sprawę tę wszystkiego...

Henryk (śmiejąc się)

Ja naturalnie je!

Barbara

Tak! 'pan!... tylko pan potrafił
byłoby taki skandal w prezydentym
domu!

Dr. Raczkiewicz

Gasiuchu! duszko!

Barbara

Cicho bądź i postarasz się iść do ^{niebie} ~~domu~~.

Stasia (śmiejąc się)

375
Uragaj pan temu i nie słuchaj!
Nie dajmy go moje panie, nie dajmy.
Wszystkie

Nie dajmy! (chwyta się za rękę
formując kółko we środku. D. Raczek.
pod jedną rękę trzyma go Lilusia
pod drugą Stasia.. wszystko to po-
dryguje, kasimierają się. Barbara
ostaje wyparta na przed sceny.

Drugi Orzech

Talunie narodów kolonnych!..

Leuryk (do Barbary)

Musi pani takie rzeczy urobić.

Barbara

Nigdy w życiu!!! Pan jest takim
rozkładowym i gwałtownym jej hańbą!

Henryk (z smiechem)

E! je pani mówi, że pani tak
satańczy jak je karam...

Barbara

To mądre! musi pan być tego za
nos wodzie mi mmi, - je jestem
za uczeni na to!

Henryk

Basia! Aniele nie tak głośno!
Kawalerowi różowej podwieszki nie
się nie odnawia. -
(wyciąga z kieszeni różową podwiesz-
kę i waga nią w powietrzu, ale tak
się tańczące grono z dużym Raczkiewiczem
nie widzi co on ma w ręku)

Henryk

Lus paui to corpus delicti?..
Jest to tajemnice stożu sians..
(tańczy przed Barbarą, która mimo:
woli zaczęła podrygiwać.)

Henryk

A co i pań z nami!

(ogólnie zamieszanie - pań rzuca
się ze śmiechu, dr Raszkiewicz pocią-
gamy do tańca przez skacząc, Stań-
i dłużej - skacze mimo woli)

Mec. Piernostocki

Pań dyrektorów - prosimy razem z nami.

Henryk (podpisywając)

Lepiej się bawić niż porwać...

(proradzi podrywając Barbarę do kół-
pań) A to pań dyrektorów

379
uswóćona do naszego normalnego
grupa! (smiech - tańce - wraże
gramofon rycy.)

Dr. Orzech

(Chwyćcie Barbara za ręky i wieźcie
ją razem z innymi paniami do
kota.) Pani dyrektora! prześ
z prasunkiem i raz do kota!! -

Dr. Raczkiewicz

Basia! Ania! wieczniście do kota
do kota! razem z nam! -

Wasy

Rac do kota. Rac do kota! / Po dru-
 giej stronie Barbary, trzyma ją za
 rękę Henryk, który podał rękę
 nie. Bierstockelowej. W ten sposób
 do kota Dr. Racski-wice - Stasi -
Lilusi trący się kto wirujące, ska-
 cące, śmiejące się każdy śpiewa
 coś innego i tak Stasia i Lilusia
kręcą ..

Hop stynder Madaliński
 Łuita z kopyta
 Stare ciuch - ciuch

347

Tańcy sobie

Z Barabassem naszym :-

Per. Józefczyk : Albo my to jacy
tacy chłopcy krakowiaczy..

I tak wiech każdy spiewa co nime-
go. Cóż to nasz wieszak byc' ode-
grać ma z polsktadem kręgi, ab
raczej z rozbawieniem się wreszcie
westości drwić się - Luźniej wresz-
cieści na charakterze i będzie spa-
czna. Grać sobie cały czas rytm
nie moliwie, kogo pan kręci się coraz

szybszem tempie, przeszedł
raj, Gopstyn der Madaliński
Henryk wiek reji. —

Lastowa Spada

DYREKCJA

TEATRÓW

MIEJSKICH

we Lwowie.

3820

382b

Akt III

Scena przedstawia tę samą dekorację
co w dwóch poprzednich aktach. - Nie-
porządek po wczesnej zabawie uprzątnię-
ty - gdzieś niedaleko jednak jeszcze jest
flaska nawet mianadproczęta albo nad-
stuczoną kieliszek. Pora zaraz poobie-
dnia - na krzesłkach ogrodowych przy
stoliku siedzą panna Treua i panna
nadradcańska Margajka - Na paucie
Margajskiej widac ślady przepicia i
i zupczennia włosów rozpuszczane.

wiesz k strząskach, nas zaczernieniu
minia ptakowa. - Obie panny prosz.
bierają fasolę, którą rzucają na
stojącą na stołku tacę.)

Scena I.

(Panna Teuna - panna Margajka poświej
Łosia.)

Panna Teuna

Niechże pani trochę zżawiej się zabi-
 ra do tej mienszej fasoli i porząd-
 dziej to robi, bo bardzo pani mi-
 porządnie to przebiega...

Madr. Margajka

Tak jestem daleko do niego...

Panna Irene

Ma pani kocio-kwik. Wola tu...

Madr. Margajka

Co takiego?

Panna Irene

Ko-cio-kwik a nie... A jak pani
chce mniej po literacku mówić - dała
pani sobie na piec.

Madr. Margajka / uścisnęła

Ach - nie proszę pani - to musi być

jakas' rodzinna choroba - bo mój
 tatko takie od czasu do czasu tak by.
 głada i takie jest taki do niczego.
 To prawie zawsze jak tatko powróci
 posiu z jakiegos' posiedzenia albo wie-
 cu... Tacie to nie stury takie życie
 dla dobra społecznego.

Paula Treua

Właśnie i pani była przesetaj mocy dla
 dobra społecznego. Tymczasem jak pani
 tak dalej ~~to~~ będzie to, fasolę przebie-
 rai to ~~plam~~ pani po tapie. - Stefan

387
będzie rucił z pogardą na naszą pracę
patrzeć - A przysięgam się pani, że
nie ma tuż tuż ciężcej upokarzającego
jak pogarda postępczej inteligencji.
(wbiega Łosia z dużą rynką pełną fasoli)
Łosia

Kuchars jessere przysięta fasolę - i prosi
reby się pani pospieszyć, bo musi
namoczyć na jutro na budyn'...

Och! (do p. Margajskiej) A wielmożnej
paniuce co? Jessere ten sampań?

O! ale to biedna głowa, choć ja takie

pierwszy raz cały tydzień chodząc
jak błądus... Pośnij się do to to...

Madr. Margajka

Nigdy! ja myślę o tem skarać nie mogę.

Łosia (do Irenej)

Może czarnej kawy dać pomieści albo
herbaty mocnej...

Paula Irenej

No tak - ale tego nie macie bo regu.

launii nie pozwala...

Łosia

Albo to prawda - wszystko jest - ja

zrobić takiej kawy jak smota i przę-
 niosz pod fartuskiem. Owsitamu
 także do samego dyrektora i mój mi
 widział. Ten był jeszcze więcej chory
 jak pauma nadradca. Tenu pi-
 jąstro nie słysy. — ~~Niech paumka~~
~~pojdzie do siebie — ja tam kawę przyniosę.~~

Pauma Preua

Proszę powiedzieć Stefani żeby mi przę-
 forat słonki i wysłała na banki wysłała

Zosia

Paumka bywała rapalic papierosa.

Panna Kłosa

Pewnie - ale kiedy mi nie wolno - musi-
 się się odrywając puszczaniem
 tych baniek. -

Łosia

Paniuka się nie odrywa - to na próżno!
 Ja panie na wieczór dam papierosa
 do poduski. ~~Stouki ja sama przynio-~~
~~sę - bo pani dyrektora pognała~~
~~Stefana do miasteczka.~~

Made. Margajka

Nie widział Łosia gdzie mojego tatki?

291

Łosia

A siedzi zty jak sum na małej ka-
teraudrie. Mnie ma z kim grać w karty,
bo pan radca Łabieński od tej urocy-
kiedy była burza, zamknął się u siebie
i do tej pory się nie pokazał - a pan
prezes Sołtys ogłosił się i takie rozpamięty
jakiś koto Łazienek spaceruje - O'pani
tatho idzie ....

Wądrasława Margajka

Gross powieścić że ja mam do
niego interes. -

Łosia

Dobrze - ale proszę przejść na kawę,
bo to inaczej wybitniejsi. Ja się na
tym znam - jestem starym praktykiem.

(wybiega - rozmawia na werandzie chwilę
z uadr. Margajskim.) 1 w gtsbr/

Paula Treus

Dobrze wyszkolona - co?

Uadr. Margajski.

O mamusia by jej nigdy nie trzymała.

Paula Treus

Wierzę - ale za to ja wzięłabym ją

zaraz, tylko że mnie nie stać na takie
pokojówki.....

Nadr. Margajka

Pani pozwoli, że ja pomówię z tatką...

Panna Irene

Ale proszę.....

Irene 2

Panna Irene - Nadr. Margajka - nadradca
Margajski - posinić Henryk

Nadr. Margajka (odprowadzając)

ofca na bok uści pospiennic)

Proszę tatki ja szukam tatki od przedwczoraj

J. M. R.M.

Nadr. Margajski

Jako sukasa? Wzoraj cały dzień spatas!

Nadr. Margajka

Taka jistemu jakas miedowna.

Nadr. Margajski

Wyglądasz jak jesz z garolka wyciągnię-

ta - racess się - ogarnij jakos'... maciej

nawet ten asystent mi popatrzy na Ciebie.

Nadr. Margajka

Ja właśnie w tej sprawie proszę tatki!

(ucisając głosi odprochając jeszcze da-
lej ojca.) Proszę tatki ja się wypaaknem

dowiedziałam, on jest całkiem goty, on
 nie ma ani grosza ... i nie ma nawet na
 co doktoratu skończyć. więc po co iść za niego.

Nadr. Margajski

Priety... nie chce się go na przeszywanie
 i dopomoc się mu się do doktoratu. - Może
 miśskaci u nas - gdzie spada do stołu
 pięcioro - przeszywa się i kości - zresztą
 matka ma już na to głowę... i będzie
 może gotów.

Nadr. Margajski / ogląda się

na Irene, której Łosia przyjmość stouki

z szklance i międniczkę z rozrobionem
wydelem do puszczenia kawek.)

Nadr. Margajka (podciągając urów)

Proszę tatki, niech tatko nie mówi tak
głośno - po co ludzie mają wiedzieć...
i będą się ze mnie śmiali.

Nadr. Margajski

No to niech się śmieją, a ty spójrz rób!
Jak zobaczysz Łabieńskiego to mu po-
wiedz że czekam na niego z pikietą.
Słotyś skarykował - nie chce grać...
Skandal! Ten asystent ma więcej od

niego. rozumiem choc' metody - gra i to
wcale przyswoicie. Kacynka mi sie podobać.

Madr. Margajska

To juz tak koniecznie?

Madr. Margajski

Ho - niech - nie! (wychocki)

Pauza Treua (do Losi)

Niech Losia zabierze tą fascyk - Juz mam
dosyc' tej czarnej roboty... Wolę swojej banki.

Losia

A ja pamieci nie mam ze to byl fałsz.
Wazy wampau - bo i mnie glowa do tej

pory boli. - (xabiera fasole) O! jeszcze
 potłuczony kielisek - (xbiera) Jak ten
 Stefan sprząta - coś strasznego (wychodzi)
Panna Irene / środkim
przewo

Coś pani tak melancholijnie nastrojona?

Madr Margaryta (wydychając
zbliza się do stolika i siada na dawno
miejsca. Wyciera nos i suntaie kawa głową.)

Ach proszę pani! ach proszę pani!...
 żeby pani ~~wszystko~~ wiedziała.....

Panna Irene

wielka historia - chcą panią założyć

wydać. Bardzo naturalnie. —

Nadr. Margajski

Pani wie?

Panna Irene

Proszę pani ^{stys} ~~nie~~ wszystko - nawet jak tra-
ka rośnie. — Mówiła pani kiedyś, że
pani ma parę tysięcy koron w kasie....

Nadr. Margajska

Ale to ma wyprawę....

Panna Irene

Proszę pani co to jest wyprawa - Czy pa-
ni będzie miała dwa tysięcy kosztów

haftowanych i czy z wystawkami czy bez
wystawek to jest także mi! - Lepiej mieć
mędra z doktoratem jak korułę ze
wystawką. Bo tu o pana asystenta cho-
dzi prawda? Bardzo mądry wybór
i łatwo pani ma rozum.

(pausa)

Prena puszczą hańbę

Niech pani zrozumie... proszę pani
zrozumieć mi to, aby sobie to, jakie-
gos' solidnego coś zafundować. Wiele tre-
ba te parę tysięcy tak chytrze uloko-

traci i tak nadzie aby rzeczywiscie to
dale dos'miertelny dochod. - No! wiec pani
obetere oczy - nos ma pani czerwony kciak
nie praktycznie i... nie kachajaco do-
flirtu. - Niech pani pusci banki - to
bardzo zabawne.

Nadr. Margajka

Ja nie potrafie.

Laura Treus

To to wiecie sie pani idzie upros-
traci. Mosi to pani potrafi. -

Nadr. Margajka

Kiedy mnie się uważył paster mi trzyma.

Panna Rena

Komiesna z pami figura - Pami chce
par force zostac stara, panna. Jesli pami
uysli ze to wielka rockoss, to sie pami myli-och jak.

(Wchodzi Henryk)

Rena 3.

/srodkiem/

prawo

Ter sama i Henryk

✓ Henryk (do p. Margajskiej)

Jakie pami zdrowie?

Madr. Margajska (zmieszane rysa
sie i wieka) Ach driz kuz - pre-

praszam - lepiej - lepiej! (ucieka)

Henryk

Czegoż ona tak ucieka?

Panna Irena

Niech pan siada naprzeciw mnie? Może
panu dzięk? To (podaje mi stawkę)

moja warkota - na razie... Wzi pan
nawet czasem to uspokaja.

Henryk

Czy panie dziś jest zdeenerwowana?

Panna Irena

Ja panie stale jestem zdeenerwowana.

404
Henryk

Moze trochę bronić...

Panius Orens

Ach mity panie! W tym bronić, który
ja typowa uosobienie utopii czołowej
koni i upierzą i porosem, a też kella-
dowa, którą mi dali specjaliści od cho-
rób nerwowych, uosobienie zasiać całe
pole, całe państwo - całe stoki obsadzić.
Ja ~~panie~~ ciągle jestem zdezorientowany
coraz więcej! coraz więcej! ~~Państwo~~ naprocz.
ktąd robi bardzo skrupulatnie analizę

mojej krewi.. ale tego właśnie co stało się
przyczyną mojej choroby pan nie zna!
I pan nie znajdzie. O! widzi pan ta bańka
(puszcza jedną bańkę) to jest fortepian
koncertowy, na którym marzyłam że
kiedys' grać będę przed rozpiętawaniem
drugimi ludźmi - ta druga bańka która
także zakłócała przedemną i szuka
na zawsze - rozprysła się... to dobry
spokojny, to miarę inteligentny i pogo-
dny z życiem - ~~uważ~~ koncertowy
zwięksił się na duszującą gamę i uadę-

406
same groso kościuszkich pamiątek
z naszego Dulska, nadstuchujące za
drzwiami czy ta nauczycielka muzyki
necnie krzasi jej pamiątki ....
a mié nawet w duszy całá harmonię,
nawet tworząc, a słuchać gani, słuchać
gani to potworu pami ... to potworu...

Henryk

Pami się podnieca niepotrzebnie. —

Janina Klena

No tak... ale skoro się tak ułatało
cały rok z wyśmienitym językiem

po bójce za lekcyami i musi się za-
daralenić namiaszkami męża zamiast
recyzystości, to ma się prawo czasem
zarobac - i ja mam ~~historję~~ tragedye,
choć małą i zaduszą - ale tragedye....

P (pauza.)

Tak to mówię do państwa, bo do kogoś to
powiem, do takich Raczkiewiczów? Dla
nich będzie zawsze takim zdemokratyzowanym
okazem Ahawera sanatoryjnego, a gdzieś
w jakim sanatorjum, pośrodku jakiegoś pto-
teum, w jakimś parku - zdechnę pierwszy

^{we} nging powoj

nosy - naprawy się wypadkiem zbyt
wiele belladreny... kseruaku... lub innych
środków uspokajających. - To będzie praw-
dziwy... wielki... bajeczny spokój!!...

Henryk

Potem pami tylko to jedno - szczęśliwa
pami że może sobie na taki zbytek pozwo-
lić. - Czasem by ktoś chciał takie uspo-
koić się na zawsze - ale nie może - nie
może już. bo tam na niego ktoś li-
czy - ktoś czeka - ktoś wszystko i wszystko
go się spodziewa...

409

Panna Irene

Tak - matka pawa - ja wiem... pan Jesece
odemnie biedniejszy... ~~Pan naprawdę~~
~~jest tragiczną postacią, tylko trzeba~~
~~się ująć na pana patrzeć.~~

ale) (po chwili)

Pracajmy na ziemie pawa, bo mi nam
latać jak te bańki, co przed nami wi-
rują w powietrzu dając nam złudę
czegoś stworzonego przez nas chociażby
na chwilę... Pan Jesece ma przed
sobą ile rygorozów?

Henryk

Ach jedno ostatnie i...

Panna Irene

I doktorat. ...

Henryk

Tak. -

Panna Irene

Toby było fatalnie utknąć przy brzegu...

Henryk

Ależ ja nie utknęłam.

Panna Irene

No, no -- ja wiem więcej niż się panu

411
zdaje. ~~Ja~~ ~~będę~~ ~~szczerą~~ - ja ~~będę~~ ~~nawet~~
~~brutalną~~. ~~Według~~ ~~mnie~~ ~~pan~~ ~~ma~~ ~~tylko~~
~~jedno~~ ~~brzydnie~~. ~~Stęgo~~ ~~pan~~ ~~ma~~ ~~już~~ ~~dosyć~~.
Matka ~~pana~~ ~~nie~~ ~~przedstawia~~ ~~żadnej~~ ~~gra-~~
~~racji~~, bo sama ~~jest~~ ~~biedaczka~~ ~~w~~ ~~dlu-~~
~~gach~~; a ~~licznie~~ ~~wszystko~~ ~~wiedzą~~... Po-
~~winien~~ ~~pan~~ ~~z~~ ~~honoru~~ i ~~świeżości~~
~~się~~ ~~doktoryzować~~ - to ~~znaczy~~ ~~z~~ ~~pełnym~~
~~portfelem~~ i ~~w~~ ~~nowym~~ ~~fraku~~. ~~Pan~~ ~~zawsze~~
~~miał~~ ~~to~~ ~~zacięcie~~ ~~bielkopaniuskie~~, dlatego
~~pan~~ ~~prawdopodobnie~~ ~~nie~~ ~~jest~~ ~~ewolu-~~
~~ujący~~ ~~od~~ ~~człowieka~~...

Henryk

Przepraszam...

Panna Irene

Nie dlatego żeby pan był osioł; ale dlatego że pan nie chciał mieć do czynienia ze świadczeniem ubóstwa. --

I dobrze pan zrobił bo na doktora trzeba wejść głównemu schodami a nie kuchennym wejściem. Więc musi się pan okiecać... ale mądrze. Tout compris?

Henryk

Przepraszam się pani że nie mam zamiaru.

Paula Treus

To pan potrzebie ten razias. Suasy
pana doktorat stanic sie tem dla pana
csem dla mnie moj fortepian koncertowy.
O jednog z tych baniek, ktore pan bardzo
elegancko to swiat reusa....

Henryk

Tak tatwo nikt za mnie nie pojdzie.

Paula Treus

Ale panie bardzo Tatwo. Tytko nie trzeba
byc wymagajacym... Louz to bardzo krótko
widzi sie naprzeciw siebie - bardzo przedko

widzi się ją z profilu, — a potem nie
 widzi się jej wcale. Taką pannę Ma-
 gajską ~~nie ma nawet przesmygu i bardzo~~
~~wądrych oczu~~ — Niech pan się nad tem
 zastanowi.

Henryk

O przysnuam się pani że...

Panna Irene

Lapewus to ^{nie} jest harenowa piękność
 jak nasza Pierstockelowa, ani froto-
 wa kobieta jaką ja jestem a co dla
 pana najboleśniejsze... ani taką nawet

bardzo prostą i bardzo serdeczną....

Póznia.. O! ta ostatnia rzeczywiste roztanie
dla państwa i krajów.... w tej krajów cy-
stych anielskich wspomnień... Będzie
także dla państwa białego myślenia, jak
tak słońca tęczowa, która się w tej
chwili rozprysła w powietrze. Ale to
to my - taka niesmaczna, taka ja,
taka Konopajtykowa - Istia i t.d. bę-
dręmy razem na państwa sprawie.....
a nie więcej państwa będzie rość w lata,
zwiększenie, pomagać temu więcej nas

414
będzie dookoła państwa.

Henryk

Alex żona ....

Państwo Truda

Państwo! to jest bardzo ciężkie i życie
niecierpiące. - I po prostu nie będzie
się pan jeszcze udzielał, bo pan
^{będzie} jest na dorobku - więc i ona nie bę-
dzie widoczna. - I później - gdy pan
będzie nasz gościem i znajemy - to i ona
uabierze tury - sprawi jej pan do-
brą krawców, fryzjera i będzie pan

~~może bardzo prężył się pokazać~~
~~z nią na balu modyków - raz do roku.~~
~~A zresztą - jeżeli naprawdę ją - jeżeli~~
~~się zadowalałam wszystkim, to~~
~~i pan może także w życiu zadowolnić~~
~~się wszystkim...~~ ~~Dość.~~ - A więc
 - urodziwiera - do dziecka - zapisać sobie
 swój doktorat - odnosić osoba jest
 prawie zdecydowana.

(po chwili)

Zaręczaj się pan i to jak najprędzej
 dotrzymuj słowa - ożeni się - doktryzuj

z całą pocupą - stróś ożuisko. rodkimie. -

(wstając)

~~At ja - będe sama przyjaciotka do...~~

Henryk

Jest pani bajeczna.

Sama Srebra

Nie - ja jestem tylko prawie pogodko.
na z losiem, a gdy się zbuntuję, to
jest na to weronal, belladonna i inne
uspokajające: środku

Srebra 4 /środkiem/

(Ci sami - rek. Józefczykiewiczowa, schodki)

919
jak bocuba na trochę wybladła i nie
gustała traw.

Rek. Józefcykiewiczowa

Pani Asystencie proszę mnie kazać.
Jestem przekonana, że schudłam bo
czuję się cięższą. -

Henryk

Pani drsi obiadu nie jadła...

Rek. Józefcykiewiczowa

O tam takie nasze obiady
(Wasi na ragę - Henryk ja rasy.)

Rek. Józefcykiewiczowa

420
E No - no -

Henryk

Przeżyłicie - schudła pani o trzy
kilo i dźwignąć deka.

Rev. Józefcykiewiczowa

A co? a co? (zaskakuje i tagi i ciska
się na szyję Henryka) Ochrab Bogu!
Schudłam, ~~schudłam~~! eureka - czy tam
jak - raczcie teraz jeść, jeść.

Henryk

Cóż pani zrobiła że pani schudła? -

Rev. Józefcykiewiczowa

Co? majadłam się na pauc imieniu
za wszystkie casy - opitałam jak baka
przechorowadłam i mam to cegocie
wy wojenni marchwiami i kupa, otrzy-
mac nie mogli... Teraz rusza kaczka
dye cała pierś.

Panna Krena

Raczej całym zotądkiem.....

Reb. Józefczykiewiczowa

Al tak! teraz wreszcie będą iyc po to aby jeść

Henryk

O to deryza takich jak pauci...

528
Rek. Józefczykiewiczowa

Kpię z dewis - przestane jeść tra-
ty ja krowa a to nie zabawne być
zwierzęciem trawierującym. -

Henryk

Proszę pani - czy trawieruje, czy mię-
szeruje to wszystko jidus...

Rek. Józefczykiewiczowa

Wcale nie.... - tylko jedzą mięso..

Henryk

Lysena także

Panna Lena

sk jeśsz są takie ptaki
zwierzęta które krzyc ludzko
tyg ...

Rev. Józefczykiewiczowa

Co tam! głównie nie mogę sobie
porozumieć aby jsić - jsić - jsić
srodki na to dajki Bogu nam..
niech się głośnie ci, co się na to
jesić rodzą - (~~smieje się grubym~~
~~świechem burżuazki radozłowej~~
~~z życia i stanu kieszki~~) Je
jeitem od dziecka dobrze wy-

tuczoła, mój mąż dwa razy
 grubszy odemnie - dzieci moje
 proszą siedzieć! na wystawę do
 rzeźnika . . . . . Ale też jak się
 dzieje - koncert! . . .

Henryk

Harmonia rękoma - rękami
 jednak trzeba aby się nie ker-
 wała . . . Jakas' tam struna mo-
 że pęknie . . .

Rev. Józefcykiewicza

Nie gadanie! Ławadto solidnie
broniemy wstępu do naszych ja-
dań.

Henryk

Ł! są wickry i przeciżgi, które
najsolidniejsze drzwi otworzą.

Petr. Łosefowykiewiczowa

Fi - lo - zo - fia! ja mam
jedną filozofię - dobrze wy-
karmioną bruch!

(uślesza się z zadowolaniem po
bruchu.)

Panna Helena

Ostrojnie pami revidentow
i z racunkiem — ~~z racunkiem~~
wszak to tresc pami tyja.

Rev. Józefczykiewiczowa

Nie ma obawy — to dobrze na.
se miszczaniskie pochodzenie.
Cio wszystko przetrwa.

Helena

(Ci sami — Barbara)

(posinięj miszczaniska)

927

Bierstockel - Lilusia. / sirodkiem /
Barbara

Lauwaryłam, że pani rezydentowa, tak
ręce drżące przy stole wyglądała i nie
jadła wcale lebiody. Co zrobić na kolo-
cyę - może pani sobie coś sama nasbiern...

Res. Józefczykiewiczowa

Nie pani doktorowo - proszę o kottlet....
piękny - wysmakowany czarny kottlet -
lub smycel z jajkiem, rozkoszny smy-
celek uła - uła. - Jestem zdrowa -
chudnę - nie tyję - staję z sobą przyrody

wszystko dzięki naszemu ukochanemu
Asystentowi...

Barbara (cierpko)

Chciał się zdać ścisnie przeciwnie.

Rek. Józefcykiewicza

Tylko dzięki jemu. - Bo przecież to pro-
ste - gdyby się nie urodził, nie narodziłby
się Henryk. - Henryk kochał - nie było.
by jego imienia, - ja nie byłabym sobie
podjadła - nie ujadła - nie objadła
i nie byłabym schudła .... No więc
czy mi przeszedło ? ...

43
Barbara

To wględnę.

Henryk

Tym razem wreszcie, mi zastępowy
ale wreszcie...

(wchodzi me Pierstockel i Liliana)

! Mecenas Pierstockel z rozprawiskach
nie dużo mi i drugą mniej szę.)

✓ Mec. Pierstockel. (srodkom)

Przytęm po panie, aby nas zabrać
do stodoły. Pan dyrektor jest tam

i zarządza sam osobiście sprzątaniem,

do którego nas jeszcze podcaś obiadu
zarezerwować. Chodźcie. —

Rev. Józefczykiewiczowa

Idźcie jak chcecie — ja idę spać..

Henryk

Tie wolno!

Rev. Józefczykiewiczowa

Nawet dla pana drogi nasz asystencie
nie ma. nie wolno — Ja i mój bruceł
jesteśmy dwie potęgi, które nie mogą
nie wolno! (stoi tryumfalnie na scho.
dach wiodących do sadu) Chce spać

spis - chęć - jęć - jęć. Nic nam niekiedy
nikt nie jest w stanie! - / sirodkim
(odchodzący syta i zadowolona.)

Mec. Bierstockel

Co to?

Panna Trema.

Przysłowia! w całej polsce! Zbuntowali się
bracia - ~~ważniacy to być na jakiś~~
~~taki kreatury stac!~~! -

Mec. Bierstockel.

W samej rzeczy komuniści. -

Henryk

To mało komusna, ona jest coś więcej
niż komusna. Nie radzę jej trochę
to poprawić.

Mec Bierstockel

A coś ona jest więcej?

Henryk (patrzy na nią przez chwilę)

Pani takie tego nie pojmie....

Mec. Bierstockel

Ach nie bądź się silić - Lilusia bierze
swoją miłość....

H. L. Bi. Ba. J.

Lilusia

Ja nie chcę - ja nie potrzebuję... ja nie

433
mogę sprzątać stodoły. - Ja nie mam
balowych rękawiczek jak ty...

Mec. Bierstockel

To to pojedziesz na dach, kochanie...

Lilusia

Jeżeli pan asystent będzie siedział na dachu.

Henryk

Ja tam przypdę. - Tymczasem wiech
Lilusia idzie z mamią i z panią Treus. -

Pania Treus

Gdzie pania Kargajka?

Lilusia

Chiecki & swoim pokoju - widziałam
 przez okno. - Podruje sobie nos i pta.
 cre - co się upudruje - rucio rucio kuc
 mi i pta... Ha! ha! ha! - (Łosia wcho.
dei & kilkoma miotłami które stawi & kecie)

Łosia

Pan dyrektor przysłał mioty dla pań
 i panów. - (Henryk bierze jidło & ucio.
teś i podaje Trenie)

Henryk

Lamiasz cygaretki!

Panna Trena

chille graces! - I. H. B. R. Ba.
Lusia

Panna Stasia karała pannie asystentce
 powiedzieć, że idzie do stodoły. —

Henryk

Jesús Marya! byle tylko nie wylaska,
 bo mi kacie się ruszyć. —

Barbara (cierpko)

To to je pan zniszczenie - To trudno...

Scena 6

Cis sami i Rozia - Rozia ruosi telegram
i osłdaje go Barbarze)

Róża

Telegram do pana dyrektora! -

Mie Bierstockel (uacięga ękarski)
(do Henry) jestesmy już gotowe (biorę miotły)

Henryk (do Barbary)

A pani dyrektorcej musia stawić
jedną miotłkę?

Barbara (która prerzystała
telegram ze Henry spojrzeniu na Henryka)

Dziękuję ja mam coś ważniejszego do roboty.

Henryk

To! zanim wachlarz!

Barbara

Raz jeszcze powtarzam dziesięć ---

(Róża poszła do rafki i książkami - otro.
ryta - Lilusia biegnie do niej)

Lilusia

Proszę mi zarezerwować „historyę występku”

Róża

Luota! -

Lilusia

Albo niech mi już pani da na dach-
do czytania ...

Róża

nie-dam po wysprzątaniu stołoby
Mec. Bierstockel.

Ja pod jedną ręką pana asystenta,
pani pod drugą....

Lilusia

Ja! tylko ja! /siroockiem/

(wyprowadzając Henryka - Lilusia biegnie
za mną poślakując)

Barbara (do Łosi)

Łosiu proszę cię sprzątać numer je-
dynasty... Tam ucie przyjedzie nowa
pacjentka... Panu Rórnii, proszę mieć

uad tem uadzik. —

Róża

Tem pokój obok paui dyrektorowej?

Barbara

Tak! —

Łosia

Czy dać wiecej gencianu na stół?

Barbara

Skosztuj - a także wiecej gencianu nad Trisk...

(Łosia wychodzi)

Stefan

sirodek

Barbara - Róża - potem Stefan - na

448
stępnie radco Labielski i dalej Dr
Raczkiewicz.

B. R.

Róża

Czy to będzie ktoś z lepszych gości?

Barbara

Tak! dama.....

Róża

Koldra biata czy białkitna?

Barbara

Białkitna, xrestzannijssa - tylko rac dwa...

Róża

Kosie jakie książki przytóska?

Barbara

Nie trzeba - Wątpię, żeby ta dama czytała.
 Ta ... w rachunkach nie trzeba robić ogra-
 niczeń ... można się nie kłopotować ...
 resztę ja będę sama kontrolować...

Róża

Dobrze! - A myślała o reklamach?

Barbara

Le ctery.

Róża (patrzy na szafę z książkami)

Jeszcze mi wyszły - nie mam. -

Barbara

Ja tu ^{myśl} przygotowuję i broszury i rekla-
mami i garnitur srebro i grzebienie
a w rogu pokoju rydla dwa nowe,
motyky - siekiere - piła - i.t.d. Starem
nie krępować się. —

Róża

Tak! ja tu za chwilę, po mydła przyjdę.

Barbara

Będę tu z tej strony gdzie kawase. Ado
sąfy dać dwa kostiumy gimnastyczne
dwa kocy, rękawice wszystko w bród.

(Róża wychodzi głęboko - wchodzi Stefan)
/ środek

Barbara

~~No sursie ie Stefan vroie. Co?~~
jest ta pami w miasteczku?

Stefan

To jest pami hrabina. —

Barbara

No... tak...

Stefan

Pami hrabina Strzygomska

Barbara

Tak!

Stefan

444
Gustawa hrabina Trygowska. Tak
prowadziła wszystkie hotelary. —

Barbara

Oddaś jej Stefanu list?

Stefan

Wstanie stała na balkonie i pukała
pestki z wisien ludzian na głowę.

Pozwoli sobie paui doktorowi zwrócić
uwagę, że to wcale nie po hrabsku.
Ale tak było — jak przeczytała
list zaczęła się śmiać — kawotata. py-
cha — i zaraz urobiła wrasku

żeby jej zawołał fiakra.

Barbara

Dobrze! - niech Stefan idzie na gości:
niec i patrzy uwaruń - skoro zobaczy
z daleka fiakra z tą panią, lecisz
tutaj i daj mi znać - ja wyjdę
naprzeciw niej - najlepiej karać się
fiakrowi zatrzymać kogo figury na
drodze - niech tam na mnie czeka. -

Stefan

Pycha! jak mówi pani hrabina - podąż.

Barbara

Idzie pan Radca Łabielski ?

Stefan

Ja powiem prawdę. Już wyszedł i bę-
dnie widoczny.

Barbara

To do Stefana nie ualery. - Ładzi się
że to on tam idzie - proszę mu po-
wiedzieć że czekam na niego. -

Stefan

Szycha ! pędzi ! -

(idzie i widac to radca jak rozmawia
chwila z radcą Łabielskim, który

ze świeżo ufarbowana, na ciemno głowa,
i broda - pod parasolem spaceruje
chodzi w laśnactwach pełen grzeszności
podchodzi do Barbary, która pręży:
muje go ciępyko i ściera rękę)

Barbara.
 Łolna, łolna. -

B. Z.

Rad. Łabicki (z parasolem
pod pachą w laśnactwach zbliża się do Barbary)
 Pami Barbaro!... (cięko) amie!... porwał
 mi strój! chociaż pociągnął...

Barbara

Przesz dwa dni ukrywać się pan,
Zamiast razić się szukaniem trzasko-
wego przedmiotu.....

Rad. Labielski

Kryję się dla ważnych intymnych
powodów.... przysięgam - gdybym nie
musiał, na skrytkach - proszę wstąpić
na skrytkach.....

Barbara (a pogarda)

Męskie przysięgi: zamiesz pan! Ja
jednak działam i oto znalazłam
ten przedmiot i tam gdzie mnie prze-

crucie od razu srubaci karato! - Ten
 nikczemny - ten asystent - nasz powiernik
 nasz kochany - okazał się włascicielem mojej
 tajemnicy, w jego ręku jest mój honor
 a w kieszeni podwójka....

R. Labieński

Powiedziałem raz już - wysłanie go! -

Barbara

Tak! zapewne - a za nim poleca, wszystkie
 te wariacje. Tu chodzi o coś innego i ten
 węzeł ja tylko rozstrząsać potrafię.
 Chodzi o uratowanie sercu w geście

i zerwanie z nim kontraktu. - Jestem
na dobrej drodze, proszę mi nie przeszkadzać.

Rad. Labielski

Jesteś idealnym dyplomacym i rozumem.

Barbara

Muszę mieć głowę za wszystkie...

(widac przebiegając swatem radcywiz Ko-
uopajtyś i gimnaze na prawo - za nią po-
dem leci Dr Raczkiewicz).

Kelna S

z prawcy
na lewo

Cis sami - Dr Raczkiewicz

Dr Raczkiewicz

Czy tedy wpadła Konopajtyczka?

Barbara

Leciła tedy. —

(Dr Raczkiewicz zagłęda do gabinetu elektry-
cznego. — (zamyka drzwi.)

Dr Raczkiewicz.

Jest! wskoczyła przez okno! — uciekła mi
z miastą ze stołoty. — (do Barbary) Basiu!
błagam cię — weź miśteczkę i uświetnij nasze
zgromadzenie swoją osobą! —

Barbara

Ach! daj mi lepiej klusce od szafki z myd.

Matni - potrzebuję kilka sztuk.
 (Dr Raczkiewicz daje jej klucze)

Dr Raczkiewicz

Stużę ci moją najdroższą!.....

(Barbara wchodzi do gabinetu elektrycznego)
 Matni! ja - niech przyjdzie zamiatać...

Barbara

Dobrze! czekaj tu mam telegram do cie.
 bie i to wielkiej wagi od Raczkiewicza...

Dr Raczkiewicz / II Lewo!

O! - (Barbara wchodzi do gabinetu elektrycznego)

Dr Raczkiewicz (do Zabelskiego)

Wyszedł pan już dobrze?

Rad Łabielski

Doskonale. —

Dr. Raczkiewicz

No to mieliby pan radca przyjdzie na dach-
zarezerwowanemu panu s'lesze miejsce będzie
pan dach pobijać.

Rad Łabielski

Kui wysiłek — ja teraz bez parassie ani się
nie ruszę. Tutaj uagła jak liemie, to esto:
niek nie ma czasu zapisać Jesus Marys'
i już cały uskry od stóp do głów.

Gr. Raczkiewicz

To niech pan wejdzie do stołka - do
stodoły - będzie pan rarem z dama-
mi zamiatat.

Rad Labielski

Nie chcę - tam w dachu są dziury
będzie na mnie łafo w raris tego.

Gr. Raczkiewicz (bierze jedne
z uiotet przostawionych przed Łosiz.)

No to będzie pan radca zamiatat
pod parasolem kiśly maciej być nie może

Rad. Labielski

3.
Chyba że - ale tylko pod tym warunkiem.
(bierze miotłę - rozpięta parasol i wychodzi
głęboko widac go jak zunka w głębi sadu.)
wchodzi z gabiny Barbara - nie ma wyde
gałki - czkawice czepak - grzebień szorstki
brossury - wszystko wnosi na stafę i skła-
da na wierzechu.

Dr Raczkiewicz.

Coś ciotku? usiłowałaś ja namówić
aby wróciła do stodoły? -

Barbara

Nie chce - mówi że się jej należy ka-

480
stryknęcie kciży i że czeka.

Dr. Raczkiewicz

Trzeba będzie to uskutecznić...

(chce iść do gabinetu.)

Barbara

Daj spokój - nie idź - stoi przy oknie
i wyskoczy natychmiast skoro cię zobaczy.

Dr. Raczkiewicz

Dziwię się...

Barbara

A ja się wcale nie dziwię... Mając
do wyboru i za swoje pieniądze.... Czy

457

mtody opój, czy stary, to już wolano =
był młodszy...

Dr. Raczkiewicz

Basiu! 'złociu! Jak ty mi nie mo-
żesz darować tej niewinnej, prarodziciel-
skiej igraczki

Barbara (z wybuchem)

Ładna igraczka! i to dziecięca! Orgia Feska-
wco, orgia na podniecie alkoholu! Stary
rozpuśtnik i w takim stroju!

Dr. Raczkiewicz

W negliżyku.... tylko w negliżyku.

Barbara

To u ciebie uoglisiek - i spryńce z chowa
 podlotkami uciepionymi u tych rzek!
 Gdy pomyślę kręć mi się w żyłach cięwa.
 A ten bersewik, który to wszystko pro-
 wadzi - ten asystencik, sprawa i przy-
 czyną wszystkiego - musi ztąd iść precz
 i to zaraz - zaraz - zaraz - czy stysano?

Dr. Raczkiewicz

Stysano awiele - ale kontrakt opiewa...

Barbara

To już moja sprawa jak będzie opiewał.

Przedewszystkiem przeczytać telegram
od Marakiewicz - o'w nowy asystent
Porsowski jest to drodzy, i będzie tu wie-
cownym przizgiem. -

Dr Raczkiewicz

Co mówisz?

Barbara

Czytaj! →

(Dr Raczkiewicz czyta po cichu)

Dr Raczkiewicz

Basinićci - jedno tylko. Łdaje mi się
że ten Porsowski to jest ten, którego tam

uzywa się zielony miedyk.

Barbara

A czy zielony, czy białawy - co to ma do rzeczy.

Dr. Raczkiewicz

Tak - ale widziś - on mi ma dwadzieścia
czterech lat - i co te panie na to powiedzą?

Barbara

On będzie miał na to doświadczenie -

A reszta, dopóki nie będzie.

Dr. Raczkiewicz (kwa głowa.)

Wzrostu cztery lat.

Barbara

444
Wszystko jedno! - Stusiej w takiej kaleruśce
być nie można. - Ja biorę tę sprawę w swoje
ręce (idzie do drzwi gabinecia elektrycznego,
odchyła je i mówi stodo.) Pami na d-
czywi pisze ciska? Bardzo dobrze,
proszę czekać za chwileczkę przyszedł pami
pami Asystenta! -

(zamyka drzwi - wraca do meza i mówi przyciszonym
głosem)
Przedewszystkiem proszę przyjść do wiadom-
ości że za chwilę przyjedzie tu jako
pacjentka... Leokadia Strzygomska, ale co
co tu było i wyprawito się - Ale jest mi

potrzebna do moich.

Dr Raczkiewicz

(zaciara z zadaniem reze.)

Barbara

Proszę się nie cięczyć, nie świsnąć razem
i nie zaciarać rąk - bo ja będę miała
sko na to wszystko...

Dr Raczkiewicz

Basieńko zdaje ci się. To muszka umie
to dłoń ugryźć....

Barbara

Ja wiem najlepiej jaka to muszka i gdzie

pana ugrzyta. Ta dama będzie oko
lamiu miszkać, i ja będę miała na
mą oko dzień i nocą, oko młodszej
kobiety. Ta ta walczy o honor i cętoś
serwuje janciszyny, stóben repreny
to co pan miszka. Skoro ja panie
prypprowadzę do stodoły - proszę za-
chować z cętoż reberencyą i potem
uść ze mną na rękę. - Do tej chwili
z Henrykiem jakby nigdy nie -
najgrzecciej przystać go tutaj niech
aplikuje tę licytyngę - czy tam co

~~chce~~. - Do niecora tercu musi być
uprzedzisty.

Dr Raczkiewicz

Podziwiam Cię ciuile!

Barbara (a pogardz.)

Ha sama karda jest ciuilem -
czy kobieta tak mistkarielua jak
ja - czy tam coś co tkwi za bufer-
tem w kaniarui. Reverte informac-
cji uobiele poruiej. - Proszę wró-
cić do strody i przystać tu asystenta.

Dr Raczkiewicz

Stucham cię kochanie! - (wychodzi)

Scena 9.

Barbara - Stefan - pośmiej Róża - Henryk

(Barbara chodzi niespokojnie po scenie -
wchodzi Stefan)

15 minut
sceny

Stefan

Pani dyrektorowo! ~~widuję~~ że pani
hrabina sadzi fiakrem od miasteczka..
widac z daleka... -

Barbara

Dobrze. -

Stefan

(potyka się o butelkę Pomery stojący
koło szafy). O

O! tu jeszcze butelka tego napitku..
Sprząta się sprząta, a to jak z pod
ziemi jeszcze wyrasta.....

Barbara (zła)

Bo też się i tak sprząta (wymosiła.)

Proszę sobie zabrać to skaradstwo..

Stefan (czyta etykiety)

Pomery — derui — sec.

Barbara

To wszystko jedno...

Stefan

Ręcki całuje - pani dyrektorowej - będzie
własnie na chrzciny mego sro'stego jedy-
maks - A teraz idę stanąć w poprzek pani
krabuiy. -

Barbara

Ja idę za Stefausem. -

(Stefan wychodzi z butelką - wchodzi Róża
i idzie do szafki z książkami.)

Barbara (do Róży)

wszystko leży tu na ~~szafce~~ stole
(wychodzi spieszenie, we dnia proradzyciel)

na weranda, mija się z Henrykiem
do którego uświ bardzo uprzejmie.)

Barbara

Pauli radszymy czeka w gabinecie elek-
 trycznym na Paula - panie asystencie.
 proszę się spieszyć... / środkom
lewej
 (z uprzejmym ukłonem odchodzą z głęb
sach.) / Henryk patrzy na nią rozkwiś-
ny, wzrusza ramionami - dostrzega Różę,
która ustawiła swój mały stolik przed
szafą i układa na nim mydła seckie
brossury po które prysnęła.)

Henryk (podchodzi do Rózi)

Co pani przygotowuje?

Rózia (nie patrząc na niego)

Mydła reklamowe - broszury i drobniarzi..

Henryk

Czy to kto przyjeżdża?

Rózia

Tak - jakaś dama!

Henryk

Jeszcze ! o Boże ! - (po chwili) Niech pani
się na mnie spojrzy. -

Rózia

Tam w gabinecie na pana czekać ...

Henryk

Nie może mi pani w żaden sposób da-
rować temu pokryw i tam malenka
nie może ale - przywracę. -

Róża

Pan asystent ma u siebie zdaje się
te swiezo nadruki broszurki o Gencjannie.

Henryk

Tak! -

Róża

Ja te wszystkie drobiazgi zamieszczę do

pokoju, który się urządzi i wróć po broszury.

Henryk

Ściągle się pan na mnie patrzeć mi będzie?

(Rózia wychodzi wychodząc wygodnie i drobiazgi)

Scena 10. 1. i 2. osoby

Henryk - Radcywi Kowopajtyś wychodzi
z gabinetu elektrycznego.

Henryk

Już pan sturę...

(Radcywi Kowopajtyś omdlewając opiera się o karykaturę)

Radcywi Kowopajtyś

Jestem tak temu ciekawiem wyszczepała

że muszę zrezygnować z mojej dotychczasowej
licytacji. - Przy tem jestem + takiej de-
presji - + takiej depresji. -

(rusza się na kanapę.)

Henryk

Raison de plus żeby pójść się zabiegowi..

Radecku! Kończaj się

Ach! mimogę... przynajmniej ma rację..
Coś pan chce! ja jestem naturą która
wymaga leczenia indywidualnego. Pan
to pojmuje. - Ja to czuję. Potem dla
mnie wszystkie psychiczne to cały świat.

4/3
A tu trochę za mało kłada nacisku
na tę stronę Własnie....

Henryk

Pani daruje - ale Własnie przegrada...

Rados. Kousajitys

Ach panie! ja całe życie ~~Własnie~~ walczę
z brutalnością pochodzącą Własnie z za-
patrzeńcia się może w tę przegradę....

Moż' męzius!... Pan go widział - tutaj już
dwa razy - no najlepszy - idealny - Fry
mi very napastmija, na samą myśl
o nim ale - gruboskórny panie i to moje

tragedya.

Henryk

wydał mi się bardzo sympatyczny... kiedyś..

Pader. Konopajtyś

Tak... może... ale czy pamięć nie jak on
mnie nasywa? Pamięć to powiem - ukośnię
bym się nie przysnuła, nasywa mnie
Empiria Pipijerua! Jemu się to wyda-
je bardzo zabawne. - A ja mam ten typ
usławolijny. Gdyby mnie nasywał ko-
bieta, fataha, albo kobieta Bakakowska
albo coś takiego - ale Empiria ~~Pipijerua~~ Pipijerua!..

Henryk

Wiesz pami stanowco mi chce Licytyny? -

Rad. Kuropajtys

Stanowco - dris' jestem w takiej depresji..

Henryk

(Zagladz do gabinetu elektrycznego i wyco-

si z niego miotle porostawiaj przez Kuropajtysa)

Tedy jest tu mioteczka, musi pami powro-
cić na swoje stanowisko. Coś puszcz! -

Rad. Kuropajtys

Z reki pana nawet i to przyjmę...

(bierze miotle)

Henryk

A co do Empirii - Pipijeruy, uiecl pani
jui się z tem pogodzi. - Skoro mąż pa-
ni jest tak sympatyczny. -

Rad. Konopajtyś

Lzy mam to ośmiel mówiąc o nim, ale
gruboskórny. ... Pau^{nie}rie jak ciężko jest
być żoną męża gruboskórnego. -

Henryk

(Biorąc ją pod rękę i całując ją w rękę)
LwTassera skoro się ma tak delikatny
naskórek jak pani. -

457
Rad. Kucopajtyś

Ja mówię duchowo, panie asystencie- duchowo!

Henryk

Ja także mówię duchowo panie asystencie-
duchowo!

Rad Kucopajtyś (molejąco)

Pan jest rozkoszny... od pana wszystko bym chciał

Henryk (prosiąc go ~~o~~ wyjście)

No! nawet Eupię - Pipi jowu... .

R. Kucopajtyś

To wszystko zależy od tego panie asystencie!
Ładzi się, że nawet i to, skoro cię wszystko

478
Kiedy pan mnie odwiedzi? Ale tam
to miejsce. Mój będzie panu bardzo rad. -

Henryk

A pan? -

Rad. Kuropajtyś

Ja - może więcej niż rada....

(wychodząc, objął pod rękę. Już stojąc na werandzie)

Rad. Kuropajtyś

Mnie się zdaje że pan mnie uśmiał..

Henryk

Może dlatego aż tak się mi przekonał
że pan jest rzeczywiście kobietą fatalną. -

479
Rad. Kuropastys

Przekonaj się pan przekonaj...

Henryk

Sto wie - kto wie - / środkiem

(wychodzą i giną w stronę słońca) / prawo

Chwila scena zostaje wolna, pośrodku od le.

tej strony wchodzi Barbara i Gustawa

Strzygów ubrana ciemno i wolonem kafo.

być zarzuconym na kapełusz i od.

czarnym w tym gtony.

Scena II.

/ środkiem
lewo

Barbara i Gustawa Strzygów

Barbara

Proszę - mieć pani wizytke! - (ochłodzi
i idzie do drzwi gabinetu elektrycznego
zegląda później do gabinetu Dr. Raczkie-
wicza - wraca do Gustawy Streygón, którą
gdy są same traktuje z wymiastacją
i prawie z pogardą.)

Barbara

Wtęc pani rozumiała o co chodzi?

Gustawa Streygón

Pewnie 'mądry' głowie dość jedenaście
stów i pałka w Feb. ....

Barbara

Pani będzie musiała się zastosować do swej roli:

Gustawa Storygon

Niech się pani nie boi, tak sobie ^{nie}muszę
nabierać, że pani sama zdębieje... O to ma-

stecku wszyscy mnie brali za krakusa. -

Powiadam pani kousać było ze śmiechu. -

Barbara

Chodzi o to czy pani nie zna tego asystenta?

Gustawa Storygon

Powtarzam pani że nie. U nas to naszym lokalu
studenci mi przychodzą, bo się mi krydy.

tuje. Tam bywa sama nobliwa kliente-
la. Same komitajisery. To wszystko pije
za gotówkę - dlatego ja jestem taka przes-
pita - musicie mnie na nowo przes-
bić try i waże góry - Ach te góry! te
drzewa .... to upija gorzej niż to co się
tam pije - ale tak jakos' trochę ie
wie pani co? aż się płakać chce - suse-
gołniej w nocy tak pachnie ..

Barbara

Wzięła za tę przystupę, którą pani mnie
solda - będzie pani mogła być w naszym

zakładzie jakiś czas - tylko Pau wie...

Gustawa Skrzygusi

Już wiem! już wiem! - niech mi pami-
ni pami radości, uroja pami!

(o przystępie radości chwyta Barbara za
reka leca ta z miastajana odkaza cofa się.)

Barbara

O! proszę z daleka!.....

Gustawa Skrzygusi (zdrówiona)

Dlaczego? dlaczego?

(chwila młoczenia - Barbara spojrzata na
Gustawę Skrzygusi z pozardę - ta to zrozumiała)

i głosem ~~amici~~onym mówi)

Przepraszam . . . . pamięć . . .

Barbara

Zaprowadzę pamięć, teraz między te dawy.

Gustawa Strzygona

Laras - tylko sobie trochę usta uciernie.

uż bo wyglądam jak trzy c'wierci do

śmierci. Właściwie wyglądam jak ułamek.

Barbara

To jest właśnie zbytek - i proszę to
zaniechać.

Gustawa Strzygona

485
Ja widziałam że bratniacy mają takie mało-
kane usta. Jak Boga kocham!

Barbara

Ala właśnie lepiej będzie jak sami bę-
dą błada.

Gustawa Strzygowski

Aa no! to dobrze - będą taki trupcy
na urlopie....

Barbara

Ach! jakie sami ma powieściowia...

Gustawa Strzygowski

Jus - firmis - teraz zacynam być ci-

stingue - uroda wdowa po profesore
 uniwersytetu . (prostuje się.)

Barbara

Proszę za mną.

Gustawa Stężyca

Jeszcze jedno! To wszystko pamię? i te
 drzewa takie?

Barbara

Tak wasze!

Gustawa Stężyca

Boże. jaka pamię szczęśliwa - jaka pa-
 ni musi być byle dobra i kiciu, kiedy

4. 107
Pan Bóg jest dla paui taki dobry! -
Ale ta góra za domem to przecież nie
paniusz . . . . .

Barbara

Półna jest nasza.

Gustawa Strygou / z miłośnikami

Gadanie!

Barbara

Slacrego to panis, tak drwi!

Gustawa Strygou

Bo ja wysłataam ie to co na dole, to ualeis
do laski - ale takie góry to już pana Boga.

Widzę że się ponuyliłam. Otworzę taki
 duży crasseu a to takiej knajpie to już
 całkiem zgłupieje. - No już teraz gęba
 na kotek - distinguish - dama i jestem
 na pani rozkazy...

(wychodzę na werandę i tam spotykam
 wchodzących Henryka i Prerusa Lottysa.

Scen. prezentacji odbywa się na platformie
 werandy.)

Barbara

/w głębi/

Pani hrabina pozwoli przedstawić so-
 bie pana prerusa Lottysa i naszego.

mieszcniowego asystenta pana Henryka
Machonia. (mercyński się kłaniają -
Gustawa Strzygón z perną podnosi my-
ciąga ku mercyńskiemu ręce.)

Gustawa Strzygón

Przyjemnie mi...

Barbara

Proszę dalej:...

(odchodzi z Gustawą do głębi sadu do strony stodoły)

Scena II.

Henryk - Przesłottys

Przesłottys

Co to za ptak?

Henryk

Podobno jakiś hrabia Strzyżowski.

Prezes Sottys

Pierwszy raz słyszę o takim hrabimie —
Cóż wydadzi mi się jakby coś tego...

~~My mężczyźni mamy nos.~~

Henryk

Nosie ..... co nam do tego. —

Prezes Sottys

Pau dris' mi o humorze.

Henryk

Ładzi się panu - (poiera ręce, czoło)

Preres Łotys (który miał w ręku

plaskę, paczkę z albumem i postrząkami)

A ja właśnie chciałem pana widzieć i ca-
tej pełni humoru i ożywienia. Pamię-
Henryku. Niech pan na mnie spojrzysz
i to uważnie ...

Henryk

(patrzy na preres Łotysa, który jest ogło-
ny i odświeżony, ubrany elegancko jasno
w białą kamizelkę i w ogóle ma wygląd
upiększony ale zarazem jakiegoś jakby

492
zakłopotanie na trasy, po le
który dodaje mu wolności.)

Preses Lottys

Czy znajdujęs mnie już choć trochę
zadowolonym?

Henryk

Tak jest.

Preses Lottys

Na korycie? czy choć trochę na korycie..

Henryk.

Tak jest...

Preses Lottys (ściska go radośnie razem)

493
Dziękuję ci mój poczuwaj się.
Dziękuję ci! - -

Henryk

Sobie pan podziękuj w pierwszej linii
czytaj tej przesyłce która wywołuje
w panu tę metamorfozę....

Przesłottys (z zachwilem)

Ale... powiedz mi Pan już tak serce
supelnie serce - czy mi jestem smieszny?

Henryk

Dlatego pan miałby być smieszny?
By dlatego że się ^{odmicił} ~~pan ogłosił~~? że masz

494
białą kamizelkę? -

Preres Lottys

Nie - ale czy nie wyglądam proteusjonalnie?

Henryk

Nigdy w życiu!

Preres Lottys

Nie z powierschowności ale z czynów...

a właściwie z tego co zamierzam . . . .

Henryk (patrząc na niego ciwarinie)

Pau coś zamierzasz?

Preres Lottys

Tak... i lekam się . . . .

Henryk

Ach! (po chwili) Jaki pan postawienie?

Przes Łoty

Nie śmieję się pan ze mnie.... Tak!....

I widzi pan dzieje się rzecz dziwna. --

Teraz - gdy się do niej przybliżam ...

gdy chcę coś powiedzieć, coś mi nie kus.

czegoś, byle tylko spojrzeć na mnie.

byle przenieść się blisko, czuję że

mnie coś w gardle ścisła, jakiś po

prostu stulecki lęk na mnie napada.

na mnie starego wygę - i wie pan ja

się / uszczę - ja! Taki jest wielki urok,
jaki ta dziewczyna na mnie wywiera.
Naprawdę... ~~głupstwo~~ - kupiłem całą
serię pocztówek z tutajszymi górami
bo wiecziatemu nie chciała je mieć...
i dostatek w księgarni tutajszej wy-
jątkowo gustowne, albiem wstawić
do pocztówek. I co pan powie, uszczę
się z tą całą paczką już trzeci dzień
~~jak~~ ~~jaki~~ ~~tytułu~~ i nie mogę się na
to zdobyć, aby jej to ofiarować. Tenże
jaki tydzień ^{teraz} - ~~drżąc~~ ~~du~~ ~~tenże~~,

bytbym powiekszał - Różnie masz tu
 powiększać - teraz skoro już postanowiłem
 oświecić się a więc - coś mnie za gardło
 ścisnąć i uciśnięcie rąk i uciśnięcie
 powiększaniem, albowiem, a co najgorzej
 z moją ofertą matrymonialną. To
 mi ~~plaga to?~~ co pan na to panie Henry?
 (Henry, który cały ten czas medial
milerać i głowa spuszczając i zwró-
cić utkwionym o Henry - gryząc
usta nie nie odpowiada.)

Preses Lotkys.

Może się to panu drwina wydać -
 że ja stary ~~możliwym~~ ~~być~~ ~~zjściu~~ ~~panu~~,
 zwracam się do pana po radę - w końcu
 nie spowiadam się przed panem - ale
 (e przymusowym uśmiechem) trochę
 w tym jest i pana winy... mówiliście
 cięgle, ~~cięgle~~ wszyscy - że się - że się -
 jeszcze czas, ~~jeszcze~~ ~~można~~ - no i tam
 w tym widocznym niepokojem sercu coś
 się zbuntowało... i to w kierunku mojego
 kłówanym

Henryk

(Jakby się okazał z jakiś ciężki sui)

Tak... Ha no!.... skoro tak być musi..

Przed Lotys.

Pan mnie rozumie... Pan mnie odczuwa..

Henryk

Jest jedna linia na której ludzie
zawsze się porozumiewają i odczuwają. -

To jest droga Pana linia miłości. -

I na niej nie ma ani starych ani młodych -

może jeszcze są ci średni, ci
którzy nie kochają, ale ugrają mi.

Toscy odczuć. - Ale i stary i młody

to oni się zawsze jeszcze kochają - po-
rozumieją. —

(po chwili)

Dlatego może ja pisa rozumieć.

Przesłottys (zmierzonym głosem)

Czybys' pan takie kocha?

Henryk

choć... ale moja miłość to bóstwo
wydane. — Miła nawet chwila, która
tęczy - zawieszona przedemną i ku-
ka... Długo jest już to krainie ab-
strakcyj... umiotta już z mej drogi

574
wzrywistocie...

(obaj mięscy ci patrz chwile z miłosci z nie nie)

Henryk

Chodzi tu teraz o pana musi się pan
rozdawać bo takie zmaganie się wy-
cierpie pana serce...

Prezes Lottys

Ja to czuję sam.

Henryk

Najlepiej pośrodku pan ten album nie-
sreżony na jej stoliku a ja tylko
uprzedzić - tam leży.

572
(się albiem i ktadzie na stoliku, przy
którym Rosia zwykle wydaje kisieliki -
Preses Łotys poszedł za nią i uśmiewał się)
Preses Łotys

Żegnął ci - jestes' Łotym chłopcem...
(całuje go) Ale powieś mi tak ścisze
supelnie ścisze, czy... gdybyś był tak
Rosiz młodzieńcem - byś mnie? (mówi to
z uadryczajnym wdrękiem, który opro-
miecia go całuje)

Henryk

Ścisze mówię - nie wahał bym się...

Preses Lottys

To głupie - ale jakos' mi racniej. -

Henryk

Pau nie ma syna?

Preses Lottys

Nie a dlaczego mnie pytasz o to?

Henryk

Tak sobie myslę, że syn pana byłby
bardzo szczęśliwy... Pan byłby bardzo
dobrym ojcem...

Preses Lottys (powoli jakby zamyslowy)

Tak - byłbym bardzo dobrym ojcem. -

574
(na werandzie pojawiają się Róża i panna
usłodzaczka Margajka, które idą z gł.
bi sadu na sece, porobi rozmarzając.)

Scena 13. / środek

(Henryk - Prezes Łośtyś - Róża - madr.
Margajka) (Henryk patrzy chwilę na
obie panny i mówi jakby z żalem)

Henryk

Idźmy pami presei każdy ku swojemu
przesuczeniu! Nie poradzimy nic w tem
ryciu! Co ma być psia krew - to będzie!
(z determinacją podchodzi do Madr. Max.

575-
gajskiej, która spłoszyła sie na jego
widok. Henryk uśmie ni patrząc na
nią i zagryszając ustami)

Henryk H. M. R. S.

Jakie zdrowie pani? Byłoby głowę trochę ciężej?

Nadr. Margajska

Ciężej... ciężiej...

Henryk

Co pani powaga - zimny czy ciepły kompres?

Nadr. Margajska

Mnie mnie powaga..

Henryk

Pani xodzi si ma gorąckę (bieżę ja
za puls) Tętu trochę przyspiessou.

Czy pani ucisł piramidou?

Madr Margajka

Ja nie wiem. Ja się nie znam...

Preres Łotyś (do Rósi, która

podessła do stolika.)

Róxięsko... tu drobustka serya pocztówek.

Rózia

Drożkuję... alejaję mam, kupił mi
Stefan nawet dwie serye....

Preres Łotyś

122
A! tak!

Róża

Może się pani przydać, one są real-
le artystycznymi wykonane.

Przesłany

Ala tu jest i albumik.

Róża

Odkupisz pani, ale ja mam swoje albumy
i u siebie. U mnie taka mała tych
przestorek . . . . . od driska.

Henryk (do Nadb. Margarytowej)

Ja pani przyniosę trochę pisaniczków

111
paui xarigje i potosij sz spokojnie
i swoim pokoiku. Za tam przyszedz
po jakims czasie robaczyć co sz xpa.
nia dzieje. — Proszę tam na mnie czekać.
(do Rosi) Te broszury o które paui chodzie
sz u mnie — przyniosz je zaraz razem
z piramidonem (x uśmiechem przymu:
srouym do p. Magajskiej) A paui uci
si kwiścuie sz uspokoić — paui jest
naprawdę bardzo zdenerwowana.

Przeszłość

(do Leuryka zabierając się x mn do

507

odlepić, po cichu.) M. H. S. R.

Łuók się spisałem jak durni - ~~daż~~
~~stano jak durni...~~

Henryk

To! no! powoli pan nabierze ostragi-
Niek pan ciągle krąży - i po chwili
zuók do mej podłejdrie - To się wyrośna...
(wychodze w głębi sadu - Goly krیکنgli
panne Nadr. Margajiks chwyta się za
głowę i w zdenerwowaniu pada na je-
den z leśników, na którym porostaje
w pozycji siedzącej z głową ukrytą

u d'ouiel. P. Margajka jest upuśko.
hau ale uieudoluie - uos me kaczer.
wieluoy, a ocy prawi cia, gle tes
petne . - Nos trycier chustka i' podciaga
nim jak ktos co zakatarouy. wrascie
pyta Rózi.)

Ocy on porzed?

Rózia

Kto ?

Nadr. Margajka

Ten . . . . . asystent . . . . .

Rózia

Ou zaraś przymiesz pami piramidou.

Madr. Margajka

Ach Boże! gdzie ja uciekuję - gdzie ja
się schowam...

Róża (zbliża się do niej z współ-
czuciem)

Niech pani się uspokoi to pani mi-
nie - to migrena...

Madr. Margajka

(zaczynając coraz gorzej płakać)

Nie - to nie mnie - to dopiero się to
mieszczyście na mnie wali...

Róża (zagradnie)

572
Jakie nieszczęście! (siada przy niej na
leśniku - panna nadr. Margajka chwyta
ją za rece i tak się do niej tuli jak dziecko.)

Nadr. Margajka

O! panno Róziu! gdyby Pani wszystko
wiedziała! Pani taka dobra - ja zawsze
mam dla pani tyle sympatii...

Róża (j. r.)

No więc niech pani mi wszystko pani
otwarcie. O co tu chodzi? -

Nadr. Margajka

(ptacząc i oglądając się na drwi.)

Oui. cheq - mme gwaſtun ze ugi wydeć.

Rosie.

No to mi jeſt jeſſere takie niſſerzeſcie..

Madr Margajka

Ale paui nie wie ze kog... to tata so.
bie tak poſtauił. —

Rosie

Mozie ze pane prersie Lottysa - to
bardzo godny cztowiek...

Madr. Margajka

Ale nie, ale nie - to za .... asystenta!

Rosie (odciwna ſię zduſmiona)

La migo?

Nash. Margajka

Tak! proszę sobie wybrać. - Prze-
cież on jest dla mnie za młody, za
ładny, za wesoły! On byłby strasznie
niecierpliwy... i ja jeszcze niecier-
pliwa. Co? - Prawda?

Róża (wzburzona)

Tak... tak!

Nash. Margajka

Ala i panna Irene i tato koniecznie
że to partya - że ja mam to głupie

jakieś parę tysięcy koron, a on nie
ma nic tylko dług i chorą, a także i nie
ma za co skouczyć doktoratu a tato
mu te pieniądze da na doposażenie
i tak o! i to się może stać tam
w mieście bo mama jak się dowie to
także będzie kontenta - i ojciec będzie
miał z kim grać w pikietę... i wszyscy
będą kontenci... tylko ja (każąc
się z pracą) tylko ja! tylko ja!
Róża (j.h.)

Picho! niech pani mi pracę... to się

nie stanie, to się nie może stać -
ja pani na to daję słowo...

Madr. Margajka

O panno Róziu! panno Róziu!

Róża

Proszę się uspokoić.... to się nie sta-
nie.. to bytoby potworze. Proszę obe-
trzyć rzy....

Madr. Margajka

Ja idę do stodoły - Niechę jego pi-
rami słone - niechę jego - niechę nie.
On by potem przyszedł dowiadywać

się jak ja się mam a ja nie chcę
z nim zostać sam na sam, bo on
wie się gdzieś osiadł... ..

Róża (gratuluje)

Nie! nie! on się pani nie osiadł...

Nad. Margajska

Fato by zaraz nas zaręczył... Czy ja
mam bardzo czerwony nos?

Róża

Trochę! niech się pani upudruje...

(Nad. Margajska wyjmując z torbki
puszek z puszkiem i maże się po nosie

Rózia / jej poprawia).

Rózia

Tu jeszcze ... teraz dosyć ... Ładzi się nie
idzie.

Nadr Margajka

Jerus Marya którą uciekać! -

Rózia.

(otwiera drzwi do gabinetu elektrycznego)

Łody - a potem przes okno do sasku -
a potem do stróżnicy | II lewoj

Nadr. Margajka

(ucieka się do gabinetu elektrycznego)

5. 519
Boig pami xaprac'! Boig pami xaprac'!

Rosie

Niektre pami mie xacyna ruor p'ekac'.

Madk Margajika

(niekejs do gabineca elektrycznogo.)

Mie! mie!

(Rosie patrzy na nie - wreszcie wraca na
sceny i zamyka drzwi od gabineca, na
sceny wchodzi Henryk, niektre przeszedl
i brosurki porwali xmienie siz oswie.
hlenie - widac od zachodzace stonie
przes liwie drzew.)

5-20
Scena 14.

Róża - Henryk

(dwukrotnie widac' swiętego się w odda-
pod drzewami przez Łotysa i jego
czego znów wśród drzew.)

Henryk

śmiałkiem

Oto są broszurki dla pani... A gdzie
panna nadradczanka Margajśka!

Róża (trądo)

Uciekła!

Henryk

Przed csem?

521

Róża (z. r.)

Może nie znosi piramidonu?

Róża

Nie - ona nie znosi ~~całej~~ myśli o...
matki i siostry z panem...

Henryk (z. d. w. i. o. u. y)

O! kto pani to mówi?

Róża

Ja wiem - ja wiem wszystko. - To się
stać mi może.... nie może.... Słysz pan!..

Henryk (z. g. r. z. b. i. o. u. y)

Panno Różo! życie mam cenniejsze

straszne wymagania. — (pociera rękę
po czołe) ~~To jest ciężko przedsięwziąć~~
 jakiś trudny, drogą i piąć się na
 niej po prostu na czworakach i z cię-
 żarami u nog, które ostrzymują i cię-
 gną w tył.... a honor kazać zwrócić
 to co się wzięło i nie zawieść nadziei
 którzy tam ktoś bardzo biedny —
 bardzo już życiem skołowany po-
 tosił w nas. — (chwila milczenia)

Pókie (stłumionym głosem)

Tak... ale dla czego sobą pisać

za to wszystko! Przecież to będzie po
prostu sprzedane - jakie więc tak
się głośni...

Henryk (smutny)

Państwo Różni - mnie już wszystko jedno.
Ja się już niczego w życiu nie spodziewam
bo ja wszystko tracę... kiedyś pani
może to zrozumie.....

Róża (biegnie do salki)

Przeżyj pan .... chwilę ....
(otwiera salkę z pomiędzy książek wy-
ciąga książeczkę kasy oszczędności)

biegnie do Henryka - podając mi
to książeczki)

Ja proszę pana.... też pan to!...

Henryk

Co to?

Róża

To moje książeczki kasy oszczędności...
~~tam jest trochę, troszeczkę....~~ to co
wbierałam sobie, bo chciałam dla
Rodziców pamiętnik postawić, ale
to wszystko jedno - oni jeszcze to nie
głównie potrzebują - a Pan wiek sobie

tem dopomorie ten doktorat zdać! -
 miech pan Brig browi! Pan moie uswet
 mnie nie widziec jak pan by dać jne
 doktorowi, to mi tam pan kiedyś
 odda .... odda ...

Henryk (warusowy)

Piedue moje drogie dziecko .....

Róża (która płače cięko)

Tam jest .... tam jest czterysta dwa:
 dziećcia korou i tu jest napisane
 że to na okazie ... więc.

Henryk (oddając jej książkę)

Nie Rózieczku! nie! nie mogę wsiąść..

Rózia

Jennie .... za mało...

← Henryk (pożegnanie)

Moxe! ... a potem jest jeszcze jedna
przeszkoda pomiędzy nami...

Rózia

Jaka? -

Henryk

Ławiersz - niedługo. - Ale za trzy
tygodnie - gotowiec - złote serce wiesz
na resztę życia ten grad pościeli.

ków, którym cię obsypię jak kwieciami
 (całuję ja po twary i rękach) jak
 kwieciami Gencianowy, tej błękitnej gen-
 cianowy wśród której wzrasta i za-
 kwitła nasza biedna i czarna miłość.
 Będzie to wspomnienie najpiękniejsze
 i może jedyne - serdeczne - szczere
 i przynajmniej dla mnie jedyne! -
 (całuję ja krótko - ona padła na krze-
 selko i oparła głowę o stolik - trzymam
w ręku książeczkę - ona chwilę patrzy
na nią i cicho odchodzi. Widzi snującego

się preressa Łotyśa - robi gest reka
wskażując na Róxię - i odchodzi
z głęb sadu.)

(środkiem)

Scena 15.

Róxię - Preres Łotyś - który
podchodzi do niej siłac się na swobodę
i widząc że ona na niego nie zwraca
uwagi, ale siedzi placząc rzewnie i cicho
zatrzymuje się strapiony. -

Preres Łotyś

Róxiu! Róxiu!... co to... ty płaczesz?

Róxię (starając się kwalczyć Tę.)

529
Nie .... nie ...

Przesłoty

Alle ty masz trasycką Prami kalauz -
Czy kto ci wyrażdź jaką przyskroć
powieść: ~~ja goton jitem w karkowej chwi.~~
~~li stauze w tej obrowie.~~

Róża

To nikt - to los... to twarda dola... to
już widac mnie tak byto przeznaczone..

Przesłoty

Ty nie wiesz drogie dziecko, co jeszcze
jest ci przeznaczone.... ty musisz być

bardzo szczęśliwa, i oczywiście jeszcze
drugiego kogoś szczęśliwym.

Róża (z wybuchem rozpacz)

Ja! już nigdy — nigdy to życie... Dla
mnie wszystko skończone...

Przesłany

Teraz właśnie uciekają się trzej życie
zacznie — może — dostaniejcie, kocham.
miejcie — pełne uroku, niespodzianek.
Dziś się jakie ponęty ile piękna
ma świat w sobie — jego kultura i roz-
ległość jego.

Roxia

Ja tego nie pragnę - dla mnie świat
 mógł się zacząć i skończyć w takim
 małym kręgu - ale to się wniemiło - to
 się skończyło. (ptace)

Preres Softys

(Lupetnie miessany posiera reka po
co bie krese i siade prey niej)

(po chwili)

I kwór ptacress? (Roxia milery)

Preres Softys

Co masz tutaj w ręku?

(bierze pięć z czeki książeczek kasy oszczędności)
 książeczka kasy oszczędności - Czyż?
 Fioja? Nie wiedziałem że jesteś kapi-
 talistką... (~~coś~~ ~~coś~~ na okariciela)

Róża

Nie... to na doktorat...

Przesłotys

Coś to? wstępujesz na medycynę? by-
 driesz się doktoryzować? -

Róża (zastanawiając się)

To nie ja.... to on!

Przesłotys

513
Kto ? ou ? ...

Róża

A - sys - tent ! Ale .... to za mało ...
to ja mu chciałam porzucić ... ale to za
mało - ! On gotów jeszcze zaręczyć się z pan-
ną Margarytą - i jeszcze ożeni się z nią ...
bo oni wszyscy tego chcą i jej ojciec
i panna Trema ...

Przeszłość

Że nie że to nie jest dla niego odpo-
wiednia żona .... ale (patrzy na nią
uważnie) co to ciebie Różu tak obcho-

(dzi i tak martwi? (Róża rasłama
oży. Prezes Łoży pochyła się ku niej
 i mówi zmienionym i wzruszonym głosem)
 "Różu! czy ty go kochasz?"

(Róża miły)
Prezes Łoży

Pytam się ciebie... jak... ojciec. Kochasz go?

Róża (ledwie dostygającym głosem)

Tak!

Prezes Łoży

(Po chwilowym cichkiem odetchnięciu)

A on?

535
Rózia

~~Fabie~~ ... ~~Fabie~~ Ale ou musi kowiec' stu!
dya... ~~ou ma d'fugi~~... ou ma stara,
chora matka... ou...

Preres Lottys

dosyc'... dosyc'... nie ptacz...

(staje samotaria kresetko i mowi z wysilkiem)

Wszystko sig zmieni - i stamie sig to,
co sig stac' powinno. —

(głęboko przesnuwa sig wzdol drzwi Henryk)

Preres Lottys

1 w gł. 56/

(wsta go z estrady weraudy)

Henryka 'chodź tutaj' kilka słów tylko...

Henryk (wchodząc na estradę)

Czy pan się z nią porozumiał?

Preres Lotys

Najzupełniej! Ale co najważniejsze, po-
rozumiałem się z moim rozsądkiem
i z moim sumieniem... Odryskatem
jedno i drugie. ~~Chodź tutaj...~~

Scena 16

Henryk - Róża - Preres Lotys

Preres Lotys (który ciągle

trzyma w ręku kuszenie kasy oszczęd-

depości Rósi) R. S. H.

Przedewszystkiem dobry mój chłope
kilka pytań w kwestyach formalnych..
Ile mamy tak zwanych rygorów..

Henryk

Dopiero jedus! ale do dwóch dalszych
jesteś już przygotowany... tylko...

Przesłottys

A potem idzie ten misserzany doktorat!

Henryk

Tak... ale...

Przesłottys

Gdyby twój ojciec żył - toby się tak
mi wlokło .....

Henryk

Zapewne ... choć mój ojciec był także
ubogi.. jednak Przawiera byłoby na drogach
w tej walce i przez to byłoby jakiś lucy..

Przesłottys

(do Rosi która bierze broń i chce odejść)

Rosiu! zaczeka chwilę..

Rosia

Bo ja mam wrządzić ten pokój..

Przesłottys

123
A ja przedtem chęć uregulować wasze życie
(do Henryka) Powiedzieć ci przed chwilą
~~że mój syn - gdybyś go miał - byłby~~
~~bardzo uciążliwy - bo byłby~~ bardzo
dobrym - ojem!... Ojciec ja zachęcam
to samo zrobić... Prosi się że mnie ja-
kieś pragnienie otoczenia kogoś moją
pociepą moją opieką... to co ci ja za-
pomniłem z życia i mem życiem w tym
właśnie kierunku... I to co się o ma-
mie zemściło na mnie fatalnie... ty wiesz
najlepiej Henryku... Ale na czas poradzam

Okoř

ci na czas... ~~teraz~~ (teraz - bydlenny zde-
 trac' te rygorosa... kończy' studya...
 i doktoryzować się z całą granderozą...
 My obaj, ty osoba głównie działająca
 a ja ot... podpora troja ze strony ma-
 teryalnej...

Henryk

O!

Preses Poltys (biore go w ramiona
na i wyciągając potem rękę w stronę
Pozi, która szeroko otwartymi oczami
patrzy na nich)

Przesłoty

Niechby jeszcze było kiej nam w tem życiu
 i ta walka z losem kasidennym w swoim
 kierunku ~~nabrała~~ pierwszego uroku -
 musimy jeszcze dobrać kogos... Ró-
 zianku 'chodź tutaj... to jest troja-
 zina a moja... przybrała córka (Różia
tuła się do jego pierci)
 Pocatujcie się... ~~moja biedaki~~.. ale
 tak karszynow... a potem mnie.. tak
 jakbyście byli moje rozbite dzieci.
 (oba mi ci ca tu ja się gorzco imieję

sie radośnie potem przeszedł Łoftysa)

Przeszedł Łoftys

Teraz wszyscy jesteśmy szczęśliwi...

Henryk (trzymając go za rękę)

Czy wszyscy? to jeszcze pytanie...

Przeszedł Łoftys

Tak ci słowo, że dopiero teraz znów ad-
 dyskałem i pchnąć siebie i swobodę
 i równowagę, którą utraciłem. - Ja sądzę
 że do matrymoniu nie trzeba mieć ani
 doktoratu... ani wypraw. - A po co życie
 marować i tracić je? Młodzieńcy druzi

543
kas nie braca, jedyna jest! jedyna!... ja
~~wiem co i temu~~...

(po chwili)

Tylko że tu macie zobowiązania...

Henryk

Tak jest ja mam kontrakt do końca sezonu.

Róża

Ja także

Przesłottys

A więc postępujcie mnie. Macie moralne
zobowiązania i nie macie powodu do
zwrotu. Prostanmy tu wszyscy my za-

5 194
kserem & sekrecie a ja depozytaryusz
naszej tajemnicy! - Będzie & temu urok
prawdziwej miłości - ja wiem, ~~a ile nasza~~
~~ludzi a zafascynacja kobiecy~~, że te damy
nie darowały by nam nigdy że to się tak stało.

Pierś

Pewnie ... one mnie mają za takiego nie...
i fascynację ...

Henryk

A ty jesteś wszystko! (cały ja & reke)
Pracę cały! wszystko!

Pracę cały

Tak' ale po co mająć własnie teni święto-
wi takie Stasi, takie Bierstockowe i.t.d.
ubliżać. Najlepiej cichutko potem po-
jśćcie do miasta...

Róża

Pau z wami!

Przesłoty

Nie - ja z wami - ale teraz to i ja mam
jesteń rzytecsy - Potem urzęduję wam
skromne gniazdko... takie do pracy i mi-
tusci. i. ~~po biory~~ ~~was~~ i poproszę was od
czasu do czasu o mały kącik & dobry

~~kochlany~~ ~~prawy~~ ~~krziko...~~ taki jaki
 miałbym u swoich dzieci, gdybym je miał.
 (~~Do Bóka~~) Ty bzdriess mi przynosić kawę
 tak jak wtedy gdy byś miał malenka.
 (do Henryka) A ty bzdriess że mnie
 grać czasem w szachy - co?

Henryk

Nieś dobrze .... dobrze ....

Przesłotys

Przeżyłmiej w zimowe wieczory to będzie
 przyjemnie. Będzie tam taki wdzięk
~~taki wdzięk.~~

Róża

To my pamięć!

Przesłany

Ty nawet nie wiesz przed jakim
salcustwem ty mnie ocaliła... i.. (patrzy
na Henryka) nie trzeba aiby ona kie-
dykolwiek wiedziała.

Henryk

Może pan być przekonany.

Przesłany

Tak! a teraz wszyscy na swoje stanowiska.
Ty Różo idź urządzić pokój dla tej

548
krabiny i zabieraj swoją książeczkę kasy
oszczędności, a schowaj ją przy sobie,
przyjdź się nam na nowe gospodarstwo.
czy na co? A ty Henryku bądź dalej
drogim asystentem dla tych dam.
a jeśli jeszcze wolny i do wrzęcia, poleć
na stołotę na dach - oddam się na
pastwę papy Margajskiego, który tam
czyha na mnie z kartami w kieszeni
i będzie przy tej okazji wygrzewał moje
reumatyzmy, które zaczynają już się dolegać.
Henryk

549
More to chwilom...

Preses. Saltys

Nie! tu święty Bore nie pomoże, ^{uamiet} ~~ani~~ bia-
ła kamizelka, ~~ani białe~~ buty. Trzeba się
zgodzić z losem i z czasem. Pa! do widzenia!

(wychodzi z teatru)

Henryk (dopada do Rósi)

Bore! jaki ja szczęśliwy!

Róża

I ja także! -

Henryk

Och! słychać ich głosy!... nie żuż...

uciekam na razie... do wickonia! ty mój

(wybiega)

Róża (assurés'liwiec bierze

brośniaki i uciska w drugą stronę sadu

na werandzie spotyka całą bandę dam

z królową i Barbarą na czele. -

Barbara (zapytuje ją sucho)

Czy pokój pani królowej gotowy? -

Róża

Tu, tylko kilka drobnostek ..

Barbara (prezentuje Różę)

Nasza masarystka!

Gustawa Strzygóni przypatruje się jej
uprzejmie !

Scena 16.

Wchodzi na scenę - Barbara - Gustawa
Strzygóni - uścisnąwszy u ręk Gustawy
Lilusia - z drugiej strony Gustawy idzie
nieznajoma Bierstockel - panna Stasia -
dalej pcha się doktorowa Orzech - rad-
czyni Konopajtyś - nieco dalej trzymają
się panna Irene i panna Margaryta.
Gustawa Strzygóni traktuje je wy-
miśle z sarkazmem i od czasu do czasu

przewija się po jej ustach jakby ironiczny uśmiech...)

Gustawa Strzygowski (patrząc na Rózię)

To słodka dziewczyna...

Paula Stasia

Taka... wulgarna...

Gustawa Strzygowski

Oua ma to sobie takiego coś sympatycznego.

Lilusia

Ja nie chcę - ja nie potrzebuję - ja tylko
jedną jestem tu namiętniejszą...

(Patrząc się do Gustawy Strzygowskiej) no!

i pani hrabina ..

Mecenasowa Pierstockel.

A - co ? - dziecko ! a poruszo się na tem
co pigus i wielkie ...

Gustawa Strzygou (gładząc Lilius po głowie)

Dobre - dobre moja matka - tylko tak
dalej a będą z ciebie ludzkie.

Lilius

Ja nie chcę - ja niepotrzebuję, ja jestem
już cały człowiek. —

Gustawa Strzygou

Nie - ty jesteś dopiero pół porcy.

Lilusia

Mi - ja jestem cała poręca!

Panna Stasia

Mi spręcaj się z panią hrabiną! Co
to za nieśmiała dziewczyna. - Ustąp się -
teraz ja posiedzę przy pani hrabinie.

Rader. Kuropawty

Może pani hrabina potępi się na ^{Leigabery} ~~sewleju~~.

Panna Stasia

Ja mój odstąpię...

Mec Bierstockel

Tu zdaje się jest precisely... mój ma

lepszę sytuację...

Gustawa Strejgosi

Kiedy ja mi jestem chora.. po co ja
się mam rozwalac'.

Barbara (chcę aby saterować
to niefortunne powieszenie)

No po prostu może pani krabiusz Angersa.

Doktor Orzech

Sembardziej że to greckie herandowania...

Panna Greca

My wszystkie się tak od czasu do czasu
rozwalamy.

Gustawa Skrzygón

Ha no! jak tam o to koniecznie chodzi,

gdzieś to ja mam się potoryć? -

(Kazda z paní ustępuje jej swój łóżko
oprac. Skrzygón i panny Margaretki.)

Kazda z domu

Tu! tu - proszę do mnie ...

(wreszcie mec. Bierstockel wyjechał
i pociągnął Gustawę Skrzygón na swój łóżko.)

Mec. Bierstockel

Proszę - tak - wygodnie ..

Panna Stasia

557
Ja dam swoją podługę pod głową
pani hrabimie.

Grówa Orzech

A ja mój koc - nadkryszaj lekki i miły.

Radek Konopajtyś

Ja pani hrabimie zrobię wachlarzyk
z najpiękniejszej gasy. - (wachiera się do
robienia wachlarza)

Gustaw Streygou

Ach mi! drigkujz... będzie śmiesznieć drukiem.

Barbara (moja chęć i miła uprzejmość)

Pójdę i sprawdzę w jakim stanie pokój

pani hrabiny. Może pani zechce wyprosić!

Mec. Bierstockel

Ach nie! niech nam pani ją mi zabiera!

Scena 17.

Tę same i rew. Józefcykiewicza pędsi
jak bumba - spocone że smę - za niego ledwie
możę nadążyć Łosia.)

Rev. Józefcykiewicza (do Łosia)

Gdzież ona jest ta hrabina?

Łosia

Tu w hali z paniami.

Rev. Józefcykiewicza (do Barbary)

559
która daje Łosi jedną miotłę.)

Barbara

Ło, postawie to pokroju pani hrabiny
razem z rydlami i łopatą... (Łoisa bierze
miotłę i wychodzi)

Rek. Józefcykiewicza

Ale hrabina? gdzie hrabina?

Barbara

Tam jest - ta na czarno - nie uciekła,
niech się pani nie bój.. (wychodzi do sadu.)

Rek. Józefcykiewicza

(do Hasi, którą wzięła to przesłanie)

Przedstaw mnie pani hrabiniu moja
Wota Stasiuśku..

Panna Stasia

Dziękuję Bogu że przyjechała, bo mój pa-
pa i mama to mnie ciągle w listach
głównie suszyli, że tu nie ma nikogo z wysi-
szej sfery. Nawet mama dlatego że ona
tu nie jest i jedzie do Vichy!

Rev. Józefczykiewiczowa

No to może teraz tu przyjedzie...

Rad Konopajtyś (do panny Leuz)

Pani ma jakiś wachlarsyk - może pani

564
nam pozycsy...

Panna Treue (ironicznie.)

Chętnie - a może liść topuśku na głowę?

(Panna Stasia prowadzi do leżącej Stasy.
gosiówniej Rev. Józefcykiewicza, które
o krygach podchodzi.)

Panna Stasia (prezentując)

Nasza rezydentowa pani Józefcykiewicza

Gustawa Starygoni

Jesús Marya! a to xobór numer! Tu
muszę dobrze jeść dawać!

Rev. Józefcykiewicza

562
A co? ja maritam ze mnie nie trzeba
odtwarzać, bo ja jestem chłobą zaktadu.
(Pakuje się jak najbliższy Gustawy Steyggn)

Grosz Orzech (niezacz od Henry
papierowy wachlarzyk, który podaje
z drukiem Gustawie Steyggn)

A tutaj malenki wachlarzyk - ten już
mi chce drukiem (do Lilusi) Posiun się
trochę niech ja takie tu uciade...

Panna Stanis (uciska się w gło-
wy leziaka.)

Ja pania będę wachlować!

Lilusia (lece do sadu)

A ja przyniosę gałązki i będę z much oganiać.

Gustawa Streygn

Ja nie są bardzo uprzejmie, ale czego
mi siekasz wstawić w sadzie - tylko
się dussą tutaj! -

Mec. Bierstockel

To jest groźne weraudowanie - i czekamy
na naszego asystenta, bo karida z nas
ma jakiś mały zabieg do zaaplikowania.

Gustaw Streygn

To ten mroźny? - to bardzo frontowy okaz.

Ekhada go na doktora ..

Prosa Orzech

Pani krebina nie lubi doktorów..

Justawa Strzygusi

Proszę pani - za co ich lubić - zawsze
jakaś chorobę wymyślił & ciotki..

(Wszystkie panie się kasimierają najgłośniej
mcc. Pierstockel.)

Mcc Pierstockel

Bardzo dowcipna ...

Lilusia (wraca z sadu i mówi

do matki) Ustąp się! ja będę muchy

opędnąć. -

Rev. Józefczykiewiczowa

Daj mi kawałek gazetki ja takie będę

opędnąć. - (Paunia Nadr. Margajskie

podchorążi z listem Topucha po który
pobiegła w porozumieniu z Ireną do sady)

Nadr. Margajskie

Pauni hrabina porwała sobie Turcję...

to jest list Topucha...

Gustawa Strzygóni

Czy to ja mam z tem zrobić - Ljiié?

Nadr. Margajskie

76
Nie, to na głowę...

(Gustawa Strzygóni włożył kapelusz i trzewiki
i krzesło topuch na głowę)

✓ Gustawa Strzygóni (minęło się)
Tak?

Rev. Józefczykiewicz

Niech pani uważa - bo taki doktor
jeden z drugim, to gotów pani bratnie
kazać i topuch surowo zjeść na kolację.

Gustawa Strzygóni

No a co? mi miałam rację mówić
że doktorów mi należy lubić (do Margarety)

567
Dziękuję pani.

Nadu. Margajka

Proszę!

Gustawa Strejgóni

Ala pani biedna chuda, - panie obie (po-
karuji na Józefczykiewiczowa) to takie siedm
kroń tustych i siedm kroń chudych.

Josia Orzech

Panna nadradcańska jest anemiczna jak
mieszkanka miasta. Gdyby jak je byt
na ksi - uprawiać sporty.. pani hrabina
pewnie takie uprawia sporty...

Gustawa Strejgón

Co takiego !

Joanna Orzech

Sporty - tutaj trudno choć na upartego
tu są konie.

Gustawa Strejgón

Ja jechałem w miście - tranwajem
mało - ale w nocy są góry.

Mec. Bierstrikel

A autem ?

Gustawa Strejgón

Nie cierpię - kucy - śmiechki beczyna

trzęsie jak mioszczą się...

Mer. Bierstockel

Potem w Warszawie to nie jest dystyngowanie
Więcej synek to są teraz konie...

Gustawa Straygon

Tak - je za życia mego męża miałam karetę.

Grówa Orzech

Me mnie chodzi o to czy pani hrabina
sama pokosi...

Gustawa Straygon (z aplombem)

W Warszawie ja zawsze sama pokosiłam karetę.
(wszystkie panie zalewione)

Tak? —

Rec. Bierstreckel

To musiało być bardzo oryginalne...

Eustawa Strzygón

Perme... Ja zawsze chciałam ułożyć mój
na uniwersytet.

Rev. Józefcykiewicz

To wszyscy musieli się patrzeć...

Eustawa Strzygón

A! przy moim życiu to ja przeży-
łam do rozumnych dzieł. To był
bardzo wielki czołowiek ale miewał ta-

571
kie fiksum dyrdum...

Lilucie

Fiksum dyrdum?

Gustawa Stesygoni

No! bywał taki warty z mokrą głową
na pewnych punktach...

Panna Stasia

Z mokrą głową?

Rev. Józef cykwićcora

Czy mi dość mu było ić był krabiaz,
po co mu było jeszcze być profesorem
uniwersytetu...

572
Gustawa Strzygona

To wielki pami. Taki był uparty i pomył.
ny. Mało mu było hrabskiego tytułu -
jeszcze mu trzeba było być profesorem.
Ale to gruncie rzeczy dobry człowiek. Wier-
tam Pami nad jego duszą.

Rad. Konopajtyś

O tak: wciąż choćby i grubo ko'ray to
przecież zawsze wciąż...

Gustawa Strzygona

To to... i przez to taka jestem abli-
chowana.

Mec Bierstrzel

Ale to pomiędzy nami.

Gustawa Strzygón

Głównie to powietrze i te drzewa - co?

Rev. Józef Krykietnicki

Tylko od nas się zbuntować i nie dać
się wciągnąć na to co się z ziemi wykopie..
Gdyby tylko tak chcieli - nasza aplikacja
własny przemysł.

Klub 18.

Ciż sami - dr. Raczkiewicz - radca Łabicki
nadr Margajski - prezes Łoty - pozmiej Barbara

574
Rozia - Stefan - Henryk - Zosia -)

Dr. Raczkiewicz (proradca tych panów)

Panowie pozwolę - może sobie pograją
w karty - tutaj wstanie (proradzi ich
do stolika karcianego - przechodząc
proradzi Margajskiego do Strzygonio wnej
i młotki)

Pan nadradca Margajski - a to pan prezes Łotys.

Gustawa Strzygoni

Ja pana prezesa mam przyjemność już znać.

Dr. Raczkiewicz

Myslałem, bo ci panowie siedzieli na dachu

Radca Labielski (krygując się.)

Ja miałem honor przedstawić się panu
hrabimowi... tam u stodoły.

Gustawa Strzygomi

Aha! pan zamieszkał pod parasolem...

Rad. Labielski

Wtanie - wtanie -

Madr. Margajski

Panie radco dobrodziej stoliczek uszka
partyjka się jeszcze uda...

Rad. Labielski

Idę - idę - (odchodząc tyłem uśmiechając się)

do Gustawy Strzygóni, która takie uśmie-
cha się. Gdy mężczyźni zasiadają przy
stoliku do kart — Dr. Raczkiewicz chwile
przy nich stoi i rozmawia. Gustawa Strzygóni
mówi tajemniczo do otaczających ją dam.

Gustawa Strzygóni

Czy to wariat?

Dr. Raczkiewicz

Nie, ale ma farbowaną ^{brodę} ~~głęboką~~ złotego
i kukurydzy — odfarbował się i teraz
ciągle chodzi z parasolem.

Gustawa Strzygóni

577
To wie ma kręcka

Liliusia (xachwyconu)

Ma kręcka!

Gustawa Starygoni

Ciekawam - czy on iśi takie pod parasolem!

Proszę Orzech (tajemniczo)

Wiecie wieście!

Madzi Margajski

Żto wie more przed kolacyą...

Gustawa Starygoni (do pan)

To wszystkie nasze uszyciemy!

Mec Bierstockel

Niestety!

Panno Stasiu

choj mama jak tu przyjechała ze
mną i ich obejrzała... to wróciła nazad
do miasta. Poni musi znać moją mamę.
Ona zawsze po tych dobroczynnych
komitetach... Chciała mnieabrać, ale
ja zobaczyłam asystenta - uparłam się
i zostałam.

Rad. Konopajtyś

Bo nasz asystent za wszystkich starczy.
Niech on poniz krabing zbada - nie stary.

579
Gustawa Strzygón

Wtasiwicie to i jeden i drugi może...

Prze Orzech

O mi... aui zawsze osobu... już.. taki tu
wyczeraj.

Gustawa Strzygón

To też kolejno... jeden po drugim...

(na scenę wchodzi Henryk)

Kec Pierstockel

Q. i. k. i. e... nasz kochany asystent.

Henryk (idąc do gabinetu)

Ktorej z panu się należy masaż elektryczny

Mec. Bierstockel

Mnie!

Rader Konopajty

Mnie!

Panna Asia

Mnie!

Mec. Bierstockel

Panie porwała - ja xawise ciekaw - ale
dris może to ja ...

(Heuryk stoi przy gabinecie Trzymajsc
reke na klamce. Dr. Raccilwics zwraca
się do niego)

Dr Raczkiewicz

Kolega chce w następnej kolei złożyć
dokładnie panią królową, spiszemy z niej
jutro anamnezę... Ja nie mam dziś czasu
bo muszę udzielić konsultacji panu profesorowi.

Henryk

(Wchodzi z głową Barbara i Róża)

Barbara (do Róży)

Chcę pani zająć miejsce przy swoim
stoliku - to usze, która z tych pań
wybierze sobie jaką książkę. —

Lilusia

572
chciej panie hrabina wrócić do czytania
"Historii występku"... Ja panie hrabino
odstąpię na kilka dni...

Panna Stasia

Chie, nie Słodony i Gmory - to takie
mamie że aż moja mama nie chce
tego czytać...

Gustawa Strzygón

Ami myślę... wolę już patrzeć na te
góry niż psuć sobie oczy nad temi
książkami... / Róża posłała do swego
stolika - mek Bierstockel wstała z Henrykiem

do gabinetu dr. Raczkiewicza zwraca
się uprzejmie do prezesa Łotyza)

Dr. Raczkiewicz

Wzi proszę panie presecie - będącemu
 zwalerać nasze reumatyzmy.

(idąc do gabinetu dra Raczkiewicza.)

Lilusia (do Gustawy Strzygony)

Co widzi pani hrabina jeden w drugie.
 go jakie to dręczący.

Paul. Łabieński (wskazując

się ze swego miejsca do Gustawy Strzygony)

Paul Łabieński

↓ chore pani hrabine z nami wiściła...
 (Barbara schodzi pomiędzy nich z piorunującym reżyszeniem na Łabińskiego)

Barbara

Pani hrabina mi grała.

Rad. Łabiński

Ja myślałam że...

Mad. Margajski

To posiekamy na przesera..

Eustach Stęgoni (siada na hamaku)

No już dosyć tego wylegiwania się..

Barbara

Pokoj pani hrabiny kupelnie gotow-
ale zdaje się że pani hrabina ma te-
raz być badana.

Gustawa Strzygón

Ach tak miściety i tak się boję.

Barbara

Tuż ma crego - nasz asystent jest wy-
jątkowo delikatny.

Droga Oresch

Zresztą pani hrabina musiata być nie-
raz badana.

Gustawa Strzygón

172
Nigdy sama, ale z cisią albo... ale
prawda z moim mężem!...

Rad. Knapajtyś

My tu będziemy raras obok dla doś.
nie pani wdowi.

Anna Jasie i Lilusie.

Tak! tak!

Barbara / cicho do Stefana, kto.

ry wreszcie na werandę i knosi kucie składane

Ory kuce pojechały na stację?

Stefan

Przed chwilą. -

chec. Pierstockel wychodzi z gabinetu us=
miechuista i rozpromieniona.)

Mec. Pierstockel

Śiękuj pan jest bajeczny!

Barbara (wsta Łosia & salki)

Łosiu proszę tutaj i poskładać koce
i poduski ze Stefanem. -

(do Gustawy Strzygony) chcie pani teraz pozwoli.

Gustawa Strzygon

Idę! posiadam paucum tak mnie
to dużo nerwów kosztuje ..

Mec Pierstockel

ale czego - on jest w dotknięciu nie po-
 prostu aks amitny.

(Wszystkie kobiety otaczają Gustawę
Straygon i prowadzą ją do gabinetu
elektrycznego.)

Grave Orzech

Tak! Tak! my tu wszystkie zostajemy
Lilusia

Wszystkie jak jedna.

Henryk (staje na progu ga-
binetu spogląda w stronę Rosi potem
wróci do Gustawy Straygon)

~~Łolaję się ze na pana, kole!~~ - (usiłwa
się - Justawa wchodzi do gabinetu)

Henryk (siłwi + strong Rózi)

Panno Róziu - a proszę tam paniznac' o mnie

Rózia (z uśmiechem)

Dobrze - już ja tam o panu pomyślę...

(Henryk wchodzi do gabinetu)

Lilusia (do Rózi)

Co on będzie czytał - co on będzie czytał!

proszę mnie to pierwszej dać! -

Rózia

To mi dla ciebie Lilusiu - to będzie jakiejś poezje.

Panna Asia

E! to uideu ...

Roxia

Ja uioiłam...

(Nagle słychać z gabinetu elektrycznego -
przerastający krzyk Gustawy Strzygowej
krzyki z dumieniem i przerażeniem - mężczyźni
wybiegają się od kart. drzwi gabinetu Dr.
Paczkiewicza otwierają się. W drzwiach
stoi dr. Paczkiewicz i prezes Lotfys)

Barbara

Boże! co się tam dzieje...

(Słychać głos Gustawy Strzygony.)

Gustawa Strzygon

Niech mnie pan puści - to ostatnie ku-
chralstwo! wypadła na scenę - ma roz-
czochrane włosy i rozciętą bluzkę,

Barbara

Co pani się stało?

Henryk (który wybiegł za Gustawą.

Ależ ja nie rozumiem co pani się dzieje
ja kaledwie się do pani zbliżyłem że
stuchanka... czemu xhadamie...

Gustawa Strzygon

To się narywa zbadanie? Pan się na
mnie rzucił jak salony...

Henryk

Pod słowem honorem...

Gustaw Stężycki

Mój panie - mnie nie rac lekarsce ba-
dali, ale ~~nie~~ w ten sposób!...

Mec Bierstockel (do innych panów)

A to ładna historia!

Gustaw Stężycki

Ja sobie nie pozwolił uchybić!

Dr Raczkiewicz

Pani hrabina się uspokoi - tu my na to
nie porwoliemy. (zwraca się do Henryka)
Pau rozumie panie asystencie że po
takim skandalu, pan nie może ani
chwili zostać w kaptadzie ... proszę że
mną do gabinetu - oddam panu indeks.

Henryk (zoburzony)

Stwierdza panu -

Leopold Orzech (do innych panów)

Co się to stało?

Mec. Bierstockel (z przekazaniem)

Ha! widocznie pani hrabina, tak po-

działała na jego zmysły.

Barbara (do Loci)

Lociu - proszę odprowadzić panią Krabing
do pokoju - położyć do łóżka - i podać
jej tam kolację. - Ja tam zaraz przyjdę.

Lusia

Dobrze!

Gustawa Strejgon

Straszenie jestem wzbawiona... coś takiego..

Lusia

Proszę się na mnie opierać...

(Przesłanie listów podchwiki do Roci i inności)

598
do niej cicho.)

Preses Łotyś

Pisze: tylko spokojnie - to wszystko się
mnie wydaje bardzo podejrzane. -

Per. Łosefsykiewiczowa

Biedna kobieta!

Mec. Bierstockel

Łto nie - może go sprowokowała. Alacego
kochała z nas do tej chwili nie miała
powodu się skarżyć..

Per. Łosefsykiewiczowa

Alacego mnie nie podobnego od niego

nie spotkało! kto wie jakie to tam
hrabskie utuczki!

Barbara

Je tam nie wiem, ale to wiem, że my
go tu dłużej, trzymać nie możemy...

(Dr Raczkiewicz i Henryk wychodzą z gabine-
tu. Henryk trzyma w ręku indeks.)

Dr Raczkiewicz

Wgę kontrakt nasz zerwany?

Henryk

Tak jest, w tej chwili udaję się na kolejną.

Barbara

592

V//
~~Stefanie proszę pakować kufersek pana
asystenta...~~

Stefan

Nie ma tam co bardzo pakować (wybiego)

Henryk (zbliża się do Barbary)

A jeszcze jedno (mówi wyjmując z kieszeni
podwiązkę różową) Pani doktoro.

Właśnie pozwoli wrócić sobie taki drobny
przedmiot - który kiedyś znalazłem.

(Barbara chwyta podwiązkę i chowa ją)

Henryk (podchodzi do Rózi)

Rózi - ale ty mi wierszysz? -

Róża (z spojrzaniem bez-
granicznej miary) Wierzę!

Henryk (całując ją w rękę)
Dziękuję ci! o to mi tylko chodziło...

Preses Lottys

Chwilę jeszcze - Różienku oddaj klucze
pani doktorowej i chodź tutaj - (bierze
jej rękę)

Barbara

Cóż to znaczy?
(Róża klade klucze na stoliku)

Preses Lottys

Przec prosty. - Łona pojokie za mężem.

(~~nowa rzeka Roci pod ramię Leuryka~~)

a że to przysły mąż i żona, więc niech
już idą razem!

Barbara (wszystka)

A z panem Bogiem!

Mec. Pierstockel

To jest dopiero skandal! Z mią...

Łona Orzech

Z personali...

Panna Stasia

Takie nie...

TEATROU
MIEJSKICH
DIREKCJA
w Łowiczu.

600
Panna Lena

Dobrze zrobić!

Rosie (do presesa Lotfysa)

Pan pojedzie z nami...

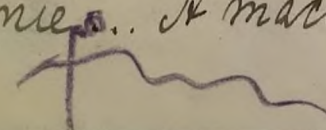
Henryk

Tak - pojedziemy na dworzec... Za pół
godziny odjeżdża pociąg.

Preses Lotfys

Mi - przedkładać już ja jestem zby-
teczny. - Odmiarkam swój tydzień -
zwasze mój adres - zgłoszę się do

mnie... A macie indeks i książeczkę do kasy?

Rozia

Kajlepiej niech pan to weźmie. -

Preres Lotys

Sto dobrze! (daję mu książeczkę i inne
oboję młodzi ciutę go w rękę, on ich
w czoło) La tydrich! (odchodzi do sto-
lika z kartami.)

Henryk

A teraz panstwo pozwólcie, że ztrzymamy
nim nasze przegnanie ....
(wszyscy uilera - stychaci z daleka nad-
jeżdżające dronki)

Henryk

Jakos' bez eutyaryamu zagna nas
Geocyanna... (do Rózi) Ale jakos' to
przeijemy .... prada Róziusko?

Rózia

Prada!

Henryk

cto - chodimy swaja droga' (podchodzą
trzymając się pod rękę - widac' jak
gimn pod drzewami sadu - obłami
światłem zachodzącego słońca)

Grave Orzech

Oui się uswet jessie przechwałał...

Mec. Pierstockel

Takie cos'!... to beczelne w dodatku..

Rades. Koupałys

Ja nigdy nie miałam ani do niej ani
do niego zaufania!

Barbara

Niech panie będą spokojnie - wszystko
wróci do normalnego trybu - oto przy-
jechał wózek, który nam z kolei przy-
wiózł nowego asystenta z poleceniem
dra Szachiewiczca. —

Wszystkie zainteresowane
 A! nowy asystent...

Barbara

Widzę pani - mała szkoda - krótki żal!
 (Przesłottys podchodzi do stolika i siada
 na usdanym miejscu)

Przesłottys

No! zaczynamy naszego wista...

Dr. Paczkiewicz

Pasiuńciu! miłe... czołem przed tobą!
 (do pani)

Idę po naszego nowego asystenta.

(wychodzi sióstrkiemu)

Mec. Bierstockel

Kto też to będzie!

(wszystkie poprawiają wTosy - pożyczają
sobie małe lusterko - siedzą - poru-
szają się - Lilusia także wpięta sobie
świeżo kapturką kokardę we wTosy.)

(do matki) Daj mi pudru!...

Rev. Józefcykiewiczowa

Czy on będzie jadł już z nami kolację?

Barbara

Naturalnie...

502
Mec. Pierstreckel

Mosieby karać przybrać stół genciomuz?

Barbara

Pomyślimy o tem - już idą!..

(chwila uścisków - pojawia się dr. Raczkiewicz i medyk Porowski)

(Medyk Porowski jest to bardzo brzydki mężczyzna - mający po trzydziestce - niski a trąbkę, płaską, mało włosów - niegrabny - głupio uśmiechnięty - ubrany w jasne spodnie i czarnego bociana, który wisi na nim niewęcznie - ma

602
na głowie Kabiga, który kolejnymi wcho-
dziąc do halli.)

Dr Raaskiewicz

Chcę nowy asystent pan Porowski...
(medyk Porowski ktania się na wszystkie
strony uprzejmie... panie patrz na me-
go - potem na siebie - pierwsza daje
sygnał do odwrótu me. Bierstockel
która musi gromadząc te panie koto
siebie, podoba kiedy Barbara wita
uprzejmie Porowskiego - którego jej
prezentuje męż -

602
Lilusia

(patrzy na Poroswickiego i mówi kolizyjnie)
co to ciępiadło!

Panna Stasia (tak samo)

Chyba się temu nie dała wzięć na rękę.

Mec. Pierstockel

Wiedzie co panie — jedziemy stąd. — Nie ka-
czyliśmy nowych tygodni — płaci się
z góry. — Możemy w innych jakich
sanatoriach zacząć właśnie nowy se-
zon... Jest Szarotka — są Mikolce —
są tyle innych. Teraz jest właśnie

6.29
dobry czas... można zacząć season w ja-
kieś innych warunkach. —

Lilusia

Tak! Tak! jedziemy gdzieś, ja nie chce, ja
nie potrzebuję. —

Radczyński Kucopajtyś

Mnie się jutro kończy tydzień... Ja za-
raz wymówię...

Panna Lena

Ja fakcie! i tak mi tam odjechać.

Grówa Orzech

Ja się z panią kawią, pani mecenasowa

ja mam do wyboru każde sanatorium
jako żona lekarza.

Barbara (wraca do stolika na miejscu Pisi,

Dr Raczkiewicz (proraski Por.

owski) i pokazuje mu swój gabinet.)

To jest mój gabinet...

Mer. Bierstockel (podchodząc do

Barbary.) Pani dyrektora chwileczkę!

Ja już nie będę zaczęła nowego
tygodnika - popielatym najbliższym
pociągim.

Lora Orzech

44
Ja pójadę także, może pisat' niebym tro-
chę w innym kaptadzie... pani rozumie
względem koleżanek.

Rev. Józefczykiewiczowa

Ja także nie będę zaczynac' tygodnia bo
wasiwie już schudłam te trzy kilo, więc
po co nam się męczyć ~~Warta~~
Dr. Raczkiewicz proradki przez seces Por-
owskiego. A tu jest gabinet elektryczny
i pana rezydencya

~~C~~ Barbara (do Józefczykiewiczowej) wścieka,
Pani maż maż iść do kaptacenia

612
Łdrusgotata pani drewnianego konia,
klamata pani dwa Tydla - motyły -
siekiery - faczki - rożniasta pani dwa
leziaki ...

Rev. Józefczykiewiczowa

Jesus Marya! czas najwyszy wyjeżdżać
bo powiedzą że ja całą gencianę
rossadziłam!

Madr Margajka (do Treuny)

Pani Jockie?

Panna Treuna

Ładę - jistru zdegrustrowana.. jakos'ta

nie mam do niego ochoty - potem ja
nie lubię patrzeć na brzydkie rzeczy...

Madr Margajka

Ja się z wami kłócę - bo tato gotów
zabrać mnie zmuszać do małżeństwa
z tym nowym asystentem ... a ja wtedy
sobie śmierć robię ... (podchodzę do stolika
gdzie Barbara rozmawia z damami) Pani
doktora będzie Taska i mnie za-
chcę - ja pojedę z temi paniami

Barbara

Paniśtra tydzień który się za trzy dni...

Madre Margajika

To nie... to tatko odumienka... On chce
tuis rostanie... (idzie do ojca)

Tamta Stasia

Mamusia pisala zebym x niaz poje-
chala do wicy.

Barbara

Owssem prosze jechać.... Tam jessce
bedzie kachumek....

Tamta Stasia

Ala owssem! owssem ja zaplacę, esy
mnie na to nie stać! —

Mec. Pierstockel

~~Idziemy się pakować.~~

Barbara

Proszę - proszę - Stefan porzuć rachunki.

Nash Margajka

Proszę tatki ja się zabiorę z temi
paniami do miasta.

Nash Margajki

Ty widziałeś że mam przyjęte partyz.

Nash Margajka

To ten tato odmieszka te moje trzy
dwi już kapłanów.

Stade Margajski

To jedk' - daj mi spokój świsły!

(Panie kolejno powychodzą - za nimi
idzie nadz. Margajski - statownia poko-
staje Lilusia. Lilusia chce odejść.)

Barbara

Panna Lilusia gderieś katraciła dwa
egzemplarze „historji występku”...

Lilusia

To mamcia kaptaci!

(trychocki & dąsem - scena pustoszeji
wchodzą dr. Raczkiewicz i miedyk Porowski.)

617
Wchodzi Stefan - staje przed Barbarą
Suchawką - dwie strzykawki - termometr

Stefan

To pan asystent nasz kochany, dobry,
mądry odwyża... Resztę asystenckich gra-
tów spakowatemu do kufrów i oddam
następnym Tronów.

Barbara

Pojichali!

Stefan

Nie - oni nie chcieli kawi - pan Henryk
wabrał te kilka strzępków panu Rósiński

do swego kufereczka i oboje ustadek
posli piecloty na kolej.

Barbara (Mata)

Mata szkoda - krótki xal. -

Stefan

Jeseli mam byc' szesery to powiem
ze dua szkoda - wielki xal - to to
byli jedyni naporzadniejszy i naj-
uściwsi ludzie w zakladzie.

Barbara

Jak Stefan imie. . . .

Stefan

A co wiem, bo to prawda - a co praw-
da to mi grzech - Oni i ja treeci! daje
stowo.. Teraz idę do wsi ze furami
aby te wszystkie kufry rozwiązać na
kolej. Jui tam pakują - latają -
gdakają aż tu stychać... "Jedna głę-
dwie niewieście - zrobiły jarmark
w mieście" (wychodzi głębi)

Barbara (wzburrzona do mgła)

Proszę cię tu na chwilę...

Dr. Raczkiewicz

Stuż ci z miłości! -

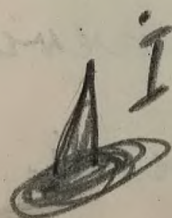
Barbara

wszystkie zarządzą rachunków-
jedną w drugą odjeżdżają

Dr. Raczkiewicz

chociaż ci to - ten ielazny modyk.
to nie draczkiewicz cię lat Pa-
siesko!

Barbara

Ha..... trudno!

Dr. Raczkiewicz

Przechłodziłaś! przechłodziłaś! Ale
hrabiusz zostaje?

Barbara (wszystkie)

Zostaje - ale jak robaczy pierwszy
rachunek to ucieknie jak kmyta.

Dr. Raczkiewicz

A fe Basiecku!

Barbara

Daj mi spokój - ty stary osł! (wylatuje
(głęboko)

Dr. Raczkiewicz (do Porosowskiego)

Na karcie panie asystencie! będzie
pan grał może w wista z tymi
panami. Gra pan wista...

Porosowski uśmiecha się potakując.

Co.

Dr. Raczkiewicz

Proszę panów o to partner...

Nadk. Margajski

Witaj xbarco! - Będzie preferencje.

Panowie witają asystenta radośnie,

który siada na czwartego

Dr. Raczkiewicz

(zbliżając się do strzika i oglądając się na drzwi).

A jak tam dziś trochę pokibicuj?

Premiera 17/2-1922. Teatr Gausz 10.40.

1) 17/II 920 - T. Gamskiy 10. 20.

Lastous Zapada

2) 18/II - 920 - T. Gamskiy 10. 15.

3) 20/II - " - " " " " "

4) 24/II " " " " " "

5) 24/II " " " " " "

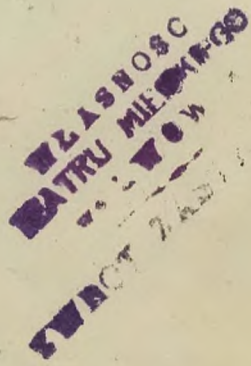
6) 29/II " " " " " "

7) 3/III " " " " " "

8) 9/III " " " " " "

9) 23/III " " " " " "

15) 6/6 - 920 p. 147 T. Gamskiy

10) 24/3 - pop. p. T. Gamskiy

11) 5/4 pop. p. T. Gamskiy

12) 13/II wiec. Opaliński

13) 26/IV " T. Gamskiy

14) 5/V " " T. Gamskiy

624

John M. L. L. L.

RECEIVED
MAY 11 1911
LIBRARY OF CONGRESS

John M. L. L. L.
May 11 1911

626

100-248
J. C. 108
15

